

ஜனவரி-மார்ச் 2014

தூய்மை

1975
கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

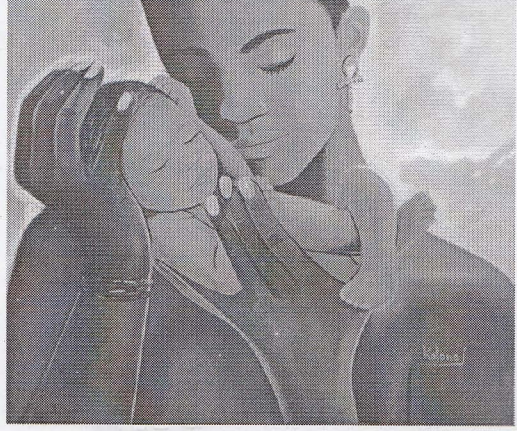


விலை : 80/=



9 772345 949009

அம்மா



அம்மா,
உன் றொட்டிக்கு
உன் கோப்பிக்கு
உன் தொடுகைக்கு
ஏங்குகிறேன்!
ஒவ்வொரு நாளும்
பிள்ளைப் பருவ நினைவுகள்
என்னுள் எழுகின்றன
நான் சாகும் வேளையில்
பெறுமதியுள்ளதாய்
இருக்கவேண்டும்
என் வாழ்வு!
நான் சாகும் வேளையில்
பெறுமதியுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும்
என் தாயின் கண்ணீர்!

என்றோ ஒருநாள்
நான் திரும்பி வந்தால்
உன் புருவங்களை மூடும்
முகத்திரையாக
என்னை ஏற்றுக்கொள்!
உன் பாதங்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட
புல்லால் என் என்புகளை மூடிவிடு!
உன் குழற்கற்றையால்
உன் ஆடையிலிருந்து தொங்கி
நிலத்தில் இழுபடும் நூலால்
என்னை உன்னோடு சேர்த்துக் கட்டிவிடு!
உன் இதயத்தின் ஆழத்தைத் தொட்டால்
நான் அமரன் ஆவேன்,
கடவுள் ஆவேன்!

நான் திரும்பி வந்தால்
உன் அடுப்புக்கு
என்னை விறகாகப் பயன்படுத்து
உன் கூரைக்கு மேல்
துணி காயவிடும் கொடியாகக் கட்டு
உன் ஆசியின்றி
என்னால் எழுந்து நிற்க இயலாது
எனக்கு வயதாகிவிட்டது
தூக்கணாங் குருவிகளோடு சேர்ந்து
உன் கூட்டுக்கு வழிதேடிவர
என் பிள்ளைப் பருவத்து பிரபஞ்ச ரகசியங்களை
எனக்குத் திருப்பித் தா!

மூலம்: மஹ்மூத் தர்விஷ்
தமிழில்: சோ.ப

புது ஜனநாயகம் புது வாழ்வு புதுபண்பாடு

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஜனவரி-மார்ச் 2014
இதழ் 84

பிரதம ஆசிரியர்:

க. தணிகாசலம் தொ.பே. 021-2223629

ஆசிரியர் குழு:

சி.சிவசேகரம்
குமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
கல்வயல் வே. குமாரசாமி
சோ. தேவராஜா
அழ. பகீரதன்
ஜெ. சற்குருநாதன்
சி. இதயராஜா
த. கோபாலகிருஷ்ணன்

பக்க வடிவமைப்பு:

சிவ. பரதன்

ஓவியங்கள்:

முன்னட்டை-யோகி

தொடர்பு:

ஆசிரியர், ஆடியபாதம் வீதி
கொக்குவில்

மின்னஞ்சல்: thayakam_1@yahoo.com

ISSN NO 2345-9492

அச்சுப் பதிவு:

வந்தனம் பிறைவேற் லிமிற்றட்,
சில்லாலை வீதி
பண்டத்தரிப்பு



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

நிதி அனுப்பல்களுக்கு :

'தாயகம் ஆசிரியர் குழு' editorial board of
thayakam சேமிப்பு கணக்கு இல 72361444
இலங்கை வங்கி, சங்கானை கிளை

உள்ளே...

கவிதைகள்

சுமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
சோ. பத்மநாதன்
சீ. சீவசேகரம்
எஸ். யாநவன்
மு. மயூரன்
மு. கீர்த்தியன்
க. துவச்செல்வன்
தெ. ஞா. யீர்வங்கோ

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

சிறுகதைகள்

ஸ்ரீலேக்கா பேரன்புருமாநர்
சிநாநாதரசுகன்
க. துவச்செல்வன்

கட்டுரைகள்

க. கைலாசபதி
சீ. சீவசேகரம்
தெ. ஞா. யீர்வங்கோ
க. சீவகரன்
க. துணிகாசலம்
ஞா. சீர்மனோகரன்

மாற்றுச் சிந்தனை வேண்டும்

மாகாணசபை அமைக்கப்பட்ட பின்னரும் வடக்கின் அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகளிலும், மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கை அவலங்களிலும் மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்குமான அதிகார இழுப்பறியுடன் காலம் தொலைகிறது. இலங்கையின் இனமைய அரசியல் பேரினவாதமாகவும் அதற்கு எதிரான குறுந்தேசிய இனவாதமாகவும் மேலும் வலுவடைந்து தொடர்வதற்கான சூழலே தொடர்ந்தும் வளர்க்கப்படுகிறது. இது ஒடுக்கப்படும் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல பெரும் எண்ணிக்கையான சிங்கள உழைக்கும் மக்களுக்கும், முஸ்லிம், மலையக மக்களுக்கும் ஒடுக்குதல்களற்ற ஒரு சுபீட்சமான வாழ்வைத் தரப்போவதில்லை. மாகாண சபைத் தேர்தலில் பெரும் எண்ணிக்கையாக வாக்களித்த மக்கள் இன்று இத்தகைய அரசியல் சூழலால் ஏமாற்றம் அடைந்துள்ளனர். முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் வாக்குச் சீட்டு ஜனநாயகத்தின் குறுகிய பயன்பாட்டு எல்லைகளை இவை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது.

ஏற்றத் தாழ்வுகளும் ஒடுக்கு முறைகளும் நிறைந்த இச்சமூக அமைப்பை தொடர்ந்து பேணிவரும் ஒருநாட்டில் மக்கள் இன, மத, வர்க்க, சாதி, பால் வேறுபாடுகளால் பிளவுபட்டிருப்பதே ஆட்சியில் இருக்கும் அதிகார வர்க்கங்கள் தமது சுரண்டலையும், சுகபோக வாழ்வையும் தடையின்றித் தொடர்வதற்கான முன் தேவையாகும். இதனால் அப்பிளவுகளை மேலும் வளர்த்து பலப்படுத்தி தமது அதிகாரத்தை பாதுகாப்பதற்கு வாய்ப்பாக பலவழிகளை அரசு கையாள்கிறது. இதற்காக மக்களின் உணர்வோடும் வாழ்வோடும் இறுகிக் கலந்து விட்ட பழமையான பண்பாட்டுக் கருத்தியலையும், அதனைக் காலத்துக்கேற்ப பேணிவரும் கல்வி முறைமையையும் இலகுவான ஒடுக்கும் கருவியாகவே அரசு பாதுகாத்து வருகிறது. இத்தகைய கருத்துத் திணிப்புடன் அரசு மக்கள் மீது திணிக்கும் ஏனைய ஒடுக்கு முறைகளையும் அடிமைத்தனங்களையும் மறைத்து அவர்களது ஒப்புதலுடனேயே ஆட்சி நடத்துவதாக ஒரு மாயையை ஏற்படுத்துவதே இன்றுள்ள 'ஜனநாயக' வழிமுறையின் சாராம்சமாகும். இதற்கு இனவாத அரசியலால் பெறப்படும் பெரும்பான்மை வாக்குகள் அரசுக்கு போலி நியாயமாக அமையும். இவற்றை மீறி அரசுக்கு எதிராக மக்கள் பௌத்த தர்மத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட முனைந்தாலும் கூட அரசின் உண்மையான ஆதார அமைப்பான ஆயுதப்படைகள் அதனை எதிர்கொள்ள முன்வரும். இதுவே அரசின் படியமைப்பும் அதன் செயல்முறையுமாகும். இது இலங்கை அரசுக்கு மட்டுமல்ல ஒருசில வேறுபாடுகளுடன் அனைத்து அரசுகளுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

இத்தகைய அரசுகட்டமைப்பை ஒடுக்குமுறைகளுக்கு உட்படும் மக்கள் எதிர்கொள்வது என்பது வெறும் தேர்தல்கால வாக்களிப்பு அரசியலாக மட்டும் இருக்க முடியாது. அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கை மக்களைப் பிளவு படுத்தி ஆட்சி செய்யும் இனவாத அரசியலில் இருந்து மக்கள் விடுபடவேண்டும். இனவாத அரசியலுக்குள் இறுகிப்போய் இருப்பதன் மூலம் தமிழ்த்தேசிய இனம் மட்டுமல்ல, ஏனைய சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள், உட்பட சிங்கள மக்களும் தாம் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளில் இருந்தும் விடுபட்டு சுதந்திரமும் சமத்துவமும் சுபீட்சமும் நிறைந்த வாழ்வைப் பெறமுடியாது. எனவே பொதுவான பிரச்சினைகளில் நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஐக்கியப்படுவதன் மூலம் குறிப்பான பிரச்சினைகளின் தீர்வை

இலகுவாக்கும் மாற்று அரசியல் வழிமுறை நோக்கி மக்கள் முன்செல்வது காலத்தின் தேவையாக இன்று உள்ளது.

“மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்தி” என்பது மக்கள் தமது பலத்தை இவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளும் போதுதான் சாத்தியமாகிறது. வரலாற்றில் பல விடுதலை எழுச்சிகள் இதனை உறுதிப்படுத்தி உள்ளன. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் மக்களிடையே காலம் காலமாக திணித்துவரும் பிளவுகளின் எல்லைக்குள் நின்று சிந்திக்கும் பொழுதுதான் ஒடுக்கப்படும் மக்கள் பலவீனமானவர்களாக தங்களை உணர்கின்றனர். இத்தகைய உணர்வு நிலையை சாதகமாக வைத்து அன்னிய, அயல் நாடுகளின் ஆதிக்க பலத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளும் அரசியல் மக்கள்மீது திணிக்கப்படுகிறது. அந்நிய ஆதிக்க சக்திகள் மக்களை ஒடுக்கும் அரசுகளுடன் இணைந்து தத்தமது அதிகார நலன்களைப் பேணிக்கொள்வதிலேயே எப்பொழுதும் குறியாக இருக்கும் என்பது இத்தனை பேரழிவுகளுக்குப் பின்னரும் பட்டறிவாக மக்களிடம் பதியப்படவில்லை. பதிலாக தம்மை மிதித்தவர்களது கால்களில் தொடர்ந்து வீழும் அரசியல் இங்கு தொடர்ந்தும் முனைப்படுத்தப்படுகிறது. இது விடுதலை அரசியலை அல்ல, அதிகாரங்களைச் சார்ந்து வாழும் அடிமைத்தன அரசியலையே மக்களிடம் மேலும் வளர்க்க உதவுகிறது.

பொதுநலவாய அமைப்புகள் போன்றவை காலனித்துவத்தின் தொடர்சியாக நவகாலனித்துவ நவதாராளவாத சுரண்டல் பொருளாதார பண்பாட்டு உறவுகளை தொடர்ந்து பேணிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பான களங்களாக உள்ளன. இவற்றிடமிருந்து ஒடுக்கப்படும் மக்கள் எத்தகைய பயனையும் பெறமுடியாது. போர் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நியாயமானது. அதற்கு கடினமான அரசியல் பணியைச் செய்து இந்த நாட்டு மக்களே தீர்ப்பளித்து தண்டிக்கும் சூழலை ஏற்படுத்த வேண்டும். பதிலாக போர்நிலைக்கு உலக நாடுகளை இழுத்துச் சென்று மக்கள்மீது போர்களைத் திணித்து உலகெங்கும் கொலைக் களங்களை உருவாக்கும் ஏகாதிபத்திய பயங்கரவாத அரசுகளையும் அவர்களைச் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புக்களையும் நம்புவது தவறாகும். அவர்களையே தீர்ப்பாளர்கள் தண்டனையாளர்கள் என மக்களுக்கு நம்பிக்கை அளிப்பது மக்களை ஏமாற்றும் ஒரு அரசியல் வழிமுறையாகும். அவர்கள் தமது அதிகார வர்க்க நலன்களுக்கு ஏற்பவே இதனை மேற்கொள்வார்கள். இது இனவாத அரசியலைப் போலவே மக்கள் இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் உலகமய ஆதிக்கக் கருத்தியல் சார்ந்த அரசியலாகும். இது பேரினவாதத்தை மேலும் பலப்படுத்தி அனைத்து மக்களையும் தொடர்ந்து அடிமைத்தனங்களில் தள்ளுவதற்கே வழிவகுப்பதாக அமையும்.

இலங்கை மக்கள் இன்று தமது யதார்த்த வாழ்நிலையைக் கண்டுகொள்ளாத வகையில் கனவுலகில் சஞ்சரிக்க வைக்கப் படுகின்றனர். கட்டணம் செலுத்திப் பயணிக்கும் அதிவேக நெடுஞ்சாலைகளும், வேகமாக உயரும் அடுக்கு மாடிக்கட்டிடங்களும், மின் விளக்குகளின் அலங்காரங்களும் அபிவிருத்தியின் அடையாளங்களாக காட்டப்படுகின்றன. நுகர்வுக் கனவுகளில் மக்களை ஆழ்த்தி அவர்களது உழைப்பையும் வாழ்வையும் சூறையிடும் நிகழ்வு நடந்தேறுகிறது. பட்ஜெட்டில் - வரவு செலவுத் திட்டத்தில் விலைகளை அதிகரிப்பது அன்றைய நடைமுறை, நாளும் பொழுதும் வேண்டியளவு விலைகளை ஏற்றுவது இன்றைய நடைமுறை. ஆனால் சம்பள அதிகரிப்பு மட்டும் வேலை நிறுத்தங்களாலும் அதிகரிக்க முடியாத ஒன்றாகவே தொடர்கிறது. கல்வி, மருத்துவம் போன்ற பல அத்தியாவசியத் தேவைகள் படிப்படியாக தனியார்மயமாகி சாதாரண மக்களுக்கு எட்டாதவையாக மறிவருகின்றன. மக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கும் இத்தகைய நவதாராளவாத பொருளாதார சுரண்டல் அமைப்புக்கு எதிராக சிங்கள விவசாயிகள் கொழும்பு புகையிரத நிலையம் முன் கோவணத்துடன் நின்று தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினர். இது மட்டும் போதுமானதல்ல. அனைத்து இன மக்களும் தம்மீது திணிக்கப்படும் நுகர்வுக் கனவுகளில் இருந்து விடுபட்டு தம்மை ஒடுக்கும் அரசியல் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுச் சூழலை மாற்றி அமைப்பதற்கான மாற்று அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றினைந்து நிற்க வேண்டும்.

உலகமய நவதாராள வாத பொருளாதார, பண்பாட்டு, சூழலியல் தாக்கங்களுக்கு எதிராக இன்று மேற்கு நாடுகள் உட்பட உலகெங்கும் மக்கள் வீதிகளில் இறங்கி போராடும் நிலை உருவாகி வருகிறது. இத்தகைய எழுச்சிகளைக் கண்டு அச்சமடையும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளும், அவற்றிற்குச் சார்பான அதிகார வர்க்க அரசுகளும் இவற்றைத் திசை திருப்பி மழுங்கடிக்கும் செயலைச் செய்து வருகின்றன. இவற்றுக்கு எதிராக அடிப்படை சமூக மாறுதல்களை ஏற்படுத்தும் விடுதலை அரசியல் பற்றிய கற்றலையும் விழிப்புணர்வையும் பெற்று சகல ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக மக்கள் அணிதிரளவேண்டும்.

மண்டோலா: திரித்துக் காட்டப்படும் படிமங்களும் பாடங்களும்

எவர் ஒருவரை மெச்சுகிறார் என்பது அவரைப்பற்றி நமக்குச் சிறிது கூறும். எனவே தான் ஏகாதிபத்திய உலகின் தலைவர்கள் மண்டோலாவை மெச்சுகிற போது, மண்டோலாவைப் பற்றி நாம் சிறிது ஆழ விசாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேற்குலகத் தலைவர்கள் மெச்சுகிற மண்டோலா சிறை மீண்ட மண்டோலா. அதிலும் சிலபகுதிகளைப் பூசி மெழுகிக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிற ஒரு மண்டோலா.

மண்டோலா தனது மக்களுக்காகச் சிறை சென்று தனது வாழ்நாளின் முக்கியமான பகுதியைச் சிறையிற் கழித்துத் தன்னை அந்நியாகத் தண்டித்தவர்களை மன்னித்துத் தவறுகளை மறக்க ஆயத்தமான ஒரு மகாத்மா. சொல்லப்போனால் ஒரு கறுப்பு "மகாத்மா காந்தி". இந்த மாதிரியான காந்திக் குல்லாவை வேறு தலைகளிலும் அணிவித்திருக்கிறார்கள். மண்டோலா ஒரு அகிம்சைவாதி என்ற எண்ணம் பலருடைய மனதில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1964 க்குப் பின்பு மண்டோலா வன்முறையில் இறங்கவில்லை. ஏனெனில் அவர் யாரும் எட்ட இல்லாத தொலைவில் முதலில் றொபென் தீவிலும் பின்பு வேறு கடுங்காவல் சிறைகளிலும் அடைபட்டிருந்தார். ஆனால் ஆயுதமேந்திப் போராடுவதை விட வேறு வழியில் தென்னாபிரிக்காவில் வெள்ளை நிறவெறி ஆட்சியை முறியடிக்க இயலாது என்பதை வலியுறுத்தியவர் மண்டோலா.

மண்டோலா சிறை சென்ற பிறகும் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தனது ஆயுதப் போராட்டப் பாதையைத் தொடர்ந்தது. தென்னாபிரிக்கா முழு ஆபிரிக்க கண்டத்திலும் இருந்து வந்த வலிய பொருளாதாரம் மட்டுமல்லாது ஆயுத வலிமையிலும் முன்னிலையில் நின்றது. தென்னாபிரிக்காவில் மட்டுமல்லாது ஆபிரிக்காவின் தெற்கில் இருந்த அனைத்துக் கொலனிகளிலும் கறுப்பின மக்கள் சுயாட்சி பெறுவதற்குத் தடையாக இருந்த நாடாகத் தென்னாபிரிக்காவைக் கொள்ளலாம்.

அந்தப் பிராந்திய மேலாதிக்க அரசுக்கு அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் ஆதரவாக இருந்தன. பிரித்தானிய ஆட்சியிலிருந்து பல ஆபிரிக்க நாடுகள் விடுதலை பெற்ற போதும், அவை தென்னாபிரிக்காவிற்கு மிரட்டலாக அமையாதபடி மேற்குலகு கவனித்துக்கொண்டது. எனினும் போர்த்துக்கேயக் கொலனிகள் போர்த்துக்கலில் 1974 இல் ஏற்பட்ட சனநாயகப் புரட்சியையடுத்துப் பெற்ற விடுதலை தென்னாபிரிக்காவுக்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியாயிற்று. எனினும் தென்னாபிரிக்காவின் கனிவளத்தின் மீதான மேற்குலகின் ஆதிக்கத்தைக் காக்கவேண்டி, சோவியத் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட அங்கோலாவில் உள்நாட்டுப் போரில் தென்னாபிரிக்கா நேரடியாக ஈடுபட்டது. அங்கு கியூபாவின் படைகள் குறுக்கிட்டுத் தென்னாபிரிக்காவை முடியடித்த பின்னரே தென்னாபிரிக்காவின் மேலாதிக்கத்திமிர் அடங்கியது.

1970 களின் சர்வதேசச் சூழலும் தென்னாபிரிக்காவுக்குப் பாதகமாயிருந்தது. வணிகமும் விளையாட்டும் உட்படப் பல்வேறு துறையிலும் தென்னாபிரிக்கா தனிமைப்பட்டது. அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் மறைமுகமாகவே தென்னாபிரிக்காவுக்குக் கைகொடுத்தன. எனவே தென்னாபிரிக்க அரசாங்கம் தனது நிறப்பாடுபாட்டுக் கொள்கையைக் கைவிடவும் சர்வசனவாக்குரிமையையும் ஏற்கக்கூடிய சூழல் கனிந்து வந்தது. ஆயினும், சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொருளாதாரச் சரிவு ஆஃப்கானிஸ்தானில் அதன் தோல்வியாற் துரிதமடைந்தது. இப்பின்னணியிலேயே மேற்குலகு தென்னாபிரிக்காவில் ஒரு அமைதியான ஆட்சி மாற்றத்திற்கு உதவ முன்வந்தனர். மண்டோலாவுக்கும் தென்னாபிரிக்கப் பிரதமர் டி்க்ளேக்கிற்கும் இடையே பேச்சுக்கள் நடந்தன. சில உத்தரவாதங்களுடன் கறுப்பினத்தவரின் கைக்கு ஆட்சி மாறுவது ஏற்கப்பட்டது. அது கறுப்பினத்தவர்க்கு ஒரு வெற்றி என்று கூறப்பட்டாலும் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸுக்கும் தென்னாபிரிக்கப் பெருமுதலாளி மாருக்குமிடையிலான சமரசங்களில் ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ் ஏமாந்துவிட்டது.

சிறைமீள்வதற்கு ஒரு மாதம் முன்பு தென்னாபிரிக்கச் சுரங்கங்கள் உட்படப் பெரு வணிக நிறுவனங்களின் தேசியமயத்தையும் விவசாய நிலங்களை நிலமற்றவர்க்குப் பகிர்வதைப் பற்றியும் உறுதியாகப் பேசிய மண்டோலா, சிறை மீண்ட பிறகு அக்கொள்கைகளைக் கைகழுவினார். அது மட்டுமல்லாது நவதாராளப் பொருளாதாரத்தையும் ஏற்பதாகப் பகிரங்கமாக அறிவித்தார். இது உலகவங்கியிடமும் சர்வதேச நாணய நிதியத்திடமும் பன்னாட்டுக் கம்பனிகளிடமும் அவருடைய

சரணாகதியாகும். இது தென்னாபிரிக்காவின் வெள்ளையரல்லாத மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட பெரிய துரோகமுமாகும்.

எனினும் மண்டேலாவினுள் இருந்த விடுதலைப் போராளி தனது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை இடையிடை வெளிக்காட்டத் தவறவில்லை. கஸ்த்ரோ, யாஸிர் அரஃபாத், முசம்மர் கடாஃபி போன்றோருடனான நட்புணர்வையும் மதிப்பையும் அவர் வெளிக்காட்டத் தவறவில்லை. அதுவுமன்றிச் சில சர்வதேச நிகழ்வுகள் பற்றி அவர் தெளிவாகவே ஏகாதிபத்தியத்தை மறுத்துப் பேசினார். மேற்குலகு அதை வெறுத்தாலும் அவருடைய விட்டுக்கொடுப்புக்களின் பின்னணியிலும் அவருடைய தேசிய சர்வதேசிய நற்பெயரின் காரணத்தாலும் அவற்றைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. நமக்கும் நமக்குப் பின்பு வரவுள்ளோருக்கும் காட்சிப்படவுள்ள மண்டேலா ஒரு அப்பழுக்கற்ற அகிம்சாவாதியும் பகைவனுக்கும் அருளும் பெருமனத்தவரும் நடந்ததை மறந்துவிடும் நன் நெஞ்சருமாக இருப்பார். ஒரு ஆயுதப் போராளியும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளரையும் நமக்குக் காட்டமாட்டார்கள்.

எனவே மண்டேலாவை ஒரு மாமனிதராகக் காண்போரில் இரு வகையினர் இருப்பர். ஒரு வகையினர் ஏகாதிபத்தியச் சார்பு நோக்கில் அதனுடன் தமது இணக்கத்தை நியாயப்படுத்த மண்டேலா என்ற படிமத்தை முன்னிறுத்துவர். மற்ற வகையினர் தென்னாபிரிக்க மக்கள் பெற்ற வெற்றி எவ்வளவு குறைபாடானதாயினும் அதை இயலுமாக்கிய ஒரு மனவுறுதி மிக்க போராளி என்ற படிமத்தைக் கொண்டாடுவர். பின்னதே உண்மையான மண்டேலாவின் படிமம்.

மண்டேலாவின் தவறுகளைத் தென்னாபிரிக்காவின் மக்கள் போராட்டங்கள் மட்டுமே திருத்த இயலும். மண்டேலாவே ஒருமுறை கூறியதுபோல ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ் மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கத் தவறுமானால், வெள்ளை இன ஒதுக்கறகாரர்களை எதிர்த்துப் போராடியதுபோல ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரசையும் மக்கள் எதிர்த்துப் போராடவேண்டும்.

தென்னாபிரிக்கா நமக்கான பாடங்களையும் கொண்டுள்ளது. எந்த விடுதலைப் போராட்டமும் ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது நம்பிக்கையுடன் பெறும் வெற்றிகளுள் பெருந் தோல்விகளின் வித்துக்கள் புதைந்திருக்கும் என்பதே அப்பாடமாகும்.

டேவிட் கமாணைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் தலைமேற் தூக்கிவைக்கும் இவ்வேளையில் நாம் அதனை நினைவுகூருவது நல்லது

வேதனைப் பறவைகள்

ஆற்றல்மிகும் வேதனைதரும்
பறவைகள் இந்த 'ஹெலி'கள்
மீண்டும் என் தலைக்கு மேலான
இலக்குக்களைத் தாக்குகின்றன.
என் எழுது மேசையோடு அமர்ந்தபடி
நான் குலுங்குகிறேன்
எனது குறிப்பேட்டை நோக்கிக்
குனிந்து
நடுங்கும் என் பேனாவைப்
பற்றுகிறேன்.
அவை அறியலாம் என்றவாறு...
உள்ளோடும் ஒரு தடங்காணியை,
ஒரு சிவப்பு லேசர் சைகையை
அவை அறியலாம் என்றவாறு.
அவர்கள் இன்னொரு குண்டை

ஓடவிடுகின்றனர்.
இம் முறை
தன் அறைகளைக் களையவும்
வெளிகள்
துயரும் வேதனையும் நிரப்பிய
கரிய தாங்கிகளாகவும் எளிதான
இலக்குக்களாகவும்
மந்த வேக வாகனங்களாகவும்
ஆகிவிட்டன போல
அவற்றை வெறிதாக்க முந்தும்
என் வயது முதிரும் இதயத்திற்கு
மேலாக
அது வட்டமிடுகிறது.

ஏலிஷா பொராற் (Elisha Porat)
சமாதானத்துக்கான இஸ்ரேலியக் கவிஞர்

விடுதலை

-வங்கக் கவி ரபீந்திரநாத் தாகூரின்
ஆக்கங்களிலிருந்து ஒரு கவிதை
தமிழில்: குழந்தை சண்முகலிங்கம்

எனது தாய் நாடே,
உனது திரிபு படு கனவுகளால்
வடிவமைக்கப் பட்ட
மாயப் பேயுருவாம்... அச்சத்தில் இருந்து
விடுதலை-
இந்த விடுதலை ஒன்றினையே
உனக்காக நான் வேண்டி நிற்கிறேன்;

எனது தாய் நாடே,
உன்னை உற்று நோக்கியவாறு
“வா” எனச் சைகை காட்டி அழைக்கும்,
எதிர்காலத்தின் அழைப்பினைக்
கண்டுகொள்ள விடாது,
உனது தலையினை வளைத்து அழுத்தியும்,
முதுகினை மடக்கி முறித்தும்,
கண்களைப் பொத்திக் குருடாக்கியும்
நிற்கின்ற-
யுக யுகாந்திரங்களின் சுமைகளிலிருந்து
விடுதலை-
இந்த விடுதலை ஒன்றினையே
உனக்காக நான் வேண்டி நிற்கிறேன்;

எனது தாய் நாடே,
இடர் பல வரினும், எவற்றுக்கும் அஞ்சாது,
வீரம் மிக்க துணிவொடு செயற்படும்
சத்தியத்தின் வழியினைக் காட்டி நிற்கும்,
அந்த விடிவெள்ளி மீது நம்பிக்கை
வைக்காது,
இருள் நிறை இரவின் அசைவுறு
அமைதியுடன்
உன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டு கிடக்கும்
உனது ஆழ் துயில் தளைகளிலிருந்து
விடுதலை-
இந்த விடுதலை ஒன்றினையே
உனக்காக நான் வேண்டி நிற்கிறேன்;

எனது தாய் நாடே,
‘ஊழ்வலி’ என்றதோர் அராஜகத்திடமிருந்து
விடுதலை-
உனது கப்பலை உந்தித் தள்ள உதவும்

பாய்ச் சேலையினை,
செல்திசை தன்னில் உறுதியற்றிருக்கும்
குருட்டுக் காற்றிடம்,
பல மிழந்த நிலையில் விட்டுக்
கொடுத்துவிட்டும்;
மரணத்தை ஒத்த விறைத்த பிடிவாதமும்,
அக்கறை சற்றேனும் அற்ற
அலட்சிய அகம்பாவமும்
குடிபுகுந்திருக்கும் கையொன்றிடத்தில்
உனது சுக்கான் பிடியினைத்
தாரை வார்த்துக் கொடுத்துவிட்டும்;
‘விதியே’ என்று வாளாதிருக்க வைக்கும்-
‘ஊழ்வலி’ என்றதோர் அராஜகத்திடமிருந்து
விடுதலை-
இந்த விடுதலை ஒன்றினையே
உனக்காக நான் வேண்டி நிற்கிறேன்.

எனது தாய் நாடே,
கூத்தாட்டு பொம்மைகளது உலகமொன்றில்
வாழ்ந்திடும் நிந்தையிலிருந்து
விடுதலை-
அறிவு சாராத சம்பிரதாயச் சரடுகளால்
முடுக்கி விடப்பட்டு,
கருத்தற்ற பழக்கதோச நடத்தைகளால்
திரும்பத் திரும்ப நிகழ்த்தப்படும்,
கூத்தாட்டு பொம்மைகளின்
உலகமொன்றில்
வாழ்ந்திடும் நிந்தையிலிருந்தும்;
வாழ்வின் ஒருகணப் பொழுதினை
ஒப்புப் போலியாக,
விகடப் பாவனை செய்து காட்டுவதற்கு,
பொறுமை மிக்க கீழ்ப்படிவோடு
பெரும் பொழுதைப் போக்கி நிற்கும்
வெற்று உருவங்களைக் கொண்ட,
கூத்தாட்டு பொம்மைகளது உலகமொன்றில்
வாழ்ந்திடும் நிந்தையிலிருந்தும்,
விடுதலை-
இந்த விடுதலை ஒன்றினையே
உனக்காக நான் வேண்டி நிற்கிறேன்

சிறுகதை



போடுபோக்கிலை...

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

கணபதியின் வீட்டிலிருந்து பிரதான வீதி நூறு மீற்றர் தூரம் இருக்கும். வீட்டிலிருந்து புறப்படும் போது விரிந்த பெரிய பஞ்ச வர்ணக் குடையினை இழுத்துச் சுருக்கினார். சுருக்கிய குடையை தாங்கலாக ஊன்றியபடி பிரதான வீதியில் ஏறினார். அங்கு வாகனங்களால் விரட்டப்பட்ட புழுதிகள் கணபதியின் எட்டு முழ வேட்டியிலும், சட்டையிலும் ஒழிந்து கொண்டன.

மதியப்பொழுது. வைகாசி வெய்யில் குளித்தது. அன்று வெய்யில் வழமையை விட சற்று அதிகமாகவே இருந்தது. சாதாரண கண்களால் சூழலைப் பார்க்க முடிய வில்லை. கணபதியின் தலையில் ஏறிய சூடு நெற்றி வழியாக வியர்வையாக எழுந்து மண்ணில் வீழ்ந்தது. மீதமிருந்த வியர்வையை கழுத்தின் முன்பக்கமாக தொங்கிய சால்வையை எடுத்து துடைத்துக் கொண்டார். நெற்றியில் இருந்த மூன்று திருநீற்றுக்கீறு ஒரு கீறாகியது. ஐம்பது மீற்றர் தூரத்தில் இருந்த பேருந்து தரிப்பிடம் நோக்கி நடந்தார். இராஜேஸ்வரி நினைவுப் பேருந்து தரிப்பிடம் புதிய தோற்றத்தோடு கம்பீரமாக நின்றது.

கணபதி வெய்யிலில் தப்பித்து தரிப்பிடத்திற்குள் நுழையும் பொழுது அது அவருக்கு கோவர்த்தன மலையாகத் தோன்றியது. அங்கு நின்ற நான்கு பேரில் ஒருவர் இவரை இனங்கண்டார்.

“கணபதியே, வா... வா... துலைக்கே...?”

“ஓ... இராசவே... வங்கிக்குப் போக வேணும்...”

“கனக்க வைச்சிருக்க கள்ளனுக்குப் பயம்தானே...?”

“போடாப்பா... கொண்டுபோய்ப் போட என்ன கிடக்கு... பென்சன் காசு எடுக்க வேணும். அதுதான் ஒருக்கா வெளிக்கிட்டனான்.”

“பிந்திப் போச்சு போல...?”

“ரண்டு மணி வரைக்கும் எடுக்கலாம்... இண்டைக்கெண்டு தோட்டத்திலை மினக் கெட்டுப் போட்டன்... நீ எங்க போறாய்...?”

“இந்தக் கால் வைத்தியத்திற்குத் தான் போறன்.”

அங்கு நின்ற மூன்று பெண்களும் கணபதியைப் பார்த்து மரியாதை கலந்த புன்முறுவலைச் சிந்தியபடி ஓரமாய் ஒதுங்கினர். இவர்கள் ஊர்ப் பள்ளிக் கூடத்தில் இவரிடம் படித்த பெண்கள்.

தூரத்தில் சிற்றூர்தியொன்று வருவது தெரிந்தது. எல்லோரும் தரிப்பிடத்தை விட்டு வெளியே வந்தனர். சிற்றூர்தி கீழே விழுந்து விடும் போல் வீதியோரமாகச் சரிந்து வந்தது. அதன் மிதிப்பலகையில் நாலைந்து பேர் தொங்கிக் கொண்டு வந்தனர்.

“என்ன இராச... உவ்வளவு சனத்தோடை வருகுது...?”

“போவம்... கணபதி... அடுத்த வான் இன்னும் அரைமணித்தியாலம் கழிச்சுத்தான் வரும்...?”

சிற்றூர்தி தரிப்பிடத்தில் மெதுவாக வந்து நின்றது. மிதிபலகையில் நின்ற நால்வரும் கீழே இறங்கினர்.

அதில் நீளவாக்கில் கோடு போட்ட சட்டையும் கை இடுக்கில் கறுத்தப் பையினையும் இடது கையின் நடுவிரலில் பணத்தாள்களை முன் இருமுனையும் பின்னங்கைப்பக்கமாக விட்டுச் சுற்றி இருந்தவரின் தோற்றம் அவர் நடத்துனர் என இலகுவாக இனங்காண முடிந்தது.

“ஏறுங்கோ... ஏறுங்கோ.. உங்களுக்கு நான் சீற்தாறன்...”

வழிநடத்துனர் பெண்கள் மூவரையும் பலவந்தமாக ஏற்ற முற்பட்டார். அவர்கள் ஏற முடியாது திணறினர்.

“என்னதம்பி... என்னெண்டு.. ஏறுறது...”

வழிநடத்துனர் மளமளவென சிற்றூர்தியின் பின்பக்கமாக வேகமாகச் சென்று யன்னல் ஊடாகத் தலையை உள்நுழைத்து,

“இஞ்ச... எவ்வளவு இடங்கிடக்கு...! வாங்கோ இஞ்சாலை.. வான் ஓடுறபக்கம் திரும்பி நிலல்லுங்கோ...”

சிற்றூர்தியில் அடையப்பட்டவர்கள் வியர்த்து விறுவிறுத்து கைதிகள் போலிருந்தனர். வழிநடத்துனர் ஒரு மாதிரியாக பெண்கள் மூவரையும் சிற்றூர்தியில் ஏற்றி விட்டார்.

“என்ன... தம்பி.. உப்பிடி ஆக்களை அடையிறாய்... கால் வைக்கேலாமல் கிடக்கு.”

சிற்றூர்தியின் நடுவில் நின்றவர் கோபமாகக் கத்தினார்.

“ஆர்... உங்க கத்துறது... கீழை இறங்கு.. கீழை இறங்கு..”

வழிநடத்துனரின் சத்தத்தில் அவர் அமைதியாகிப் போனார். என்ன செய்வதென்ற ஏக்கத்தோடு பேருந்துத் தரிப்பிடத்திற்கும் சிற்றூர்தியின் வாசலுக்கும்

இடையில் நின்ற கணபதியையும் இரகுவையும் உள்ளே தள்ளி ஏற்றினார். அவர்கள் நாலுபேரோடு இணைந்து மிதிபலகையில் நிற்க சிற்றூர்தி ஊர்ந்து செல்ல ஆரம்பித்தது.

வழிநடத்துனரும் மிதி பலகையில் தொங்கிக்கொண்டே, “அண்ணை, பின்னாலை சீற்றிபி வருகுது... எடுங்கோ... எடுங்கோ..”

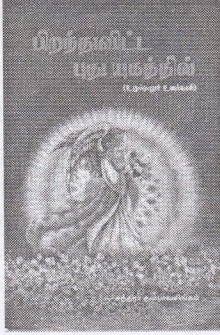
சாரதி கண்ணாடியில் அதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு வேகத்தை அதிகரித்தார். சிற்றூர்தியின் நகர்வோடு பயணிகள் சுற்றி இருந்தவர்கள் மீது சாய்ந்து வீழ்ந்தனர். ஆண்பெண் பேதம் அங்கு இருக்கவில்லை. ஒருவர் வியர்வை மற்றவரில் விழும் அளவில் பயணம்.

இருக்கை கிடைத்தவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். சிற்றூர்தியில் போடப்பட்ட மெல்லிசைப் பாடலைக் கேட்டுக்கொண்டு வீதியை ரசிப்பதும் நிற்பவர் படும் தடுமாற்றங்களை ரசிப்பதுமாக இருந்தனர். போக்குவரத்து நேரத்திலை பாடலைக் கேட்பதும் ஒரு தனிச்சுகம். கணபதி ஒரு கையினால் குடையினைப் பிடித்துக் கொண்டு மறுகையினால் வாசலின் இரும்புச் சட்டகத்தை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டார்.

“ஐயா.. ஆட்கள் நிற்க இடமில்லை. உங்களுக்கு ஒரு குடை... தாங்கோ இறங்கேக்கதாறன்.”

வழிநடத்துனர் குடையினைப் பறித்து சிற்றூர்தியின் மேலே போட்டார். கணபதிக்கு வந்த கோபத்தை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. அங்குமிங்குமாக இடிபட்டு அவரின் வெண்ணிற ஆடை கசங்கியது. அவரின் பேத்தி வீட்டிலை இருந்து புறப்படும் போது, “தாத்தா பொடியன் மாதிரி இருக்கிறியள்”எண்டு சொல்லி வழியனுப்பேக்கை அவர் எவ்வளவு சந்தோசப்பட்டார்.

கணபதி தனது உடையை ஏற இறங்க பார்த்துவிட்டு, “இனி சாண் போனால் என்ன? முழம்போனால் என்ன? உயிர் போனால் என்ன?” என மனதிற்குள் புறுபுறுத்தவாறு மிதி பலகையை விட்டு முடிந்தவரை உள்ளே நுழைய முயற்சித்தார்.



கிடைக்கப்பெற்றோம்

நூல் : 'பிறந்துவிட்ட புதுயுகத்தில்'

(உருப்பெறும் உணர்வுகள்)

நூலாசிரியர் : சந்திரா தனபாலசிங்கம்

விடயம் : புதிய தலைமுறையின் எழுச்சிக்குரலாகவும்
பெண்ணினத்தின் உரிமைக்குரலாகவும் ஒலிக்கும்
சிறுகதைகளின் தொகுப்பு

விலை : ரூபா 250/=

பதிப்பு: கரிகணன், யாழ்ப்பாணம்

“ஏன் ஐயா தள்ளுறியிள்... சலிப்புடன் கேட்ட இளைஞனைப் பார்த்து சிரித்துவிட்டு ஒரு மாதிரியாக உள்ளே நுழைந்து விட்டார்.

அந்த நேரம் பார்த்து, சாரதி இடது பக்கக் கண்ணாடியைப் பார்த்து கத்த ஆரம்பித்தார்: “அட... தம்பி, புட்போட்டிலை நிக்கிற வையளை உள்ள தள்ளடா... சந்தியிலை பொலிஸ் நிக்குது... பைன் அடிக்கப் போறான்... உள்ளதள்ளு... கெதியாதள்ளு...”

ஏற்கனவே நொந்து போய் தொங்கியவர்கள் உள்ளே திணிக்கப் பட்டு அசைவ தற்குக் கூட இடமின்றி ஒற்றைக்காலில் நின்றனர்.

இப்பொழுது கணபதியைச் சுற்றி நான்கு பெண்கள். வாழ்க்கையில் அதிக ளவான வெக்கத்தோடு நெளிந்தார். அவர்களின் தலைகளின் இடுக்குகளுக்கு ஊடாக வீதியைப் பார்க்க முற்பட்டார்... முடிய வில்லை.

‘நல்லகாலம்... ரவணுக்குப் போறதால.. தப்பிச்சன். இல்லாட்டி..’ முணுமுணுப்பைக் கேட்ட பக்கத்துப் பெண் ஞாபகம் வந்த வராக, “தம்பி, ஒருக்கா கொண்டெக்ரரிடம் சொல்லு... தம்பி அரசடி இறக்கமெண்டு.”

“அரசடி.. இறக்கமாம்... அரசடி.. இறக்கமாம்...”

இளைஞனின் சத்தத்தைக் கேட்ட வழி நடத்துனர் தன் தலையை இரு பெண்களுக்கு இடையேயாக உள் நுழைத்து, “உங்கையென்ன நித்திரையே கொள்ளிறியள்...?”

“ஓம் தம்பி நித்திரை கொள்ளுகிற சவதியோடை தான் நீ கூட்டிக்கொண்டு

போறாய்...”

பெண் எரிச்சலோடு கத்தினாள்.

“அரசடி,, போட்டுது.” வழி நடத்துனர் சர்வசாதாரணமாகச் சொன்னார்.

“ஐயோ... நிப்பாட்டுங்கோ... நிப்பாட்டுங்கோ.”

“கண்ட இடத்திலை நிப்பாட்டேலாது.”

என்று சொன்ன வழிநடத்துனர் சற்றுத் தள்ளிச் சிற்றூர்தியை நிறுத்தினார்.

பெண் பதட்டத்தோடு எல்லோரையும் இடித்துக் கொண்டு இறங்க முற்பட்டாள். இடிபட்டவர் இன்னொருவரை இடிக்க, அது சங்கிலித் தொடராக சிற்றூர்தி முழுவதும் நகர்ந்தது. இடிபட்டுக்கொண்டவர்கள், “ஈ” என்று கூறிக்கொண்டு தம்மை மீண்டும் நிதானப்படுத்திக் கொண்டனர். கீழே இறங்கிய பெண்ணின் உருவம் சிற்றூர்திக்குள் நின்றவர்களுக்குத் தெரியாத போதும் அவளின் குரல் மட்டும் தெளிவாகக் கேட்டது.

“வந்துவிட்டுக் கிடங்கு... நான் காசுதர மாட்டன்.”

“நல்ல கதையாய்க் கிடக்கு.. நீங்கள் நித்திரையாய்ப் போட்டு.. உங்களுக்குச் சொல்லுறதுக்கு.. என்ன? பதினைஞ்சு ரூபா தந்திட்டு... போக்கா...”

“டேய் தம்பி, பின்னாலை சீற்றிபி வருகுது, கெதியாக..”

சாரதியின் அவசர அழைப்பில் வழி நடத்துனர் உள்ளே வர, சிற்றூர்தி வேகத்தை அதிகரித்து அந்த சத்தத்தில் பெண்ணின் குரல் தேய்ந்து மறைந்தது. கணபதிக்கு பெண் காசு

கொடுத்தாளா? கொடுக்கவில்லையா? எனச் சந்தேகம் வழிநடத்துனரிடம் அதைக் கேட்க நினைத்த மனதைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்.

“உவனாவது வேண்டாமல் விடுறதாவது...” மனநிலை தோன்றிய எண்ணத்தோடு மெல்ல இருக்கைகளின் பக்கமாக வந்து ஓர் இருக்கையினைக் கைத் தாங்கலாகப் பிடித்தார். அந்த இருக்கையில் ஓர் இளம் பெண்ணும் இளைஞன் ஒருவனும் இருந்தனர், கணபதி வீதியைப் பார்த்துக் கொண்டே அவர்களையும் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்.

இருவருக்கும் இடையில் ஏதோசண்டை போலும். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பாராது இருந்தனர். பையன் தொலைபேசியை முன் இருக்கையில் சாய்த்து வைத்து அதில் இருந்த பாடல்களில், “மைனா.. மைனா.. நெஞ்சக் குள்ள.. வம்பு.. பண்ணறாய்” என்ற பாடலின் முதல் வரியை போடுவதும் நிப்பாட்டுவதும் திரும்பப் போடுவதுமாக இருந்தான். பிறகு ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்ப்பதும் கோபத்தோடு திரும்புவதுமாக இருந்தனர். அவர்கள் சுற்றி இருந்தவர்களைக் கண்டு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

“கணபதி... உந்தப் பிள்ளைக்கு... மைனா பேரோ?” காதோரமாக முணுமுணுத்த இராசவை அப்பொழுதுதான் பார்த்தார் கணபதி. அவர் சனத்துக்குளை தேடித் தேடி கணபதியின் பக்கத்திலை வந்து நின்று நுந்தார்.

சிற்றூர்தியின் வேகம் மேலும் அதிகரிக்க கம்பிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றவர்களால் நிதானமாக நிற்க முடியவில்லை.

“உவன் ஏன் உப்பிடி... ஓடுகிறான்...?”

“பின்னாலை... சீற்றிபி.. வருதாம்.”

“வரட்டுமன்... மெதுவாகப்போறது.”

“சீற்றிபிக்கு முந்திச் சனத்தை ஏத்தோணுமே...?”

“இன்னுமோ... இஞ்ச மனிசர்.. மூச்சு விடேலாமல் கிடக்கு.”

பயணிகளின் ஆதங்கத்தோடு இன்

னுமொரு தரிப்பிடத்தில் சிற்றூர்தி நின்றது. இங்கும் நான்கு பேர் ஏறினர். ஒருவர் இறங்கிக் கொண்டார். “வரவு எட்டணா... செலவு பத்தணா...” என்ற பாடலை முன்னே நின்றவர்பாடுவது கேட்டது.

ஒரு பெண் கைக் குழந்தையோடு வர, “முன் சீற்றிலை... இருக்கிறாக்கள்... குழந்தையோடே வாற அக்காவுக்கு... எழும்பி அமர்ந்திருக்க...” பெண்களின் சிலநிமிட மொளனத்தின் பின் ஒருவர், “அக்கா, குழந்தையைத் தாங்கோ, நான் வைச்சிருக்கிறன்.” குழந்தையைத் தூக்க முற்பட்டாள். குழந்தை தாயின் தோளில் முகத்தைப் புதைத்து அழுதது. தாய் குழந்தையின் முதுகைத் தடவிவிட்டுக் கொண்டே பெண்களின் முகத்தை மாறி மாறிப் பார்த்தாள். பின் யன்னலோரமாய் இருந்த பெண் எழ மனமற்று எழுந்து நின்றாள். குழந்தையோடு பெண் அமர சடுதியாக சிற்றூர்தி நிற்க பயணிகள் முன்பக்கமாக சரிந்து வீழ்ந்தனர்.

கணபதி நிதானம் தவறி இருக்கையில் இருந்த இளம் பெண்ணின் மடியில் வீழ்ந்தார். பெண் தள்ளிய வேகத்தினால் கணபதி இருக்கையின் கீழ் விழுந்தார்.

இளைஞன் கோபத்தோடு எழுந்தான்.

“என்ன ஐயா, விழ வேற இடங்கிடைக்கேல்லையோ.”

இளைஞனின் கோபமான வார்த்தைகளுக்கு ஆமாப் போடுவது போல இளம் பெண்ணும் மாயக்கண்ணீர் வடித்தாள்.

பக்கத்தில் நின்ற இராச கைத்தாங்கலாக கணபதியாரை தூக்கிவிட்டுக் கொண்டே, “மூத்தவை நிக்கினம்... எழும்பி இடங்குடுப்பம் எண்டு அறிவில்லை... கதைக்கினம்?”

“ஐயா தேவையில்லாத கதை வேண்டாம். நாங்களும் காசு குடுத்துத் தான் இருக்கிறம்...”

“ஓ.. நானும் வந்த நேரத்திலை இருந்து பார்க்கிறன். மைனாவைப் பறக்கவிட்டதை...”

இராச கண்களைத் தாழ்த்தி
தலையினை அசைத்துக் கேட்டார்,
இளைஞன் அமைதியானான்.

“ஐயா, அங்க என்ன சத்தம்...
எல்லாரும் இறங்குங்கோ...”

ராச கணபதியரைப் பிடித்து
மெல்ல நகர்ந்து சிற்றூர்தியை
விட்டு இறங்கினார். இருவரும்
தமது தலையினையும் உடை
யினையும் சரி செய்து கொண்
டனர். பின் இராச இருவருக்கு
மானபணத்தைக் கொடுத்தார்.

கணபதிக்குத் தன்குடை ஞாப
கத்திற்கு வந்தது.

“தம்பி... என்ர குடையை
எடுத்துத்தா தம்பி..”

“பொறுங்கோ... என்ன அவ
சரம்.. எல்லாரும் போகட்டும்...”

கணபதிக்கு முழங்கால் வலி
யெடுத்தது. அந்த வலியோடு
நடத்துனரை யாசிப்பது போல்
பார்த்தார். அவர் நிதானமாக எல்
லோரையும் அனுப்பி விட்டுக்
குடையை எடுத்துக் கொடுத்தார்..
சிற்றூர்தி மீண்டும் இயங்கு
நிலைக்குச் சென்று அந்த இடத்தை
விட்டு நகர்ந்தது.

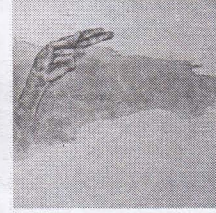
“இராச... என்னாலை நடக்
கேலாமல் கிடக்கு...”

“அப்ப வா டொக்டரிட்டை
போவம்..”

“ஓம், அதுதான் சரி. நாளைக்கு
வங்கிக் குப் போவம்”

கணபதி குடையை ஒரு
கையினால் தாங்கலாகப் பிடித்துக்
கொண்டு மறு கையினால் நண்
பனின் தோளைப் பிடித்தபடி
நகர்ந்தார்.

குருதி வழிப் பாதையிலும் திடமாக கால் பதித்து நட



யாரும் உனக்குச் செவி சாய்க்கவில்லையானால்
தனிமையில் நடந்து செல்

அச்சத்தினால் அவர்கள் சுவரைப் பார்த்தபடி
மௌனிகளாகிவிட்டால்
ஓ,, என் தோழனே..
நீ உன் மனந்திறந்து
வெளிப்படையாகவே பேசிவிடு

பாலை வனத்தை நீ கடந்து வரும்போது
வேறு திசைப் பக்கம் பார்த்தபடி
அவர்கள் உன்னை அலட்சியப்படுத்துவார்களேயானால்

ஓ... என் தோழனே
முட்கள் நிறைந்த குருதி வழிப் பாதையிலும்
திடமாகக் கால் பதித்து நட.. நட.. நட
உன்பயணம் தனிமையில் தொடரட்டும்,
புயலடிக்கும் துன்பமான இரவுச் சூழலிலும் கூட
விளக்கை உயர்த்திப் பிடித்து வெளிச்சம் தர
உனக்கு ஏற்பட்ட மன வலியின் மின்னலினால்
நீயே உன் இதயத்தைப் பற்றவைத்துக் கொள்
அவ்வாறானால்,
நீயே வழிகாட்டும்
ஒளி விளக்காவாய்.

ரபீந்திரநாத் தாகூர்

ஸ்பாட்ரகஸ்

புராதன காலத்து ஸ்பாட்ரகசைப்பற்றி விபரமாக எழுதியவர் புளுராச் என்ற கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த எழுத்தாளராகும்.

“ஸ்பாட்டகஸ் திறேசியா(தற்போது கிட்டத்தட்ட பல்சேரியாவைக் குறிக்கும்) என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த இடையர் குலத்தவன். அவனிடத்தில் சிறந்த உணர்வும், திடகாத்திரமான உடலமைப்பும் (அன்றைய சூழலில்) மிகவும் மதிநுட்பமும் கொண்ட பண்பானவன். அவனை ஒரு திறேசியன் என்பதைவிட ஒரு கிரேக்கன் என்றே கூறலாம்.” என புளுராச் அவனைப் பற்றி வர்ணிக்கிறார்.

ஸ்பாட்ரகசின் முழு வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுத்து மூலமான தகவல்கள் இல்லையென்பதே பிரச்சினை. அவனது சிறப்பு, சிறுபராயம் என்பன வெல்லாம் வெறுமையாகவே உள்ளது. திறேஸ் என்ற இடத்தில் ஸ்பாட்டகோஸ் என்ற குடியிருப்பு இருப்பதைக் கொண்டு அவன் அங்கிருந்து வந்தான் என ஊகிக்கலாம்.

அவன் ஓர் அடிமை. அவன் ஒரு பயிற்சி பெற்ற வாள்சண்டை வீரன். அவனுக்கு 30 வயதுக்கு கீழ் இருக்கலாம்.

70000த்திற்கு மேற்பட்ட தப்பி ஓடியவர்கள் அடிமைகள் சுதந்திரமோனால் என்போர் 20 வயதுக்கு குறைவான வயதுடைய ஒருவனுக்கு அத்தனை மதிப்பு வைத்திருக்கமுடியாது.

ஸ்பாட்ரகஸ் கி.மு 100க்கும் 90க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் பிறந்திருக்கவேண்டும். கி.மு 100ல் பிறந்தவனென்றால் மாபெரும் ரோமானிய தளபதியூலியஸ் சீசர் பிறந்த ஆண்டாயிருக்கலாம்.

ஸ்பாட்ரகசை ரோமாபுரிக்கு விற்பதற்காக எடுத்துச் சென்றபோது ஒரு பாம்பு அவனது தலையில் சுற்றியிருந்ததாக புளுராச் கூறுகிறார்.

கிரேக்கர் அவனை வீரன் என்கின்றனர். ஸ்பாட்ரகசுக்கு முந்திய 2000 ஆண்டுகளில் ஆரிய காலத்திற்கு முன்னரான கோவில்களில் மூன்று தலையுடன்கடவுள்கள் தோற்றமெடுத்தன.

ஸ்பாட்ரகஸ் மாவீரன் என்பதால் சிலசமயம் அவனுக்கு மூன்று தலைகள் இருப்பதாக உருவமைக்கப்பட்டான். திறேசிய கற்பனைக் கதைகளில் குதிரை ஓட்டிகள் முக்கியமானவர்கள் கிரேக்கருக்கு முன்பே திறேசியர்கள் குதிரைகளை வீட்டுப் பிராணியாய் பயிற்றுவித்தனர்.

ஞா.சிறிமனோகரன்

ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு முழுமையான பகுதியாக திறேசியா விளங்கியது. திறேசியர்கள் குதிரைப் படைவீரர்களாயிருந்தனர். ரோம இராணுவத்தில் படையை விட்டு தப்பி ஓடுவது ஒரு நிரந்தரப் பிரச்சினையாய் இருந்தது.

“அடிமைகளின் வீரத்தின் சின்னமாக மட்டும் ஸ்பாட்ரகஸ் விளங்கவில்லை. சகல வகையான கொடுங்கோலுக்குமெதிரான ஒரு பிம்பமாக அவன் விளங்கினான்.”

கார்ல் மாக்ஸ் அவனை ஒரு வீரனாக கருதினார். ஏங்கெல்சுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இத்தாலிய சுதந்திரப் போராளி கரிபாலிட்யூடன் ஸ்பாட்ரகஸ் ஒப்பிட்டிருந்தார்.

ஸ்பாட்ரகஸ் போராடிய அதே கம்பானியா மலைகளை ஊடறுத்து கரிபாலிட்யூன் மலைகளை ஊடறுத்து கரிபாலிட்யூன் செஞ்சட்டைப் போராளிகள் மத்திய இத்தாலியில் போராடினார்கள்.

லெனின் ஸ்பாட்ரகஸ் பற்றி என்ன கூறுகிறார்?

“பல தசாப்தங்களாக நிலவிய அடிமைத் தளையின் சரித்திரத்தில் விடுதலைக்கான யுத்தங்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் அடிமைகள் கிளர்ச்சியில் மிகப்பெரியதான கிளர்ச்சியானது ஸ்பாட்ரகசை ஓர் உன்னத வீரனாக்கியது.

பலவருடங்களாக, பார்வையில் சர்வ வல்லமை பொருந்தியதாக கருதப்பட்ட அடிமைகளிலேயே தங்கியிருந்த ரோம சாம்ராஜ்யமானது ஸ்பாட்ரகஸ் தலைமையில் அணிதிரண்ட ஆயுதத் தரித்த பிரமாண்டமான படையின் தாக்கத்தால் அதிர்ந்து போனது”

ஸ்பாட்ரகசை புராதன சரித்திரத்தில் மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்த பிரமுகர்களின் இடத்திற்கு உயர்த்தியவர் தோழர் ஸ்டாலின்.

மானிட வரலாற்றில் ஸ்பாட்டகசிற்கு ஒரு தனியான சிறப்பிடம் உண்டு. தேசியவாதிகள் மன்னர்களை மட்டுமே உதாரண புருசர்களாகக் காட்டுவர். மக்களின் விடுதலைக்காக போராடியவர்களை நினைவுகூர்ந்து அவற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்வேண்டிய பாடங்களை மக்களுக்கு நினைவூட்டுவது மாக்கிஸ்டுகளின் கடமையாகும்.



பேராசிரியர் கைலாசபதி நினைவாக

தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை

டேனிஷ் வரலாற்றுப் பதிவினர் சேக்ஸோவால், உயர்குடி மனப்பாங்கு என்பது தெளிவாக மீள எடுத்துரைக்கப் பெறுகின்றது. “எவர்படை எறிவர்? எவர் வேல் சுழற்றுவர்? எவர் அரசரின் கால்வழியினரைக் காப்பர்? போர் பெருங்குடிப் பிறப்பினரிலிருந்து தொடங்குகிறது. புகழ்பெற்ற குடிவழியினரே போரை உண்டாக்குவோர். ஏனெனில் இடர்மிகு செயல்களைப் பெரியோரே முயல்வர்; எளிய மனிதர்களின் முயற்சிகளால் அவற்றை மேற்கொள்ள இயலாது” என்கிறார் அவர்.

வீரரும் வீரரல்லாதோரும்

வரும் சான்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரநிலைச் சமுதாயம் அடிப்படையில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது என ஒருவர் நியாயமாக முடிவு செய்யலாம். வீரர்களாக இருந்தவர், வீரராக அல்லாதவர் என்பன அப்பிரிவுகள். நாம் முன்பே அகன்ற ஒரு சமூகப் பிரிவைக் குறித்தோம். அது உயர்குடியினர், உயர்குடி அல்லாதவர் என்பன. இவ்விரு வகைப் பிரிவுகளும் ஏறத்தாழ ஒன்றை ஒன்று ஒத்திருந்ததைக் குறித்துக்காட்டத் தேவையில்லை. முடிவாகத் தொழில், அதற்குள்ள சமூகத் தொடர்பு என்ற அடிப்படைப் பாகுபாட்டின் விளைவே இவை என்பது ஐயத்துக்கிடமின்றி விளங்கும். வீரநிலைச் சமூகத்தில், இரு பிரிவினருக்கும் இடையமைந்த கொள்கை அடிப்படையிலான வேறுபாடென்பது, முறையே அவர்களின் வேலை, போரில் அருஞ்செயல், அடிமைத் தன்மை என்பவற்றைப் பொறுத்ததாகும். வெப்பலனின் கருத்து கவனிக்கத்தக்கது. “அருஞ்செயல்கள் எனப் பிரிவுபடுத்தப்பட்ட வேலைகள் தகுதிமிக்கவை, மதிப்புடையவை, உயர்ந்தவை, மற்ற வேலைகள் இந்த அருஞ்செயற் கூறுபெறாதவை, கீழ்ப்படிந்தும் பணிந்தும் ஒழுக வேண்டிய குறிப்புடைய தகுதியற்ற, மதிப்புக் குறைவுடையவை, தகவற்றவை” என்கிறார் அவர். அகப்பாடல்களில் தலைவனைப் பற்றிய கோட்பாடு குறித்துக் கூறுகையில், தொல்காப்பியர் பிற்காலக் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பினும், அடிமைப்பட்டவர்கள், அடிமைப்படாதவர்களிடையே ஒரு வேறுபாட்டை வரைகிறார். இது தற்போது குறித்த பாகுபாடுகளை மறுபடியும் ஒத்தமைந்த தேயாகும்.

பண்டைக் காலத் தமிழர்களிடையே நாம் இப்போதறியும் சாதிமுறை இல்லை என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். பொது மக்களின் பாகுபாடு நிலமும் தொழிலும் சார்ந்ததாய் இருந்தது. நிலம் தொழில் சார்ந்த இந்தச் சிறிய பாகுபாடுகளைப் புறக்கணிக்கும் நிலையில் முன்னர்க் குறித்த அடிப்படையான பாகுபாடு, வீரர், வீரரல்லாதார் என்பதிலிருந்தது. எல்லாச் சான்றுகளும் கொண்டு காட்டுங்கால், இப்பாகுபாடு கீழ்வருமாறு வரையறைப்படுத்தப்படலாம்:



இந்தப் பாகுபாடும், இதனால் குறிக்கப்படும் எல்லாமும், 'சான்றோர்', 'இழிசனர்' என்ற இரு சொற்கள் சுருக்கப்பட்டு விட்டன. பின்னது 'இழி' என்பதின்றும் பெறப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட, அவமதிக்கப்பட்ட, சூழல்களில் குறைக்கப்பட்ட, கீழான, ஒப்பிடும்போது கீழ்நிலையான, விழ, கீழே விட்டுவிட்ட முதலான பொருள்களை இச்சொல் பெற்றது. இதன் பொருள் 'கீழான, நாகரிகமற்ற ஆள்' என்பது. இஃது எப்பொழுதும் 'சாதி விலக்கப்பட்டவர், தாழ்ந்த சாதியினர்' என மொழிபெயர்க்கப்படும். செய்யுள் தொகுப்பில் சாதிமுறை இல்லாதபோது, இதனை அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பது சரியா என்ற வினா எழும். ஆனால் பிற்கால இலக்கியத்தில் அஃது இப்பொருளைப் பெறும் என்பது மறுக்கமுடியாதது. பண்டைக் காலத்தில் இச்சொல்லின் பொருளைத் தரும் மற்றொரு சொல் 'புலையர்' என்பது 'சான்றோர்' என்ற சொல்லிற்குச்

சரியான எதிர்ச் சொல்லாக இருந்தது எனக் கருதுவது சரியானதும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதுமாகும். புலையர் என்பது 'புல்' என்ற சொல்லினடியாகத் தோன்றியது. இழிந்த, கீழான என்ற பொருளுடைய இச்சொல் பிற்காலத்தில் பறையர்களைக் குறிக்க வந்தது. ஆனால் கீழே காட்டுமாறு செய்யுட்களிலேயே அச்சொல், இழிந்த, கீழான, அடிமையான தொழில்களில் ஈடுபட்டதாகக் குறிப்பிள்ளது. இச்செய்யுட்கள் வழங்கப்பட்டமையினைக் காணாமுன்பு, இவ்விரு சொற்களுக்கும், சுவையான ஒப்புமை கொண்ட இரு கிரேக்கச் சொற்களான 'பொனிரோஸ்', 'மாக்தெரோஸ்' என்பவற்றை இங்கு குறிப்பது தகும். இவற்றில் முன்னது, உழைப்பால் அழக்கப்பட்டவர்கள், கடுமையாக உழைப்போர், பயனற்றவர், ஒன்றுக்கும் உதவாதவர், தகுதியற்றவர், கயவர், இழிந்தவர், கோழையர் என்ற பொருள்களை உடையது. மாக்தெரோஸ் என்பது துன்பத்தை அனுபவிப்போர், இழிந்தவர், கயவர், வீணர் முதலான பொருள்களை உடையது. மூலநிலையில் இச்சொற்கள் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாத பணி செய்வோரைக் குறித்தன. இவர்கள் சிறப்புடைய வீர வெற்றிகளுக்குரிய வாய்ப்பற்றோர், செல்வமற்றோர், அரசியல் வலிமையற்றோராவார். பின்னர் இச்சொல் ஒழுக்கத்தின் கறையைக் குறிப்பதாயிற்று. இந்த ஒப்புமை தமிழ்க் கருத்தோடு பொருந்துவது இனித் தெளிவாகப் புலப்படும்.

தலைவர்களுக்கு மாறாக, எளியநிலை மக்கள் தங்கள் பிழைப்புக்காக ஒவ்வொரு நாளும் செய்யும் உடலுழைப்பில் ஈடுபட்டிருந்தனர். எளிய நிலை வகுப்பினரைப் பற்றிப் போதுமான தரவுகள் கிடைக்காமையின் அவர்களைக் குறித்த ஒரு விரிவான காட்சியைப் பெறக் கடினமாக உள்ளது என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட வேண்டிய தேவை உள்ளது. குறிப்புகள் சிலவே உள்ளதற்குரிய காரணத்தைக் காண்பது கடினமன்று. மற்றெங்கும் உள்ள வீரநிலைச் செய்யுளைப் போல, வீரநிலைக் கதைகளை அரசகுடியினர் மீது சார்த்தி உரைக்கும் ஆர்வம் பெரும்பான்மையான எளிய மக்களைப் பொறுத்தவரை நடைமுறையில் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. கூடியவரையில், உயர்குடியினரல்லாதவர்கள் விளிம்பிலேயே இடம்பெறுகின்றனர். பெயர் குறிப்பிடப்படும் எல்லாப் பாத்திரங்களும் தனிப்பட உயர்குடிக்குரியனவாகவே உள்ளன; மிக அரிய விதிவிலக்காக அவர்கள் பரிவாரத்தில் இடம்பெறும் யாரேனாமாக இருப்பர். இவ்வகையில் அவைப் புலவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

எளிய மக்களைக் குறிக்கும் சில எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் இங்கு காட்டலாம். இதற்குரிய இடங்கள் பலவாக இல்லாவிடினும் கருத்தை வலியுறுத்தப் போதுமானவை.

- க. கட்டில் பின்னுபவன்(இழிசினன்)
- உ. பெரிய பறையறைவோன்(இழிசினன்)
- ஊ. பெரிய பறையறைவோன்(புலையன்)
- ச. ஆடைகளைத் துவைப்பவன்(புலைத்தி)

கடைசி எடுத்துக்காட்டு, இம்மக்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்டதற்குரிய அடிப்படையை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இத்தகைய வேலை 'தொழில்' எனப்பட்டது. இஃது உடல் வலியுடையவரின் தகுதிக்குக் கீழே இருப்பதாகக் கருதப்பட்டது. புறநானூற்றில் ஒரு பாடல், போர்வீரர் ஒருவருக்கும், எளிய நிலைத் தொழிலாளிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பொருத்தமுறக் காட்டுகின்றது. அது பின்னவர், முன்னவருக்கு எப்படி அடிமையானார் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

'நீருக்காகக் களர்நிலந்தோண்டும் புலைத்தி தோய்த்த தூவெள்ளாடையினை அவன் அணிகின்றான். அவன் மலர்களாலான மாலையும் அணிந்துள்ளான். அவன் எப்போதும் பிறர்க்கு உதவிபுரிபவன். ஆனால் போரில் பிறர் உதவியின்றித் தானே பொருகின்றான். மூர்க்கமும் வலிமையும் வாய்ந்த அத்தலைவன் தன் ஒற்றைக் கிடுகு கொண்டு பகைவர்தன்னைக் குறித்தெறியும் கருவியெல்லாம் தாங்குவன்.'

நன்கு கழுவப்பட்ட உடைகள் தலைவன் உடுத்திக்கொள்ளும் அளவே முக்கியமானவை; போர்வீரனின் தொழில் தேவைகளுக்குப் புலைத்தியின் தொழில் அடிமைத் தன்மை கொண்டது. போருக்குச் செல்லுமுன் புதிய தூய உடைகளை அணிந்திடவேண்டும்.

உயர்குடியினருக்கும் அடிமைகளுக்கும் இடையே கைவினைஞர் உள்ளனர்; அவர்களின் சமூகநிலை சிறிதும் குறையாவிட அவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். உண்மையில் இக் கைவினைஞர், கொல்லர், தச்சர், குயவர், நெசவாளர் ஆகியோர் உயர்குடியைச் சார்ந்து வாழ்வோராவர். அவர்களின் வேலை பொதுப்படையானதெனினும், உயர்குடிப் பணித் துறைகளில் அரசு, போர்த்தொழில், சமயச் சடங்குகள், விளையாட்டு ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றில் அடிமைத் தொழில் செய்வதாகும்.

-க. கைலாசபதியின் 'தமிழ்வீரநிலைக்கவிதை' நூலிலிருந்து

மொழிபெயர்ப்பாளர்: கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்

கட்டுரை

கவிதையும் புரட்சியும்: இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகள்



பப்லோ நெருடா

அறிமுகம்

இலத்தின் அமெரிக்காவின் முதன்மையான கவிஞர்களில் ஒருவரான பப்லோ நெருடாவின் உடல் மீட்டெடுக்கப்படவுள்ள ஒரு காலப் பகுதியில், நெருடாவும் அவர் உரைத்த உண்மைகளும் உயிர்த்தெழுந்து உலகின் மனச்சாட்சியை உலுக்கும் பொழுதுகளுக்கான எதிர்பார்ப்பில், நெருடா உலகெங்கும் அறிவித்த இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளைப் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமானது.

உலகம் பாரிய நெருக்கடியிற் சிக்கியுள்ளது. நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு அரபுலகம் விழித்துள்ளது. அரபு மக்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக விடாது போராடுகிறார்கள். ஆபிரிக்கா வெங்கும் இரத்தம் வழிகிறது. ஏகாதிபத்திய நலனுக்காக இலட்சக்கணக்கான ஆபிரிக்க மக்கள் தொடர்ந்து பலியாகிவருகிறார்கள். நவதாராளவாதம் தன்னை நிலைநிறுத்தப் புது வழிகளைத் தேடுகிறது. இந்தியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகள் துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி கண்டுள்ளன எனப் பாராட்டுப் பெற்றாலும், அந்நாடுகளில் அரைவாசிப் பேர் பசியால் வாடுகிறார்கள். இப்போது அரபுலகம் நோக்குகின்ற திசைவழியில் பத்தாண்டுகட்கு முன் இலத்தின் அமெரிக்கா நோக்கி இருந்தது என்கிறார் நோம் சொம்ஸ்கி. மலைகளிலும் காடுகளிலும் பல்லாண்டுகளாய் அலைந்து இடையறாது போராடிய மக்கள் இலத்தின்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

அமெரிக்காவையும் அதன் மனச்சாட்சியையும் மீட்டிருக்கிறார்கள். அன்டீஸ் மலைத்தொடர்களிலும், மச்சு பிச்சுவின் உச்சியிலிருந்தும், அமேசன் காடுகளிலிருந்தும், பழங்குடியினரின் குரல்வளைகளிலிருந்தும் ஒலித்து எதிரொலித்த குரல்களே கொலனி ஆதிக்கத்திலிருந்தும் சர்வாதிகார ஆட்சிகளிலிருந்தும் “வாழைப்பழக் குடியரசு” நிலையிலிருந்தும் அந் நாடுகளை மீட்டது. இன்று நவ தாராளவாதத்திற்கு எதிரான முக்கியமான போராட்டக் கருவிகளாக நின்று நிலைப்பன அதே குரல்கள் தான்.

கவிதை பற்றிப் பேசாது கட்டுரை உலக நடப்புக்களைப் பேசுவதாக யாரும் நினைக்கலாம். இலத்தின் அமெரிக்காவின் புரட்சிகளில் கவிதையும் பாடல்களும் ஆற்றியுள்ள தவிர்க்க வியலாத பாத்திரத்தைப் பேசுதற்கான முகவுரையாகவே இதைக் கூறுகிறேன். இலத்தின் அமெரிக்க மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் கவிதைகள் பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. புரட்சிகள் மூளைகளாலும் ஆயுதங்களாலும் மட்டும் வெல்வனவல்ல. புரட்சி இதயங்களை ஈர்ப்பதிற் தொடங்கி, இதயங்களை வருடி மக்களை வென்றெடுப்பதில் முடிகிறது. இலத்தின் அமெரிக்காவில் எளிமையானவையாயினும் புதிது புதிதானதும் மாறுபட்டதும் மக்களைக் கவருகின்றதுமான படைப்புக்களைத் தர வல்ல மனிதர்களே போராட்டங்கட்கு வலுச் சேர்த்தனர். மக்களைப் பாடிய ஆண்களும் பெண்களும் தமது படைப்

பாற்றலாற் பிறரை, முக்கியமாகத் தங்கள் கண்டத்தின் பெரும்பான்மையோரைத், தம்வசப் படுத்தி, மக்களை ஒன்றிணைத்தனர். அவர்களது கவிதைகளும் பாடல்களும் மக்களை ஊக்குவித்தன, மக்கள் அவற்றைப் பாடியவாறே அநியாயங்களுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பினர். கவிதைகள் எவ்வாறு புரட்சிக்கான கண்ணிகளாக அமையலாம் என்பதை இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளினூடு தரிசிக்கலாம். “ மக்களைப் பாடுவோம், மக்களைப் பேசுவோம்” என்ற பாடிப்பறை நிகழ்வின் பிரகடனத்திற்கமைய இக் கட்டுரை அமைகிறது.

வரலாற்றினூடு இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியம்

இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியத்தின் நீண்ட வரலாற்றில், 1940கள் வரை, மரபுசார் செவ்வியல் ஆக்கங்களே பெருமளவிற்கு தோன்றின. அவை பெரும்பாலும் இலக்கியத்துக்காக இலக்கியம் படைக்கும் படித்த மேட்டுக்குடியினரின் படைப்புக்களாகவும் பழைய இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகள் பெரிதும் மரபுசார்ந்தும் இருந்தன. ஸ்பானிய, போர்த்துகேயக் கொலனிகளாயிருந்த இலத்தின் அமெரிக்காவில் கொலனி ஆதிக்கத்துக்கெதிரான போராட்டம் முனைப் படைந்த போதே இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியம் மக்கள் இலக்கிய நோக்கிற் பயணப்படத் தொடங்கியது.

அரபு இலக்கியம் எவ்வாறு பலஸ்தீனப் பிரச்சனையுடன் புதிய திசையில் பயணந் தொடங்கியதோ அவ்வாறே இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதையும் திசை மாறியது. 1967இல் நடந்த அரபு-இஸ்ரேல் யுத்தமும் அதில் அரபுலகின் தோல்வியும் அரபுத் தேசிய மீளெழுச்சிக்கு வழிவகுத்ததோடு பலஸ்தீனத்தை அரபு தேசியப் பிரச்சனையின் மையமாக மாற்றின. அதன் பின்பான அரபுக் கவிதைகள் குறிப்பாக இரண்டு அம்சங்களைப் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டிருக்கக் காணலாம். ஒன்று அரபு சர்வாதிகார ஆட்சிகளை எதிர்ப்பது, மற்றது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பலஸ்தீனம் பற்றிய குறிப்புக்களைக் கொண்டிருப்பது. அந்தளவுக்குப் பலஸ்தீனப் பிரச்சனையின் தீவிரமும் பலஸ்தீன விடுதலையும் அரபுத் தேசியத்தின் முக்கியமான அம்சமாகி இன்னமும் அவ்வாறே தொடர்கின்றன.

இலத்தின் அமெரிக்காவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப்பகுதியிலும் இலக்கியம், குறிப்பாகக் கவிதை, மத்தியதர வர்க்கத்துக்காயும் அதன் அங்கீகாரத்தை வேண்டுவதாயும் இருந்தது. பாடுபொருட்கள் இயற்கை பற்றியனவாயும்

நடுத்தர வர்க்க வாழ்வின் இன்ப துன்பங்கள் பற்றியனவாயும் மேட்டுக்குடி வாழ்வு பற்றிய கனவுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவுமே இருந்தன. இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவுடன் தொடங்கிய நவகொலனிய விரோத விடுதலைப் போராட்டங்கள் இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்களின் தன்மையை மாற்றின. பாடு பொருட்கள் மாறத் தொடங்கின. இம் மாற்றத்தைக் கவிதைகளிற் சிறப்பாகக் காண முடியும்.

இலத்தின் அமெரிக்காவில் கவிதைக்குச் சிறப்பான ஒரு இடமுண்டு. மத்திய அமெரிக்காவில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கக், கவிதை எழுதுவதே அதி பயன்தரும் வழியாகும். கவிதைகள் மிக வலுவானவாயிருந்த அதேவேளை பிரசித்தமாயும் இருந்தன. நிக்கராகுவா, கியூபா, எல் சல்வடோர், கொஸ்ற்ற ரீகா, குவாட்டமாலா ஆகிய நாடுகளிற் கவிதைகள் இலக்கிய வடிவமாகவும் மக்களின் பிரதான கருத்து வெளிப் பாட்டுக்கருவியாகவும் உருப்பெற்றன.

இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியத்தின் திசை வழியை மாற்றியதில் 1959இல் நிகழ்ந்த கியூபப் புரட்சிக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அதன் வெற்றி முழு இலத்தின் அமெரிக்காவிலும் புது நம்பிக்கையை விதைத்த புரட்சிகர உந்துசக்தியானது. சமூக மாற்றத்துக்கான இலத்தின் அமெரிக்க மக்களின் இடையறாத போராட்டத்திற்குக் கியூபப் புரட்சியின் வெற்றியும் அதனினும் மேலாக அதன் நிலைப்பும் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்; ஐரோப்பியக் கொலனி ஆட்சியை நீக்கிய இலத்தின் அமெரிக்காவில், பெரும் நிலவுடைமையாளர்களதும் கனிச்சுரங்க உடைமையாளர்களதும் சார்பான அடக்குமுறை ஆட்சிகள் தொடர்ந்தன. 20 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து ஜனநாயகப் புரட்சிகள் எழுந்த போதும், இலத்தின் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் நேரடியான அமெரிக்க ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்துவிட்டது. அங்கு அமெரிக்க மூலதனத்திற்கு மிரட்டலான ஆட்சி எதுவும் இல்லாதவாறு அமெரிக்கா கவனித்துக்கொண்டது.

1959இல் நடந்த கியூபப் புரட்சி அமெரிக்காவை அதிர்ந்தது. புரட்சியைக் கவிழ்க்கும் அடுத்தடுத்த முயற்சிகள் தோற்றதுடன், வியற்ற நாம் போரில் அமெரிக்காவின் பின்னிடைவுகளும் சேர்ந்து இலத்தின் அமெரிக்காவில் இடதுசாரி எழுச்சிகளைத் தூண்டின. அப்போக்கு அமெரிக்க நலன்கட்குக் கேடானது என்பதால் 1960களிலும் 70களிலும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கள் மூலம் வலதுசாரிச் சர்வாதிகார ஆட்சிகள்

நிறுவப்பட்டன. இவற்றில் மிகக் கொடியது 1973இல் சிலியின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பாகும். 1960களிலும் 1970களிலும் நவகொலனியவாதிகளிடமிருந்து வென்ற விடுதலைகளைத் தொடர்ந்து அதிகாரத்தைக் கையேற்ற ஆட்சிகள் சர்வாதி காரங்களாக மாறிய பின்னணியில் சர்வாதி காரங்கட்கும் அடக்குமுறைக்கும் எதிரான குரல்களாக இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகள் ஒலிக்கத் தொடங்கின.

மேற்குலகு இத் திசை மாற்றத்துக்கு நவீனத்துவம் என்ற பெயருடைய கோட் பாட்டுருவை வழங்கியது (சான்றாக, *Blackwell Companion of Latin American Literature*). இது தவறானதும் வஞ்சகமானதுமாகும். இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியப் பாடுபொருள் நவீனத் துவத்தால் மாறவில்லை. அதன் மாற்றத்தின் மூலங்கள் வேறு என்பதுடன், 1950களில் நவீனத் துவம் ஏழ்மைப்பட்ட இலத்தின் அமெரிக்க மக்களைச் சென்றடையவில்லை. அன்றாட வாழ்வுக்காகவும் அடக்குமுறைக் கெதிராகவும் போராடும் மக்களின் இலக்கிய வெளிப்பாட்டின் தளம் நவீனத்துவமல்ல. 'கலாசாரங்களின் மோதல்' பற்றிப் பேசிய சமுதேவல் ஹண்டிங்டன் தான் நவீனத்துவக் குறுக்கீடு பற்றியும் பேசினார் என்பதில் வியப்பில்லை.

இவ்விடத்து, 20ம் நூற்றாண்டின் சிறந்த கதைசொல்லியாகக் கருதப்படும் கப்ரியேல் கார்ஷியா மாக்குவெஸ் சொன்னதை நினைவு கூரலாம்:

“என் மக்களின் வாழ்க்கையை அவர்களது சொந்த அனுபவங்களின் வழியாகத் தருகிறேன். அதுவே அவர்களது யதார்த்தமும் அவர்களது சமூகக் கலாசார யதார்த்தமும். உங்களுக்கு விசித்திரமானவையாயும் மாந்திரீகமாயும் தெரிவன என் மக்களின் யதார்த்தத்தின் பிரிக்கவொண்ணா அங்கங்கள். ஐரோப்பிய அறிவுவாத யதார்த்த விதிகட்கமைய உலகைச் சித்தரிக்க வேண்டும் எனும்போது, எனது பண்பாடு செழுமை நலிந்து தட்டையாகி விடுகிறது. யதார்த்தம் என்பது முட்டை, தக்காளி விலை விவரங்களோடு முடிவதில்லை என்பதை விளங்க அவர்களது பகுத்தறிவு வாதம் தடையாயுள்ளது. இலத்தின் அமெரிக்காவின் அன்றாட வாழ்வு, யதார்த்தம் என்பது அசாதாரணமான விடயங்களைக் கொண்டது என நிறுவிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்களைப் பேசவிடுங்கள், எங்களை நம்ப விடுங்கள், எங்களை எங்கள் சொந்த விதிகளின்படி வாழ விடுங்கள்.

எங்கள் கலாசாரம் எங்களை அறிவிக் கட்டும். உங்கள் புள்ளி விபரங்களும் உலகத்தை உய்வித்தற்கான உங்கள் முற்போக்குத் திட்டங்களும் இதுவரை எங்களுக்குத் துயரையே தந்திருக்கின்றன.”

மக்கள் இலக்கிய நோக்கில் கவிதை

மக்கள் இலக்கியம் என்பதை மக்களின் நன்மைக்கான இலக்கியம், மக்களை விழிப் பூட்டும் இலக்கியம், மக்களைக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடத் தூண்டும் இலக்கியம், மக்களால் உருவாக்கப்படும் மக்கள் நலனுக்கான இலக்கியம் எனப் பலவாறாக நோக்கலாம். இவற்றுள் முக்கியமானது மக்கள் நலனுக்கான இலக்கியம் எனும் பண்பாகும். மக்கள் இலக்கியத்தின் அவசியத் தேவை மக்களிடமிருந்து அந்நியப் படாமையே ஆகும். மக்கள் இலக்கியத்தைப் படைப்போர் கைக்கொள்ள வேண்டிய அதி முக்கிய விதி இதுவே.

இலத்தின் அமெரிக்காவில் இலக்கியம் ஒரு வெகுஜன இயக்கமாக இருக்கிறது. 1960கள் தொட்டு இப் போக்கு வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். இலத்தின் அமெரிக்காவிலே, பலஸ் தீனத்தினும் மேலாக, இலக்கியம் வெகுஜன இயக்கமாகவும் மக்களை ஒன்றிணைக்கும் வழிமுறையாகவும் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் வடிவமாகவும் மாறியிருக்கிறது.

அங்கு கவிதைகளின் எழுச்சிக்குக் காரணம், கவிதைகளும் கவிதை எழுதுதலும் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டமையாகும். மக்களை இலக்கியத்தினுட் கொண்டுவரும் ஒரு இயக்கம் அங்கு செயற்பட்டது. எல்லோராலும் எழுத முடியும் என்ற சாத்தியப்பாட்டை இலத்தின் அமெரிக்கா உருவாக்கியுள்ளது. இது இலக்கியம் ஒரு வெகுஜன இயக்கமாக செயற்படுவதைச் சுட்டுகிறது. இதுவே இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளின் வெற்றியின் அடித்தளம். இங்கு, இலத்தின் அமெரிக்காவின் முக்கியமான கவிஞர்களில் ஒருவரான நிக்கராகுவாக் கவிஞர் ஏர்னெஸ்டோ கர்தினாலைக் (*Ernesto Cardinal*) குறிப்பிட வேண்டும். அவர் கவிஞர் மட்டுமல்லர். முக்கியமான விடுதலை இறையியற் (*Liberation Theology*) கோட்பாட்டாளரும் விடுதலைப் போராளியும் ஆவார். சான்டினிஸ்டாக்கள் புரட்சி மூலம் நிக்கராகுவாவை விடுவித்ததையொட்டி நிக்கராகுவாவின் பண்பாட்டு அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். விடுதலை இறையியலை முன்னிலைப்படுத்திய பாதிரியாரான அவரை, சான்டினிஸ்டா அமைச்சரவையிலிருந்து விலகும்படி போப்பாண்டவர் 1983இல் கட்டளையிட்டார். அதை ஏற்க மறுத்ததால்

அவரால் பாதிரியாராகத் தொடர இயலாமற் போனது. அவருடைய கவிதை வாசிப்பைக் கேட்க மக்கள் ஆயிரக்கணக்கிற் கூடுவார்கள். தன் கவிதைகளாலும் கவிதை வாசிப்பாலும் மக்களைக் கட்டிப்போட்ட அவரது இலக்கியப் பணிகளில் மிகப் பெரியது அவர் சொலொன் றினாமே (Solentiname) தீவுக்கூட்ட மக்களுக்கு ஆற்றிய சேவையாகும்.

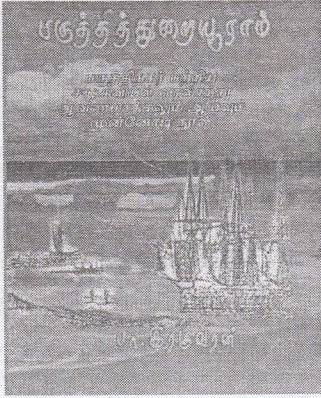
முப்பத்தெட்டுத் தீவுகளைக் கொண்ட சொலொன்றினாமே மிகப் பின்தங்கியிருந்தது. வயதுவந்தோரில் 96% பேருக்கு எழுத்தறிவில்லை. அங்கு பாடசாலையோ மருத்துவமனையோ இருக்கவில்லை. 1976 இல் அங்கு கவிதை இயக்கமொன்று உருப்பெற்றது. விவசாயிகளும் மீனவர்களுமான அவர்களிடமிருந்து ஏராளமான கவிதைகள் விளைந்தன. அவற்றிற் சில 1980 இல் நிக்கராகுவாவின் பண்பாட்டு அமைச்சால் நூலாக்கப்பட்டன. நூலானவற்றிற் பெரும்பாலானவை, குழந்தைகள் உட்பட, இருபது வயதுக்குட்பட்டோர் எழுதியவை. (மேலும் தகவல்களுக்கு: *The Peasant Poets of Solentiname*. கவிதைகளில் 20 அளவிற் தமிழாக்கப்பட்டுக் குறிப்புக்களுடன் சிவசேகரத்தின் "மறப்பதற்கு அழைப்பு" என்ற தொகுப்பிற் தரப்பட்டுள்ளன). சொலொன்றினாமே விவசாயிகளைக் கலைஞர்களாகவும் கவிஞர்களாகவும் ஓவியர்களாகவும் சிற்பிகளாகவும் மாற்றிய பெருமை ஏர்னெஸ்டோ கர்தினாலைச் சாரும். அவர் அடிப்படைக் கல்வியுடன் சேர்த்துக் கவிதைப் பட்டறைகளையும் நடத்தினார். அவரது தலையீட்டின்பி, பங்குபற்றியோரே கவிதைகளைச் செப்பனிட்டனர். கவிதைப் பட்டறைகளில் கொல்டரீகா பெண்கவிஞர் மிரா ஹிமெனெஸின் (Myra Jimenez) பங்கு முக்கியமானது. கவிஞர்கள் யாவரும் சான்டினில் டாக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இணைந்தவர்களாவர். அவர்களது கவிதையின் பிரதான பாடுபொருட்கள் புரட்சியும் சர்வாதிகார எதிர்ப்புமே. இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளில் நிக்கராகுவாவின் போராளி விவசாயக் கவிஞர்களின் இடம் தனித்துவமானது. கவிதையை வெகுசன இயக்கமாகியதன் மூலம் இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதை புரட்சி படர்தற்கான பந்தற் காலாக நிற்கின்றது.

மிகவும் அறியப்பட்ட இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிஞரான பப்லோ நெருடாவுக்கு ஒரு இடதுசாரிப் பின்னணி உண்டு. அவரது கவிதைகள் அழகியலையும் வாழ்வியலையும் அற்புதமாகச் சித்தரிப்பதுடன் இலத்தின் அமெரிக்காவைக் கண்முன் நிறுத்துகின்றன. நுண்ணிய சொற்பிரயோகத்தினூடும் காட்சிப்

படுத்தல்களினூடும் மக்களைத் தட்டியெழுப்பதல் நெருடாவின் சிறப்பாற்றல். நெருடாவின் கவிதையின் உள்ளாந்த ஒரு கூறு அரசியல். தனது கவிதையிலிருந்து அரசியலைப் பிரிக்க விரும்புவோர் உண்மையிற் கவிதையின் எதிரிகள் என்று நெருடா சொன்னார். மக்களுக்காகப் பாடியதால் நெருடா பிரச்சாரக் கவிஞன் என்று தூற்றப்பட்டார். தொடர்ந்து எழுதியதன்மூலம், நெருடா, தன்னை மக்கள் கவிஞன் என நிறுவி நிலைநாட்டினார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முக்கிய நிகழ்வுகள் யாவற்றுக்கும், குறிப்பாகத் தென்னமெரிக்கக் கண்டத்தின் நிகழ்வுகட்கு, நெருடாவின் கவிதைகள் சாட்சி கூறுகின்றன. வரலாற்றை ஆளுபவர்களின் பார்வையிலன்றி ஆளப்படுவோரின் பார்வையில் அவர்களில் ஒருவராகக் கவிதைகளைப் பாடியமையிலேயே நெருடாவின் ஆளுமை சிறக்கிறது. அதனால் தான் சிலியில் பினோஷேயின் சர்வாதிகாரம் கோலோச்சியபோது நெருடாவின் கவிதைகள் போராட்டக் கருவிகளாயின. அதனால் அவை தடைசெய்யப்பட்டன. சிலியில் பினோஷேயின் ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்த கொடிய ஒடுக்கு முறையாற் புலம்பெயர்ந்த சிலியர்கள் முக்கியமான கவிதைகளையும் படைப்புக்களையும் தந்தனர். சிலியைச் சேர்ந்த ஏரியல் டோர்வ்மனின் ஆக்கங்களில் முக்கியமானவை அவருடைய புலம்பெயர்வின்போது உருவானவையே. புலம்பெயர்ந்த இலத்தின் அமெரிக்கர்கள் எழுதிய கவிதைகள் இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதையின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகின்றமையும் கவனிப்புக்குரிய முக்கிய பண்பாகும்.

மக்கள் கவிதைகள் என்ற வகையில் ஓட்டோ ரெனே காஸ்ற்றியோவும் ரொக் டால்ற்றனும் முக்கிய கவனிப்புக்குரியவர்கள். 1965ம் ஆண்டின் மத்திய அமெரிக்காவின் சிறந்த கவிஞருக்கான பரிசை இருவரும் பகிர்ந்தனர். இருவரது கவிதைகளும் சர்வாதிகார ஆட்சியின் போதும் பின்னரும் அவரவரது நாடுகளிற் தடைக் குட்பட்டிருந்தன. ரொக் டால்ற்றனின் கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால் அவர் ஐரோப் பாவிலும் அதற்கு வெளியிலும் அறியப்பட்டார். ஓட்டோ ரெனே காஸ்ற்றியோ அந்தளவுக்கு அறியப்படவில்லை.

சுவாட்டமாலாவில் பிறந்த ஓட்டோ ரெனே காஸ்ற்றியோ ஒரு புரட்சியாளரும் கெரில்லாப் போராளியும் கவிஞருமாவர். 1954 இல் ஹகொபோ ஆர்பென்ஸ் குல்மானின் (Jacobo Arbenz Guzman) ஐனநாயக ஆட்சியை சி.ஜ.ஏ. சதிப்புரட்சி கவிழ்த்தபோது எல் சல்வடோருக்குத் தப்பியோடினார். 1957இல் சர்வாதிகாரி ஆர்மாஸ் இறந்த பின் நாட்டுக்கு



கிடைக்கப்பெற்றோம்

நூல் : 'பருத்தித்துறையூரம்'

நூலாசிரியர் : பா. இரகுலாட்சு

விடயம் : பருத்தி நகர்பற்றிய

சமூகவியல் வரலாற்று

ஆவணமாக்கலும் ஆய்வும்

முன்னோடி நூல்

விலை : ரூபா 750/=

தேடல் வெளியீடு -6

மீண்டு உழைப்பாளர் கட்சியின் தீவிர செயற்பாட்டாளரானார். குவாட்டமாலாவின் புரட்சிகர கெரில்லா இயக்கங்களுடன் இரகசியமாக இணைந்து ஸகப்பா மலைகளில் (Zacapa mountains) இருந்து நாட்டை விடுவிக்கப் போராடிய இவரைப் படையினர் 1967 இல் கைதுசெய்து கொடும் வதைக்கு உட்படுத்தி உயிருடன் எரித்தனர். அவரது கவிதைகள் மக்கள் எழுச்சியை மையப் படுத்தியும் சர்வாதிகார ஆட்சிகளை எதிர்த்தும் அமைந்திருந்தன.

எல் சல்வடோரில் பிறந்தவரும் அந்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினருமான ரொக் டால்ற்றன் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கெதிரான ஆயுதப் போராணியுமாவார். கொலனியாதிக்க ஒடுக்குமுறை, ஆயுதப்போராட்டம், இராணுவ ஒடுக்குமுறை என்பன அவரது பாடுபொருட்கள். அவரது கவிதைகளில் கூர்மையான விமர்சனம் நிறைந்திருக்கும். அவர் 1975 இல் தவறான சந்தேகக் காரணமாகச் சர்வாதிகார இயக்கத்தவர்களாற் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இதுவே அவர் மீது கவனங்குவியக் காரணமானது. டால்ற்றன் அறியப்பட்டமைக்கும் காஸ்ற்றியோ அறியப்படாமையுக்குமான அரகியற் பின்புலம் விளங்கக் கடினமானதல்ல.

பெண்கவிஞர்கள்

இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்களில் பெண்களின் ஆக்கங்கட்குத் தனிப் பங்குண்டு. அங்கு ஆணாதிக்கத்துக்குச் சவாலான பல படைப்புக்கள் உருவாகியுள்ளன.

இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளில் பெண்கவிஞர்களின் இடம் முக்கியமானது. முற் குறிப்பிட்டது போல, இலத்தின் அமெரிக்க மக்களின் வாழ்விற்கு, குறிப்பாக புரட்சிகள்

இடம்பெற்ற சமூகங்களில், கவிதைகட்கான இடம் தனியானதும் சிறப்பானதுமாகும். அடக்குமுறைக்குட்பட்ட நாடுகளிற், கவிதை அன்றாட வாழ்வின் பகுதியாகிக், கவிதைகளைப் படிப்பதும் உரக்க வாசிப்பதும் வாழ்வின் தவிர்க்கவியலாத அம்சங்களாகி விட்டன. இதிற் பெண் கவிஞர்களின் வகிபாகம் அடிப்படை யானது. மக்கள் போராட்டங்கள் முனைப்புற்ற மத்திய அமெரிக்க நாடுகளிற் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற பெண்கள் கவிதைகளை எழுதினர். மக்களை ஒன்றுதிரட்டவும் புரட்சியில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கவுமாக, அவர்களது கவிதைகள் வீறுகொண்டெழுந்தன. அக் கவிதைகள் அன்றாட வாழ்வின் அவலங்களையும் புரட்சியின் தேவையையும் வலியுறுத்தின. இன்றும் வலியுறுத்துகின்றன. சிலி, ஆர்ஜென்ற்றீனா போன்ற தென்னமெரிக்க நாடுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சிகளை எதிர்க்கும் குரல்களாகப் பெண்களின் கவிதைகள் இருந்தன. அவற்றுட்பல புலம்பெயர்ந்த பெண் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டவை. பெண்களின் எழுத்தறிவும் கல்வியறிவும் குறைவாகவே இருந்த இலத்தின் அமெரிக்கச் சூழலில் புரட்சிகளின் விளைவாகப் பெண் கல்விக்கான புதிய வாசல்கள் திறந்தன. பெண்களில் பலர் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தோராயினர். அது புதிய பெண்கவிஞர்கள் பலரின் உருவாக்கத்திற்கு வழியமைத்தது.

பாடல்களும் புரட்சியும்

நெடுங்காலமாகப் பல்வேறு தேவைகட்காகப் பாடல்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடவும் அன்பைக் கூறவும் இழப்பின் துயரைக் கூறவும் பிரார்த்திக்கவும் உலகை மாற்றப் போராடவும் எனக் கருத்து வெளிப்பாட்டு வடிவமாகப் பாடல்களும் இசையும் விரிந்து கொண்டே போகின்றன.

இலத்தின் அமெரிக்கப் போராட்டப் பாடல்கள் சென்ற நூற்றாண்டிற் பாரிய மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளன. அவற்றில் மூன்று வகையின் முக்கியமானவை:

1. 1910 இல் மெக்சிக்கோவில் ஸ்ப்பட்டா வின் தலைமையிலான புரட்சியோடு தொடங்கிய நாட்டுப்புறத்தாரின் எதிர்ப்புப் பாடல்கள். அவை கொரிடொஸ் (Corridos) எனப்பட்டன.
2. 1960களில், குறிப்பாக கியூபப் புரட்சியின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, சர்வாதிகார ஆட்சி எதிர்ப்புக்களிலும் புரட்சிகளிலும் பாடப்பட்டவை. அவை பெரும்பாலும் சந்தக் கவிதைகளாக இருந்தன. அவை புதிய பாடல்கள் (Nueva Cancion) எனப்பட்டன.
3. கடந்த பத்தாண்டுகளில் ரப்பும் (Rap) ஹிப் ஹொப்பும் (Hip Hop) ஸம்பாவும் (Samba) எதிர்ப்புப் பாடல் வடிவங்களாகி விட்டன.

இலத்தின் அமெரிக்காவின் புரட்சிப் பாடல்களின் மனச்சாட்சியாய் இருந்தவர் விக்ற்றர் ஹாரா. “ பாடல்கள் இல்லாமல் புரட்சிகள் இல்லை” என நிறுவிய அவர் இன்றும் இலத்தின் அமெரிக்கப் புரட்சிகரப் பாடல்களின் முன்னோடியாகக் கொள்ளப்படுகிறார். அவரது பாடல்கள் சில மக்களின் மனச்சாட்சியைத் தட்டியெழுப்பின. சல்வடோர் அயென்டே சிலியின் ஜனாதிபதியாவதற்கும் அவரது மக்கள் நலத்திட்டங்களை மக்களிடம் அறிவூட்டவும் விக்ற்றர் ஹாரா பங்களித்தார். 1973 செப்ரெம்பர் பதினொன்றில் இராணுவச்சதி மூலம் அயென்டே கொல்லப்பட்ட பின்னர் இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் அவரைக் கைதுசெய்தனர். கைகள் வெட்டப்பட்ட நிலையில்; அவரைப் பாடுமாறு கேட்டனர். அங்கு தன்னோடிருந்த தோழர்கட்கு நம்பிக்கையூட்டும் ஒரு பாடலை அவர் எழுச்சியோடு பாடினார். பாடிக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். அவரது பாடல்கள் பினோஷையின் ஆட்சிக்கெதிரான போராட்டக் கருவியாகின. துயர்மிகுந்த காலங்களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவனவாக அவரது பாடல்கள் திகழ்கின்றன.

பிளாசா டி மாயோவின் தாய்மார் (Mothers of the Plaza de Mayo) என்ற இயக்கம், ஆர்ஜென்ற்றினாவிற் காணாமல்போன தங்கள் பிள்ளைகளைத் தேடுவதையே தம் ஒரே இலக்காகக் கொண்டு, தாய்மார்கள் இணைந்து உருவாக்கிய அமைப்பாகும். வெள்ளைத் தலைப்பட்டியைக் (head

scarf) கட்டியபடி நகரை அமைதியாக சுற்றி வந்ததே அவர்களது முதல் நடவடிக்கையாகும். காணாமற்போன தங்கள் பிள்ளைகளைத் தேடிய பதினான்கு தாய்மார் சேர்ந்து இவ்வியக்கத்தை உருவாக்கினர். அவர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமை மாலையிலும் ஒன்று கூடி அரைமணி நேரத்துக்கு அமைதியாக நகரைச் சுற்றி வந்தனர். விரைவிலேயே காணாமற்போன பலரது தாய்மாரும் அவ்வியக்கத்தில் இணைந்தனர். பாடல்கள் அவர்களின் முக்கிய போராட்டக் கருவியானது. தங்களது இழப்புக்களை ஆற்றுப்படுத்தவும் தங்களது துயரத்தைப் பிறருடன் பகிரவும் தங்களது போராட்ட நியாயத்தை எடுத்துரைக்கவும் அவர்கள் பாடல்களைப் பயன்படுத்தினர்.

தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு வியாழக் கிழமையும் அவர்கள் கூடிப் பாடல்களையும் கவிதைகளையும் இசைத்தார்கள். இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு சவால்விடும் ஒரே சக்தியாக அவர்களது பாடல்கள் இருந்தன. அவர்களது பாடல்கள் ஆர்ஜென்ற்றினாவெங்கும் பாடப்பட்டன. மக்கள் எதிர்ப்பின் முக்கியமான கருவியாக அப் பாடல்கள் மாறின. 1983 இல் இராணுவச் சர்வாதிகார ஆட்சி முடிவுற்ற பின்னரும் அவர்களது போராட்டம் தொடர்ந்தது. காணாமல் போன தங்கள் பிள்ளைகளைப் பற்றிய தகவல்களை வெளியிடுமாறு அவர்கள் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வந்தார்கள். 1980களின் இறுதிப் பகுதியில் ஆர்ஜென்ற்றினிய அரசாங்கம் காணாமல் போனவர்களின் உறவினர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க முன்வந்தது. உதவித் தொகையை மறுத்த தாய்மார் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு என்ன நடந்தது என்று அரசாங்கம் சொல்ல வேண்டும் என்றும் காணாமல் போதல்களுடன் அரசுக்குத் தொடர்பிருக்கிறது என்பதை அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினர். இந்தத் தாய்மாரின் இயக்கம் ஆர்ஜென்ற்றினிய அரசியற் பண்பாட்டிற் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. மக்கள்மயப்பட்ட இயக்கங்கள் உருவாகின. மக்கள் துணிந்து அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வீதிகளில் இறங்கித் தங்கள் உரிமைகட்காகப் போராடினர். அவற்றிற் கவிதைகளினதும் பாடல்களினதும் பங்கு பெரியது. இறுதியாக 2006இல் ஆர்ஜென்ற்றினா அரசாங்கம் காணாமல் போதல்கட்கும் அரசுக்கும் தொடர்பிருந்ததை ஏற்று மன்னிப்புக் கோரியது. அவர்களது வியாழன் ஒன்றுகூடல்கள் இன்னமும் தொடர்கின்றன. பாடல்களும் தொடர்கின்றன. காணாமற் போகக் காரணமானவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை முன்னிலைப்படுத்தி



கிடைக்கப்பெற்றோம்

நூல் : 'அபிவிருத்தி வங்கியியல்'
 நூலாசிரியர் : பொன்.பாலகுமார்
 விடயம் : கிராமியக்கொடுகடன் துறையில்
 ஏற்பட்ட படிமுறை வளர்ச்சி மற்றும்
 விவசாயக் கடன்கள், ஏதிலிகளுக்கான கடன்
 எனப் பலதரப்பட்ட கிராமியக் கடன்
 திட்டங்கள் பற்றிய அறிவூட்டும் கட்டுரைகள்
 விலை : ரூபா 200/=
 குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபைவெளியீடு

அவர்கள் தொடர்ந்தும் போராடி வருகிறார்கள்.

இவை இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியத்தில் எதிர்ப்பின் குரலாகப் பாடல்கள் எப்படிச் செயற்பட்டன என்பதற்கான சான்றுகள். இன்று இளையவர்களின் முக்கிய எதிர்ப்பின் குரலாகப் பாடல்கள் வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. பழங்குடிகளினதும் நிலமற்றவர்களினதும் தொழிலற்றவர்களினதும் வெளிப்பாட்டு மொழியாக இலத்தின் அமெரிக்கா முழுவதிலும் பாடல்கள் வடிவெடுத்திருக்கின்றன.

நிறைவாக

புரட்சியிற் கவிதைகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன என்பதை இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகள் உணர்த்துகின்றன. தற்கழிவிருக்கமோ முகத்துதிகளோ சொற்சிலம்பங்களோ கடினமான மொழியோ இன்றி, மக்கள் நல நோக்கில் உருவாகும் கவிதை போராட்டங்களின் ஆதாரமாகி மக்கள் இயக்கங்களைக் கட்டுதற்கான அடிப்படையாக அமைவதை இக் கவிதைகளிற் காணலாம். இது மக்கள் நலன் நோக்கிய படைப்பாளிகள் கற்றுக்கொள்ளத்தக்க பாடமாகும்.

இன்னொரு முக்கிய பாடம் மக்கள் படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதில் போராட்ட இயக்கங்களின் பங்கைப் பற்றியதாகும். ஒரு போராட்ட இயக்கம் எவ்வளவு ஜனநாயகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அதனூடு மக்களின் படைப்புக்கள் வெளிவரும். இதை எமது சூழலுக்குப் பொருத்திப்பார்ப்பது தகும்.

இலத்தின் அமெரிக்கக் கவிதைகளைப் பொறுத்தளவில் ஒரு பெரிய குறைபாடு அவற்றின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் போதியளவில் வராமையாகும். கவிதைகள் அம் மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் பகுதியாகியுள்ளபோதும் அவை போதியளவில் மொழிபெயர்க்கப்படுவதில்லை. புலம்பெயர்ந்த இலத்தின்

அமெரிக்கப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்கள் பொதுவெளிக்கு வருமளவுக்கு இலத்தின் அமெரிக்காவின் உள்ளிருந்து எழும் குரல்கள் வருவதில்லை.

இலக்கியம் என்பது ஒரு மக்கள் இயக்கமாக இருப்பது இலத்தின் அமெரிக்காவின் முக்கியமான அம்சம். இலக்கியத்தை மக்கள் இயக்கமாக மாற்றுவது எம் முன்னுள்ள பணி. எங்கெல்லாம் மக்கள் உரிமைகட்காகப்; போராடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் கவிதை போராட்டத்தின் முக்கிய ஆயுதமாக இருக்கிறது. இங்கு துணைத் தளபதி மார்க்கோஸின் வரிகள் நினைவுகூரத்தக்கன: " கவனமாக இருங்கள், சொற்களும் ஆயுதங்களே என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்".

எங்கெங்கெல்லாம் போராட்டத்தின் பகுதியாக மக்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இலக்கியமும் போராட்டத்தின் பகுதியாக உள்ளது. அவ்வாறான சூழலில் அதை வலுவூட்டுவதாயின் போராட்டத்தை இலக்கியமாக முன்னெடுக்கும் அமைப்புக்கள் தேவை. அவ்வாறு அமைப்பு வயப்பட்ட சூழலில் இலக்கியம் முக்கிய போராட்டக் கருவியாக நெடுந் தொலைகளைக் கடக்கிறது. இது முக்கியமானதும் நாம் கற்க உகந்த பாடமும் ஆகும். ஸ்தாபனரீதியான ஊக்குவிப்புக்குத் தேவை உள்ளது. உதிரியான எழுத்துக்களும் படைப்புக்களும் பயனிழக்கின்றன. உதிரியான எழுத்து அமைப்பாகாது. அமைப்பு வயப்படும் தேவையையும் இலத்தின் அமெரிக்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

(சமூக விஞ்ஞானக் கல்வி வட்டத்தின் மாதாந்த கவித்துறை நிகழ்வான "பாடிப்பறை" நிகழ்வில் 2013 பெப்பிரவரியில் ஆற்றிய உரையின் கட்டுரை வடிவம்)

பழியும் பழ மரமும்

சி.சிவசேகரம்

தழைக்கவில்லை என்பதற்காய்க்
காய்க்கவில்லை என்பதற்காய்க்
கனிமரத்தை ஏசாதீர்.

செழிக்கவில்லை என்பதற்காய்

மரத்தைக் குறை கூறாதீர்.

மற்றவரைப் பழியாதீர்.

உம்மையே நீர் கேளும்—

நீரென்ன செய்தீர்?

ஒரு பொழுது நீர்மொண்டு

உம் கையாற் பெய்தீரா?

மண்ணில் உரம் இட்டீரா?

குனிந்து களை எடுத்தீரா?

புல்லுருவி, தொற்றினங்கள்

பரவமுனம் களைந்தீரா?

அனைவரிலும் குறைகண்டு

பழியுரைப்பதைத்; தவிர்த்தால்

எதனிலுமே ஒட்டாமல்
தாமரையின் இலைமேலே
நீர்த்துளிபோல் நின்றிருந்தீர்.

மரம் மட்டும் எவ்வாறோ

கடுங்காற்றைக் கொடுவெய்யிலை

விலங்குகளின் கடி, மிதிப்பை

மீறி உயிர் பிழைத்து

மெதுவாய் மிக மெதுவாய்

வளர்கிறது, உயர்கிறது

வேளை வரும்— அப்போது

யாவினையும் மேவியெழும்

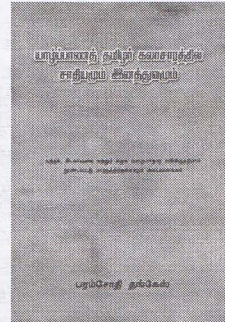
யாவர்க்கும் கனிவழங்கும்.

சும்மா இருந்து

குறைசொன்ன உமக்குந்தான்



நூல்: 'யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கமும் விபுலானத்தும்'
நூலாசிரியர்: அ.கொள்காந்தன்
விடயம்: 1970களில் யாழ் குடாநாட்டில் நிகழ்ந்த சமூக
உருவாக்கத்தினை முதன்மை மையப் பொருளாகக் கொண்டு
அச்சமூக உருவாக்கத்தில் பங்காற்றிய சிந்தனைப்போக்குகளின்
பீர்தித்திகளில் கனம்கு பாத்திரத்தை வகித்த யாழ் வாலிபர்
காங்கிரஸ் குறித்தும் அவ்வமையப்பின் பங்களிப்பாளர்களுள்
ஒருவராக இருந்த கிழக்குமாகாணத்தைச் சேர்ந்த
விபுலானத்தரின் பங்கு குறித்து இத்தூல் பேசுகிறது.
விலை: 150 ரூபா.
-இது ஒரு எழுதா வெளியீடு



நூல்: 'யாழ்ப்பாணத் தமிழர் கலாசாரத்தில்
சாதியமும் இனத்தவமும்'
நூலாசிரியர்: அ.கொள்காந்தன்
விடயம்: யுத்தம் இடம்பெயர்வு மற்றும் சமூக பொருளாதார
அபிவிருத்தியால் தூண்டப்பட்டு மாற்றத்திற்குள்ளாகும்
அடையாளங்கள்
விலை: 160 ரூபா
-இது ஒரு எழுதா வெளியீடு

சிறுகதை



ஆநாத் துயர்...

அநாதரட்சகன்

சடுதியில் வந்த அவனது மரணச் செய்தி என்னை அதிரவைக்கிறது. அதைக் கேட்ட திலிருந்து மனம் கனத்துப்போய் கண்கள் இருண்டு கொண்டுவருகிறது.

செபஸ்தியன் தற்கொலை செய்துவிட்டானாம்!

அந்த வாட் முழுவதுமே பரபரத்துக் கொண்டிருந்தது.

நோயாளிகள் முதல் தாதிமார், சிற்றூழியர்கள் வரை தங்களது புரிதல்களுக்கேற்ப நியாயம்கற்பித்தபடி இருக்கிறார்கள்.

முகங்களில் வியப்பைத் தேக்கியபடி தமக்குள் விசாரணையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

'அவிச்செபத்தி' எனப் பெயர் சூட்டி அழைக்கப்பட்ட அவன் ஆஸ்பத்திரி வட்டாரத்தில் விசித்திரமான ஒரு பிறவி.

எல்லோருக்குமோ பிரசித்தமான ஒரு பேர்வழி அவன்.

அங்கிருந்த சிலருக்கு அந்த மரணச் செய்தி வழமையாக பத்திரிகைகளில் வந்து போகும் செய்தியாக, எவ்வித சலனத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

கேட்டுவிட்டு தம்பாட்டில் ஒதுங்கிக்

கொள்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலரோ, அதனைச் சுவாரஸ்யமிக்க ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்வது போலத் தெரிகிறது. அன்றைய பொழுதை, கதை அளந்து கழிக்க கிடைத்த செய்தியாகப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

மாய்ந்து மாய்ந்து தமக்குள் குசுகுசுத்தபடி இருக்கிறார்கள்.

ஒரு சில பொழுதேனும் அவனுடன் பழகி, உதவி பெற்றவர்களுக்கோ அது கவலை தரும் இழப்பாகிவிட, விறைத்த முகங்களுடன், தமக்குள் சோகத்தைப் பகிர்ந்தபடி நிற்கிறார்கள்.

ஆனால், என்னைப் பொறுத்தமட்டில் எப்படி...?

எப்படி அவனது அவலச்சாவைத் தாங்கிக் கொள்வது? என்னால் ஜீரணிக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

எனக்குள் அதிர்ந்து ஒடுங்கிப் போயிருக்கிறேன்.

ஏதோ என் உறவுக்குள் சடுதியில் நிகழ்ந்துவிட்ட துர்க்காரியமாகத் துயர் தந்தபடி இருக்கிறது.

'செபஸ்தியன்'- மூன்று வாரங்களாகத்

தான் என்னுடன் பழகியவன். ஆனாலும், அதற்குள் அப்படியொரு பாசப் பிணைப் பிணையல்லவா என்னுள் ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தான்.

நான் விபத்தொன்றில் பாதிக்கப்பட்டு இங்கு வந்தபோது, எனக்கு அபயம் தந்து, நான் படிப்படியாக சொஸ்தமாகி வர உதவியவனல்லவா...!

பகல் முழுவதும் என்னுடனிருந்து வேண்டியவற்றைக் கவனித்து வந்தவனல்லவா...!

எனக்கு அவனிடம் பிடித்துப்போனது அவனது பேச்சும், பாவனையுந்தான். அந்தக் கூட்டின் விளைவாக வெளிப்படும் உடல் மொழியில் விகசித்திருக்கும் ஒருவித நளினமும், இலாவகமும் யாரையும் கவர்ந்துவிடும்.

அவை இன்னும் என் மனதைவிட்டு அகல மறுத்து நிற்கின்றன.

இந்த மன அவஸ்தையிலும், அவனது நினைவுகள் மனக்கண்ணில் வந்து முகங்காட்டி என்னை அலைக்கழித்தபடி இருக்கின்றன.

*** **

இது இருபத்தெட்டாம் வாட். 'காயவாட்' என்று பிரபலமாகிப்போன மற்றொரு பெயரும் கூட இதற்குண்டு.

விபத்துக்களில், வெட்டுக்கொத்து சண்டைகளில் காயப்பட்டு வருபவர்களுக்கு அபயம் தருவது இந்த 'வாட்'தான். வலியில் துடித்துக் கிடப்பவர்களின் வேதனைக் கூச்சலும், அழுகையும் விரவி நிற்கும் வாட்டும் இதுதான். நோயாளிகள் ரண வேதனையில், புசத்திக் கொண்டு கிடப்பதைப் பார்க்க, மனிதப் பிறப்பே வெறுத்து விடும்,

நானும் இந்த வாட்டுக்கு வந்து மூன்று வாரங்கள் ஓடிக்கழிந்துவிட்டன.

விபத்தொன்றில் சிக்கி எழுந்து நடக்க முடியாதபடிக்கு காலில் பாதிப்பு. படுக்கையாகியே போய்விட்ட என்னை கூட நின்று பராமரிக்க ஒரு துணை தேவைப்பட்டது.

இரவிலென்றால் பரவாயில்லை. மகன்

வந்து கூட நின்று கவனிப்பான். பகல் வேளைக்குத்தான் ஆள் தேவைப்பட்டது. ஆள் தேடி அலைந்தபோதுதான், எனது நண்பனின் சிபார்சில் செபஸ்தியன் அறிமுகமானான்.

பொதுநிறம், உரமேறிய உடற்கட்டு, கறுத்த சுருண்டமுடி, முழங்காலுக்குக் கீழே இறங்கி நின்ற யம்பர்காந்தசட்டை, கலர்ரீசேட் சிரிக்கையில் குழிவிழும் கன்னங்கள் வெற்றி லைக்கறை படிந்து போன பற்கள்.

-இதுதான் அவனது புறத்தோற்றம்,

முதற்பார்வையிலேயே அவனைப் பிடித்துப் போய்விட்டது.

செபஸ்தியன் அன்றிலிருந்து தனது பணியினைத் தொடங்கிவிட்டான்,

சிலநாட்கள் பழகியதில், அவன் உருவத்தில் வளர்ந்தவனான போதிலும், மனத்தளவில் பச்சைக் குழந்தையாகவே இருந்தான்.

கல்மிசமில்லாத நெஞ்சு அவனுக்கு, கபடத்தனங்கள், தந்திரங்கள் அண்டாத அற்புதப் பிறவி, எந்த வக்கனைகளிலும் சிக்குண்டு போகாதவனாக எனக்குத் தென்பட்டான்.

ஒருநாள் வலியில் உழன்று கொண்டு எதேச்சையாக மறு பக்கம் திரும்புகையில், நேடியோவில் கசிந்துவந்த குத்திசைப் பாடலொன்றின் தாளத்துக்கு இடையை நெளித்து நெளித்து ஆடிக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் தன்னை ஒரு பெண்ணாகப் பாவனை பண்ணி ஆடிக்கொண்டிருந்தான், வேடிக்கை பார்த்துக்கிடந்த நோயாளிகளைப் பார்த்து கண்ணடித்தான். கண்களை கிறங்க வைத்துப்பாவனை காட்டினான். பெண்மைக் குரிய அங்கலாவண்யம் காட்டி அவன் ஆடியது வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது.

அது அடிக்கடி நிகழ்வாகிப் போக, மற்றவர்கள் அவனைக் கேலியாக ரசித்துப் பார்த்துக் கதைப்பதையும் கண்டிருக்கிறேன்.

இப்படியான விகர்ப்பமான அசாதாரண செய்கைகளே, அவனை 'அவிப்பிறப்பு' என மற்றவர்கள் பரிகசிக்கவும் வைத்துவிட்டது.

உண்மையிலேயே செபஸ்தியன் அவிப்

பிறப்புத்தானா...?

அதை மனம் ஒப்ப மறுக்கிறது. இந்த விசாரணையில் தீவிரங்கொள்ள விரும்பாமல் எழுந்திருக்க முயல்கிறேன், முடியாமலிருக்கிறது.

அவன் என்னிடம் வந்ததிலிருந்து ஏதோ அறியாத பாசம் அவனில் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. அவனுக்கும் என்மேல் அலாதியான விருப்பந்தான். அதை ஒவ்வொரு செயல்களிலும் வெளிப்படுத்திய வண்ணமிருந்தான்.

ஒரு அடி கூட எழுந்து அசைய முடியாத நான் இயற்கை உபாதைகளில் அவஸ்தைப்படுகின்ற வேளைகளில் முகங்கோணாது உதவுவது; வேதனையில் திணறி முன்குகையில் பக்கத்திலிருந்து தடவித் தடவி ஆறுதல் கூறுவது; நளிணங்கள் செய்து என்னைச் சிரிக்க வைப்பது என எனது நலனிலேயே குறியாக இருப்பான்.

இப்போதும் அவை எனது நினைவுச் சுழியில் மிதந்து வருத்தியபடி இருக்கிறது. என்றுமில்லாதபடி அவன்மேல் பச்சாதாபம் ஏற்படுகிறது.

ஒருநாள், காலைச் சாப்பாட்டின் பின் ஓய்வாக இருந்தவேளையில் அவனைப் பற்றியறிய ஆவல் கொண்டு, அருகில் அழைத்தேன். அவனது பூர்வீகம் பற்றி விசாரித்ததில், தான் குருநகரில் இருப்பதாகவும், தாய் தந்தையரை இழந்து சகோதரியுடன் இருப்பதாகவும் கூறினான். தொழில் பற்றிக் கேட்க, தான் முன்பு கடற்றொழில் செய்ததாகவும், அதில் கட்டுப்பாடுகள் வலுக்க, இந்த வேலைக்கு வந்து, இது பிடித்துப்போக இதிலேயே நிலைத்து விட்டதாகவும் அவன் கூறியது மனதில் வந்து நிற்கின்றது.

செபஸ்தியன் எப்போதும் காலை ஆறுமணிக்கே சரியாக ஆஜராகி விடுபவன். என்னைக் கவனித்து, கூடவே பக்கத்து கட்டில்காரரின் சேமநலன்களையும் விசாரித்து உதவிசெய்வது அவனது சுபாவம்.

அப்படியான ஒருவன் எனக்குக் கிடைத்தது எனது அதிஸ்டமென எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். நேற்று என்றுமில்லாதபடி

முகம் வாடிப் போயிருந்தவனை இன்று எப்படியாவது தேற்றிவிட வேண்டும் என்று எண்ணமிட்டபடி இருந்தேன்.

**** * * * * *

நேற்று என்னிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்லும் போது அடியோடு மாறிப்போயிருந்தான்.

முகம் சோகம் கவிந்துபோய் களையிழந்திருந்தது.

ஏதோ சுமக்க முடியாத பாரத்தைச் சிலுவையாக சுமந்து நிற்பவன் போல தோற்றம் தந்தான்.

எதையோ நினைத்து நினைத்து நெட்டு யிர்த்தபடி நின்றான். அவனிடம் அந்த இயல்பான கலகலப்பையும், நளிணத்தையும் காணமுடியவில்லை.

மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்தேன். அதை என்னிடம் கொட்டித் தீர்க்க வழி தெரியாது விக்கித்து நின்றான்.

“செபஸ்தி...! ஏன் ஒருமாதிரி இருக்கிறாய்...? உனக்கு என்ன நடந்தது...?”

நிலைமை புரிந்துபோக, பொறுமையிழந்து நானே முந்திக்கொண்டு கேட்டேன்.

“.....”

“ஏன்....? இப்படி... நீ....”



நூல் : அடையாளமற்றிருத்தல்
நூலாசிரியர் : சம்பூர் வதனரூபன்
விடயம் : கவிதைகள்
விலை : ரூபா =
பதிப்பு : வடலி வெளியீடு

“சேர்... என்ரை டொறின்... வெளிநாடு போறாளாம்...”

மௌனம் கலைத்து விம்மலாக வெடித்துப் பதில் தந்தான்.

“அதுக்கென்ன? நீயும் போகலாம் தானே..!”

“வெளிநாட்டிலை வேறை மாப்பிளை பார்த்திருக்கினையாம்...”

“ஆர் சொன்னது உனக்கு...”

“அவாட தாய் வீட்டை வந்து சொன்னவா...?” வார்த்தைகளை விழுங்கி விழுங்கிச் சொன்னான்.

“இப்ப வெளிநாட்டுகாசு அவைக்கு வருகிது. முந்தியெல்லாம் என்னைத்தான் எல்லாத்துக்கும் நம்பியிருந்தவை. இஞ்சை உழைச்சுழைச்சி அவளுக்குத்தானை குடுத்தனான்... சிலவேளை ரண்டு நேரவேலையும் செய்திருக்கிறன், வேறை, வேலையாலே போகேக்கை அவளுக்கு விருப்பமான சாப்பாடுகள் வேண்டிக் குடுத்தன்... விதம் விதமான உடுப்புகள்... கடைசியா போன கிழமை என்தை போனையும் வாங்கிப் போட்டான் சேர்...”

ஆவேசம் வந்தவனாக எல்லாவற்றையும் கொட்டித் தீர்த்தான்.

“செபஸ்தி... நீ ஒருக்கா அவளோடே நேரிலை கதையன். என்ன சொல்லுறா எண்டு பாப்பம்...?”

அவனுக்கு ஆறுதல் கூறுவதாக நினைத்துக் கூறி வைத்தேன்.

“சேர்,, அவா இப்ப என்னோடே கதைக்கிறதையும் விட்டிட்டா... பிறகு எப்பிடி...? அவாக்கு என்ன செய்யிறெண்டு பாருங்கோ...! நான் அவாவை வெளிநாடு போக விடமாட்டன்...”

ஏமாற்றம் மேவிட வார்த்தைகள் கனத்து பழிதீர்க்கும் வைராக்கியம் அவனுள் வலுப்பெற்றது.

இப்படி அவன் பேசியது வெகுளித் தனமாகப் பட்டாலும், அதில் சத்திய ஆவேசம் தெரிந்தது.

நொந்துபோயிருக்கும் அவனுடன்

பேச்சை வளர்த்துக்கொள்ள விரும்பாமல், மறுபக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்தேன்.

அவன் யன்னல் வழியாக எதையோ வெறித்தபடி இருந்தான்.

அவனில் பச்சாதாபப்பட்டுக்கொண்டு கிடந்த நான் கண் அயர்ந்து போனேன்.

சொற்பவேளையில், என் கால்களையாரோ வருடிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன்,

அசதியுடன் கண்களைத் திறக்க,

“சேர்,,, நான் போட்டுவாறன்... சுடு தண்ணி எடுத்து வைச்சிருக்கிறன். இடையிலை பசிச்சால் ரீ போட்டுக் குடியுங்கோ...”

அவனது பணி முடிவடையும் நேரம் நெருங்கிவிட்டதை மணிக்கூட்டில் அவ தானித்தேன்.

என்னுடன் செபஸ்தியன் பேசிய கடைசி வார்த்தைகள் அவை.

என் கைகளைப்பிடித்து இன்னும் ஏதேதோ சொல்ல முயன்றான். வார்த்தைகள் அவனுக்கு வெளிவரவில்லை.

தோற்றுப்போனவனாக வெளியே நடந்தான். மனசுக்குள் அழுதழுது முகம் இருண்டு போய்க்கிடந்தது. அவன் நடையில் தளர்வு தெரிந்தது.

அவன் போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

**** **** ****

இன்று அவன் வரவை எதிர்பார்த்து குறியாய்ப்படுத்திருக்கின்றேன்.

அவனுடன் நிறையவே பேசவேண்டும். அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி அவன் மனச் சுமையைப் போக்கவேண்டும்.

அவனை முடிந்தளவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தி பழைய செபஸ்தியனாகப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்துடன் அவனுக்காகக் காத்துக் கிடக்கிறேன்.

எனது உடல் காயங்கள் ஆறிவர துணையிருந்து உதவியவனல்லவா! மனம் காயப்பட்டுப்போய், வேதனையைச் சுமந்து திரியும் அவனை அமைதிப்படுத்த வேண்

தீயை விற்க முடியுமா உன்னால்?

சு. தவச்செல்வன்

உன்னால் விற்க முடிகிறது
இறகு விரிக்கும் பறவையின் காற்றை
பூக்களையும், இலைகளையும் இன்னும் பல
செடிகளையும்,

நீ விற்கிறாய்
மீன் விளையாடும் குளங்களை,
சூரியனை துலாவிடும் மரங்களை,
பசு மேயும் புல்வெளிகளை,

நீயறிவதில்லை சூழ்ந்து நிற்கும் மலைகள்
எம் மூதாதையரின் சிரசுகளென்று
நதிகள் அவர்களின் குருதியிலும்
பழைமையானவையென்று

நீ விற்கும் எல்லாமும் உன்னுடையவைதான்:
அவை என்னுடையதும் தான்
அவை நம்முடையது; மக்களுடையது

எல்லாவற்றையும் விற்கிறாய்!
எப்போதாவது அவர்கள் தோற்றுவிக்கும்
புயலை உன்னால் விற்கமுடியுமா?
கட்டுக்கடங்காது வரும் வெள்ளத்தை
உன்னால் விற்கமுடியுமா?

டும். அவனுக்கு அமைதியைத் தேடிச்
கொடுக்க வேண்டும் என எண்ணிக் காத்
திருந்த வேளையில் தான்...

“மாஸ்ரர்... மாஸ்ரர்,, உங்களைப் பாக்கிற
செபத்தி செத்துப் போச்சுதாம். ஆரோ
பெட்டையையும் வெட்டிப்போட்டு இராத்த
திரிதானும் தூக்குப்போட்டு...”

“என்ன...?”

அதிர்ந்து போய் கேட்கிறேன்,

“வெளியிலை ஒரே கதையாக்கிடக்கு,
இரண்டுபேரையும் கொண்டு வந்து மோச்
சரியிலை போட்டிருக்காம்...?”

கன்ரீனுக்குப் போய்விட்டுவந்த பக்கத்
துக் கட்டில்காரன் வந்து சொல்கிறான்.

இதனைக்கேட்டு அந்த வாட்டே
பரபரத்துப் போயிருக்கிறது.

அவனில் அனுதாபப்பட்டவர்கள் என்
னிடம் துயரைப் பகிர்ந்து கொள்ள அருகில்
வந்து நிற்கிறார்கள். வெளிநாட்டு மோகத்
தால் வந்தவினை இது, இரண்டு உயிர்களை
பலிகொண்டுவிட்டதை எண்ணி மனம்
கனத்துப்போயிருக்கிறது.

அவர்களுக்காக இரக்கப் படுவதைத்
தவிர, வேறென்ன செய்யமுடியும்...?

எனக்குள் திகைப்பும், கலக்கமும்
மேவிட, அவனது நினைவுகளோ அழியாக்
கோலங்களாக என்முன் விரிகிறது.

புல் நுனியில் இருப்பவன்

கவிதை



தி. அனோஜன்

நெல்லை மறைத்துப் புல் வளர்ந்ததால் பட்டினியால் வாடும் பாவப்பட்ட ஜீவன்களுக்காய்...

புல்லைப் பற்றிப் பேசுதல், புல் வளர்ந்தது பற்றிப் பேசுதல்,
புல், நெல்லை மறைத்ததைப் பற்றிப் பேசுதல்,
ஏன், புல் நுனியில் இருப்பவனைப் பேசுதல்,
இவை எப்போதுமே நடப்பவைதான்.

ஆகையால் நான் அவற்றைப்பற்றிப் பேசப்போவதில்லை.
அவனையும் பேசப்போவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக
ஒரு கதையை சொல்லிவிட்டு போகிறேன்.

பூமியின் மையம்வரை ஊன்றிய தன் வேரை
ஏழு கடல்; எண்ணிலடங்கா நதிகள் இன்னும் பல குளங்கள் என
எல்லாவற்றையும் எட்டித் தொடுவதற்காய் பரப்பி
வானம் மறைக்கத் தாள் விரித்து
எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாய்க் கதிர் தந்து நின்ற
பல்லாயிரம் ஆண்டுகால நெல்லைப் பற்றிச்
சொல்லப் போகிறேன்.
நெல்லை மறைக்கவென இடையில் வளர்ந்த
புல்லைப் பற்றியும், சிலவேளை
இந்தக் கதை உங்களுக்குச் சொல்லக்கூடும்.

இடையில் வளர்ந்த புல்லும்
நெல் போலே வேரூன்றி, வேர் பரப்பி, தாள் விரித்து நிற்பதற்காய்
வேகமாய் வளர்ந்தது— நெல்லுக்காய் இறைத்த நீரைக் குடித்து.

புல் வளரும் போது அதன் அழகை ரசித்தவர்களும்
அதன் அழகை வர்ணித்தவர்களும்
அது நெல்லைப் போல் கதிர் தராது எனத் தெரிந்தபோது

அமைதியாயினர்.

அது நெல்லை மறைத்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அழித்து
இன்னும் பெரிதாய் வளர்ந்த போது
புல்லில் பிழையில்லை எனச் சொல்லி
புல்லின் நுனி மேலிருப்பவனைத் திட்ட ஆரம்பித்தனர்.
நெல்லின் அழிவால் வாடிய பாவப்பட்ட ஜீவன்களும்
அவனையே திட்ட ஆரம்பித்தன.

ஆனால் நான், ஒருபோதும்
அந்தப் புல் நுனியில் இருப்பவனை மட்டுமே திட்டமாட்டேன்.
அவன் மட்டுமே எல்லாக் கண்களுக்கும் தெரிந்திருந்தாலும்
நெல்லை மறைப்பது அவன் மட்டும் தான் என
எல்லா மூளைகளும் நினைத்திருந்தாலும்
நான், அவனை மட்டுமே திட்டமாட்டேன்.

விடியலில் சூரியன் வரும்போது
கரைந்து காணாமற்; போகின்றவனைத் திட்டி என்ன பயன்!

ஒவ்வொரு முறை சூரியன் வரும்போதும்
புல் நுனியில் இருப்பவன் காணாமற் போவான்
புல் அப்படியே இருக்கும்
தொடர்ந்து சூரியன் வரும்போது புல்
சற்றே அழிவதான தோற்றத்தைத் தந்தபோது
அது என்றும் அழிந்ததாய் கதையில் பதிவுகள் இல்லை.
புல் புதுப்பரிணாமம் எடுத்ததாயும்
முன்பைவிட வேகமாய் நெல்லை அழித்து வளர்ந்ததாயுமே
பதிவுகள் உண்டு.

உண்மையில் வேகமாய் வளரும் இந்தப் புல்லையும்;
புல்லின் வேர்களையும் தான் திட்டவேண்டும்
நீரை உறிஞ்சுபவையும், புல்லை காப்பாற்றுபவையும் இவையே
எனவே இவற்றைத்தான் திட்டியாகவேண்டும்.

'திட்டுவதுமட்டும் போதாது அரிவாளைக் கொண்டு
கருவறுப்போம்' என்று என் தோழன் குரல் பலமாகக் கேட்கிறது.
வாடுகின்ற ஜீவன்களையும், அந்த ஜீவன்களுக்காய் பேசுபவர்களையும்
விளிக்கிறது அந்தக் குரல்.

தோழனே உனக்கொரு வேண்டுகோள்:
நெல்லை மறைப்பது புல்தான் என்று உரத்து சொல்லிவிடு
எல்லோரும் விழித்தெழும்படி பலமாய் சொல்லிவிடு
இல்லையேல், அரிவாள்கள் வரும், கருவறுப்பும் நடக்கும்
புல் நுனியில் இருப்பவனை மட்டும்.
புல்; பத்திரமாய் இருக்கும்.

வாசகர் விமர்சனம்

அப்பம்

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார் அவர்கள் எழுதிய சிறுகதையான 'அப்பம்' மனித உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பாய் அமைந்துள்ளது. இச்சிறுகதையை வாசிக்கும் போது என் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களை இவ்விமர்சனத்தின் மூலம் உங்களுக்குத் தருகின்றேன்.

இச்சிறுகதையில் கிராமியச் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டே கதைக் களம் அமைகின்றது. அதில் வாழும் மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் அவர்களின் தொழில் என்பவற்றை இச்சிறுகதை விளக்கி நிற்கிறது. மேலும் இதில் முக்கிய அம்சமாக கதையை நகர்த்திச் செல்ல பாத்திரங்கள் மிக முக்கியம். அந்த வகையில் இக்கதையில் முக்கிய பாத்திரமாக பார்வதி என்னும் பாத்திரத்தை வைத்து அதனோடு தொடர்புடையதாக பார்வதி என்னும் பாத்திரத்தை வைத்து அதனோடு தொடர்புடையதாக சில பாத்திரங்களை அமைத்து கதை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பாத்திரங்கள் யாவை என்று பார்த்தால் சரஸ்வதி ரீச்சர், விசாலாட்சி, கதிர்காம்பிள்ளை ஒரு சிறுமி, மோட்டார்வண்டியில் வந்த இளைஞர்கள் போன்றோர் இதில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களாகும்.

இதில் கையாளப்பட்டிருக்கும் கிராமிய பண்பாடு, கிராமிய பேச்சுவழக்கு என்பவற்றை வாசிப்போரை ஒரு கிராமியச் சூழலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. மேலும் இக்கதையில் இக்கிராமத்து மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. உதாரணமாகப் பார்த்தால் நித்திரை விட்டு எழும்பும் முன் இறைவனை வணங்கிவிட்டு எழல்” “பிறருக்கு எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி உதவுதல்” போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

இக்கதையின் ஆசிரியர் ஒரு சிறு விடயத்தையும் உவமைகள் கொண்டு கையாளுகிறார். உதாரணமாகப் பார்த்தால் “மல்லிகை மலர்கள் உதிர்ந்து வீழுவது போல் தேங்காய் துருவல்கள் வீழ்ந்து தட்டை நிரப்புகின்றன.” போன்ற உவமைகளைக் கூறலாம். மேலும் கதை ஆசிரியர் சாதாரண மக்களும் வாசித்து விளங்கும் படியாக மிகவும் எளிமையான மொழிநடையும் பரிச்சயம் உள்ள பிறமொழி கலப்பும் கையாளப் பட்டுள்ளது.

செல்வி பிரவீணா- விளான், இளவாலை

இக்கதாசிரியரின் சிறப்பம்சம் வாய்ந்த உத்தியாக காணப்படுகின்றது.

இவை அனைத்தையும் விட ஒரு சிறப்பு யாது என்றால் இவர் படைத்திருக்கும் பார்வதி என்ற பாத்திரம் இப்பாத்திரம் இக்கதையில் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றால் எதற்கும் கவலைப்படாமல் மிகவும் துணிவுடன் போராடும் பாத்திரமாக சித்திரித்துள்ளார். எக் கஷ்டம் வந்தாலும் தானே உழைத்து வாழ்வேன் எனும் போராடும் குணம் கொண்ட வயது முதிர்ந்த பெண்ணாகவும் யார் துணையும் இன்றி தனிமையிலேயே வாழும் துணிவு கொண்ட பாத்திரமாகவும் சித்திரிக்கப்படும் இப்பாத்திரம் ஒரு சிறு பிள்ளை அப்பம் கேட்டு கொடுக்க முடியாது போனபோது கண்ணீர் விடுகையில் அப்பெண்ணின் மனதிலும் ஒரு மூலையில் பாசமும் ஏக்கமும் இருப்பது தெரிகிறது.

இதனை சிறப்பு மிக்க இச்சிறுகதையை வாசிப்பவர்கள் ஒரு முறையேனும் சிறுதுளி கண்ணீராவது விடுவர். ஏனெனில் அத்தனை பெரிய உணர்ச்சியை தாங்கியுள்ளது.

மேலும் இக்கதையின் தொடக்கத்தில் இடம்பெறும் ஒரு முதியவரின் ஓவியம் இக்கதையின் அனைத்து உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. மொத்தத்தில் அப்பம் அன்னம் உண்டது போல் பரிபூரணமாக உள்ளது.

தாயகம் வாசகர்களுக்கு

ஆக்கங்கள் பற்றிய உங்கள் காத்ரிமாள விர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். உங்கள் விர்சனங்கள் சிறுத்த சிதழில் கீடம்பெறும்.

முகவர்
ஆசிரியர்
தாயகம்
ஆடிய பாதம் வீதி,
கொக்குவீல்

கல்வியும் சமூக மேம்பாடும்: ஒரு கல்விச் சமூகவியல் நோக்கு

க.சிவகரன்

கல்வியானது தனிமனித வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி சமூக மேம்பாட்டிற்கும் உரியது. என்பது கல்விச் சமூகவியல் நோக்கு ஆகும். கல்வியை ஒரு சமூகச் செயற்பாடாகவே கல்விச் சமூகவியல் கருதுகின்றது. கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களை சமூக நிறுவனங்களாகக் கொண்டு அவற்றின் கல்விச் செயற்பாடுகளை கல்விச் சமூகவியல் நோக்குகின்றது. இந் நிலையில் சமூக மேம்பாட்டிற்கான பிரதான கருவியாக கல்வி விளங்குகின்றது. இவ்வடிப்படையில் கல்வியின் போக்கையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் கல்வி முறைகளின் வளர்ச்சியையும் அதன் சமூகப் பயன் கொண்டு நோக்க வேண்டிய தேவை எழுகின்றது. இவ்வகையில் கல்வியின் செயற்பாட்டு ஒழுங்கையும் அதன் தற்கால மாற்றங்களையும் அதன் அடிப்படையில் பெறப்படும் சமூக மாற்றங்களையும் கல்விச் சமூகவியல் அடிப்படையில் நோக்குவது சிறப்பானதாக அமைய முடியும். தனியே தனிமனித விருத்திக்காகவோ அல்லது தொழில் மேம்பாட்டிற்காகவோ அன்றி சமூக மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வியில் தனது ஆளுமைகளைப் பதித்து தமிழ் சமூகத்தில் தனக்கென ஒர் தனிஇடத்தை பிடித்து இன்று வரையும் தமிழியற் பார்வைகளில் சமூகப் பார்வையை ஏற்படுத்திய பேராசிரியர் க. கைலாசபதியை நினைவு கூரும் இவ்வேளையில் சமூக மேம்பாட்டிற்கு கல்வியின் நோக்கத்தினை இந்நிலையில் கல்விச் சமூகவியல் கோட்பாடுகளை விளக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினை விமர்சனக் கண் கொண்டு நோக்குவது எமது அனுபவங்களின் அடிப்படையில் பொருத்தமான கல்விச் சமூகவியல் பார்வை ஒன்றைத் தேடுவதும் ஆரம்பமுயற்சியாகின்றது.

கல்விச் சமூகவியல் நோக்கங்கள்

சமூகவியல் கோட்பாடுகளையும் முறைகளையும் பல கல்விப் பிரச்சனைகளுக்கு

விடைகாண கல்விச் சமூகவியல் (Educational Sociology) பயன்படுத்துகின்றது. என ஸ்மித் குறிப்பிடுகின்றார். "கல்வி நிலையங்களைச் சமூக நிலையங்களாகக் கருதி ஆராயும் அறிவியற் பிரிவே கல்விச் சமூகவியல்" என குல்ப்(Kulp) குறிப்பிடுவார். கல்விப் பிரச்சினைகட்கு சமூகவியலின் அடிப்படையில் விளக்கம் தரும் இயலே கல்விச் சமூகவியல் என மேலும் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கல்வியின் சமூக நோக்கு (Social Aim) கல்விச் சமூகவியலின் அடிப்படையாகின்றது. கல்விச் சமூகவியல் எனும் சொற்றொடரை முதன் முதல் டாக்டர் ஜெ.எம். கில்லெட் (Dr.J.M.Gillette) எனும் அறிஞர் பயன்படுத்தினார்.

கல்விச்சமூகவியல் அடிப்படையில் சமூகத்தில் ஆசிரியரின் பணி, கற்றலை ஊக்குவிக்கும் சமூக விசைகளை இனங்காணல், பாடசாலை அல்லது கல்வி முறைக்கும் சமூகத்தேவைகட்கும் இடையே உள்ள பொருத்தப்பாட்டை இனங்காணல், சமூக உலகமாற்றங்கள் எந்தளவிற்கு சமூகங்களைப் பாதிக்கின்றன என்பதை இனங்காணல், கற்பிக்கும் முறைகளையும் கலைத்திட்டத்தியும் இனங்காணல், பெறப்படும் கல்வியின் சமூகப் பயன்பாட்டை இனங்காணல், சமூகதாய மேம்பாட்டை இனங்காணல், சமுதாய மேம்பாட்டையும் கல்வியையும் தொடர்பு படுத்தல், மாணவர் மையக் கல்வி, சமுதாய மையக் கல்வி, வாழ்க்கை மையக் கல்வி என்பவற்றின் பயன்பாட்டை அறிதல் என்பன சாத்தியமாகின்றது.

கோட்பாட்டு வளர்ச்சிகள்

கல்விச் சமூகவியல் வளர்ச்சியடைந்த முறையில் அது அக்காலத்தில் பிரபலம் பெற்ற சமூகவியற் கோட்பாடுகளுடன் தொடர்புபட்டு விளக்கம் பெற முற்பட்டதை காணமுடிகின்றது. இவ்வகையில் கீழ்வரும் கோட்பாட்டியல் அணுகுமுறைகளை பரிசீலிப்போம்.

சமூகமயமாக்கலும் கல்வியும்

சமூகவியலாளரான எமில் டூர்கையீம் (Emile Durkheim) சமூகமயமாக்கலை விளக்குகையில் “சமூகமயமாக்கல் என்பது ஒரு தனியாள் தனது சுற்றாடலின் சமூக சூழலுக்கு ஏற்ப இசைவாக்கம் அடைவதாகும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இச் சமூகமயமாக்கல் எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்பதற்கும் பல விளக்கங்கள் உள்ளன. இக்கோட்பாட்டின் படி சமூகமயமாக்கல் என்பது சமூகம் தான் விரும்பும் சமூகத்தை மீளவும் படைப்பதற்கு உதவும் கருவிகள் தொடர்பாக கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவை எவ்வாறு கலைத்திட்டம் மறை கலைத்திட்டம் ஊடாக அமுல்படுத்தப் படுகின்றன என்பதை கல்விச் சமூகவியலில் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. சமூகமயமாக்கம் என்பது ஒரு மரபார்ந்த அணுகுமுறையாகும். இதுவே தொழிற்பாட்டு வாதத்தின் அடிப்படையாகும். இதன்படி சமூகம் மனித உடல் போன்றது எனவும் கல்வி அதற்கு ஊட்டமாக அமைகின்றது எனவும் கருதப்பட்டது. இந்தக் கருத்துநிலையானது இருக்கின்ற சமூக அமைப்பை பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டிய சமூகமயமாக்கற் செயற்பாடுகளை நியாயப் படுத்துவதாக அமைந்தது. இவையே பழமை வாதம் பின்பற்றப்படவும் சமூக ஒழுங்குகள் மனிதர்க்கு மனிதரால் உருவாக்கப்பட்டவை என்பதை மறுப்பதாயும் சமூகத்தில் அதிகாரம் கொண்டவர் எற்படுத்தும் கல்வி முறையின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படும் சமூகமயமாக்கல் வலுவற்றவரின் பண்பாடு அடையாளம் என்பவற்றை சிதைப்பதுடன் தமது சுய இலாபங்களை எட்டவும் வழிவகுத்தது என்பதையும் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

கல்வியும் சமூக அசைவும்

“ வகுப்பு அமைப்பில்லாமலோ படிநிலை அமைப்பில்லாமலோ எந்த ஒரு சமூகமும் இல்லை. செயற்பாட்டு நிலையில் கூற வேண்டுமாயின் எந்த ஒரு சமுதாய அமைப்பும் அதன் செயற்பாட்டு நிலையில் ஏதோ ஒரு வகையான சமநிலையின்மையைக் (Inequality) கொண்டிருக்கும். இது ஓர் உலகளாவிய விதியாகும்” எனும் சமூகவியல் அறிஞரின் கண்டுபிடிப்புக்கு ஏற்றதாக மேற்படி சம நிலையற்ற சமூகத்தில் மேலே அசைந்து செல்லு வதற்கு கல்வி எவ்வாறு துணை செய்கின்றது என சமூக அசைவினை விளங்குவோர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இவர்களின் படி கல்வி சமூக அசைவிற்கு உரிய கருவியாகவும் ஒருவர் அடையும் அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு கல்வி

துணை செய்வதையும் விபரித்து விளக்கு கின்றனர். இச் சமூக அசைவானது குறிப்பிட்ட கல்வி பெற்றுக் கொண்ட தனியாளர்க்கு சமூக மேம்பாட்டை அடைய உதவும் என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால் சமூக அசைவு படி நிலைகளைத் தாண்டி மேற் செல்கின்ற பொழுதும் கீழைநாடுகளின் சாதிய கட்டமைப்பில் மேல் எழல் என்பது எந் தளவிற்குப் போலியானது என்பதையும் ஒரு வர்க்கு உரித்துடைய அந்தஸ்து மாறாத தன் மையின் கல்வியின் சமூகப் பயன்பாடும் சமூக மேம்பாடும் கேள்வி குறிபாக்கப்படுகின்றது என்பதும், இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

கல்வியும் சமூக மீள் உருவாக்கமும்

கல்வியானது மனிதர்களை இட்டு நிரப்பு கின்ற ஓர் செயலைச் செய்வதுடன் அது சமூகத்தை மீளவும் உருவாக்கும் செயன்முறையையே செய்கின்றது என முரண்பாட்டு நிலை நோக்குகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. (Conflict Theory) மிகச் சிறந்த சமூக அறிஞரான கார்ல்ஸ் மார்க்ஸ் (Karl Marx) இக் கோட்பாட்டின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையானவர். இவர் முரண்பாட்டை இயங்கியலின் வழி விளக்குகினார். மார்க்சிய அறிக்கையின் படி சமூக அடிக்கட்டு மானமும் அதன் மேன்மையும் அடுக்கமைவுகளும் மனி தனை வரலாற்றின் பொருளாக காணும் பண்பை உணர்த்துகின்றன. மார்க்சிய பகுப்பாய்வு இயலை அடிப்படையாகக் கொண்டு போலோ பிநேறி (Paulo Freire) முன்வைத்த கருத்தாக்கங்கள் உலகப் பிரசித்தமானவை. அவர் சுட்டிக்காட்டிய ‘மௌனித்து வாழ்தல்’ (Culture of Silence) வங்கி முறை (Banking) முதலாம் கருத்தாக்கங்கள் கல்விச் சமூகவியலியல் மாற்றுச் சிந்தனைக்கு இடம் கொடுத்தன.

சமகால கல்விச் சமூகவியல் பார்வைகள்

சம காலத்தில் கல்வியில் சமத்துவம், சமசந்தர்ப்பம், தரம், தரநிர்ணயம், உலகளாவிய தரம், அறிவுமையம் போன்ற கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. இவற்றை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் பொழுது அவை கல்வி மேம்பாட்டு வரப்பிரசாதங்கள் ஆகத் தோற்றமளிக்கின்றன, ஆயினும் அவற்றின் அடியில் மறைந்துள்ள ஏமாற்றுத் தனங்களையும் அவை எந்தளவிற்கு நடைமுறையில் பயன்பாட்டையும் சமூக மேம்பாட்டையும் கொண்டு வரக் கூடியன என்பதையும் ஆய்வு செய்யும் பார்வைகளும் உள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையில் அறிவிற்சும் அதிகாரத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு விஞ்ஞானத் தின்- சமூகவியலில்- அறிவின் சமூகவியல், மனித



கிடைக்கப்படுகிறது

நூல் : 'தமிழ் சினிமாவின் பார்வையில் ஈழம்' வணிகமாக்கப்பட்ட வலிகள்
 நூலாசிரியர் : இ. ச. முரளிதரன்
 விடயம் : சினிமாவின் பலதளங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது
 விலை : ரூபா /=
 ஜீவநதி வெளியீடு-27

மூலதன ஆக்கமும், பின்னைய முதலாளித்துவ வளர்ச்சியும், சமகால சமூக உளவியல் நிலையில் காணப்படும். கோளமயமாக்கலின் தாக்கம் ஆகிய துறைகளில் கல்விச் சமூகவியற் பார்வைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

கல்வியும்- சமூக மேம்பாடும் சிலகல்விப் புலங்கள் மீதான பார்வை

இன்றைய கோளமயச் சூழலில் எமது கல்விச் சமூகவியற் பார்வைகளை வடிவமைப்பதும் பொருத்தமான சமூகமேம்பாட்டு அணுகுமுறைகளின் வழித் தடங்களில் எமது சூழலிற்கு ஏற்ற பார்வை ஒன்றைக்கட்டி எழுப்புவதும் அவசியமாகின்றது. சமூக மேம்பாடு கல்வியால் எட்டப்படும் பொழுது அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் குறிக்கோள்களும் நோக்கங்களும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் முறைசார், முறைசாரா முறையில் கல்வி நிறுவனங்களின் பங்கும் பணியும் ஆசிரியர் தம் சமூக மேம்பாட்டு கருத்தியல்களும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டியனவாகின்றன. இவ்வடிப்படையில் பின்வரும் துறைகளின் ஊடே எமது பார்வைகளை முன்வைப்போம்.

பொதுக்கல்வியும்- சமூக மேம்பாடும்

பொதுக் கல்வியானது பொதுவாக பாடசாலைக் கல்வியைக் கருதுகின்றது. இன்று பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக் கல்வி என்ற நடைமுறை காணப்படுகின்ற பொழுதும் இருக்கின்ற பொதுக் கல்வி நடைமுறையில் பாரிய குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

பொதுக் கல்வியின் பிரதான பண்பு அதன் சமமற்ற கல்வி வாய்ப்புகளாகும். கிராமிய பாடசாலைகளில் காணப்படும் வளமற்ற கல்வியும் நகர்ப்பாடசாலைகளின் வாய்ப்புகளும் தொடர்ந்து விரிவுபட்டே செல்கின்றது. கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்பதும் கிராமிய பிள்ளைகட்கு தரமான கல்வி என்பதும் தொடர்ந்தும்

பிரச்சினைக்கு உரிய விடயமாகவே உள்ளது. இலங்கையின் பொதுக் கல்வி முறையானது பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் எச்சமாயும் அதன் எட்டுக் கல்விமுதன்மை இன்றும் குறைவுபடாத ஒன்றாகவும் உள்ளது. இப்பொதுக் கல்வி முறையின் வெளியே தள்ளப்பட்ட வேலையற்ற இளம் பராயத்தினருக்கு வேண்டிய வழிவகைகள் கண்டறியப்படவில்லை. மூன்று இலட்சம் மேர் வருடந்தோறும் பொதுக் கல்வியை முடித்து வெளியேறுகின்ற பொழுதும் இருபத்தையாயிரம் பேர் மட்டுமே உயர் கல்வியைப் பெற முடிகின்றது.

உழைப்பை வழங்க கூடிய மனிதவளம் பொதுக்கல்வியால் பூரணத்துவம் பெறாத ஒரு தொகுதியினராக நாட்டிற்கு வழங்கப்படல், இன்றும் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையாகவே யுள்ளது. எனவே கல்விச் சமூகவியல் பார்வைகளின் அடிப்படையில் பொதுக்கல்வியின் பண்பும் பயனும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

பொதுக்கல்வியின் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பில் நாட்டின் வளம், நாட்டின் தேவைகள், சமூக மேம்பாடு, பொருளாதார சமத்துவம் முதலிய உட்படுத்தப்பட்டு சீர்செய்யப்பட வேண்டியது அடிப்படையான கல்விச் சமூகவியல் பார்வையாக அமைய முடியும்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி

நாட்டிற்கு வேண்டிய மனித வளத்தில் ஆய்வாளர்களையும் திட்டமிடலாளர்களையும் தலைவர்களையும் உயர் சேவையாளர்களையும் கொண்ட மனித வளத்தை உருவாக்குவதே பல்கலைக்கழகங்களின் நோக்கமாகும். இலங்கையில் பல்கலைக் கழக கல்வியின் புக முடியாத " தந்தக் கோபுர" வடிவமைப்புத் தொடரவே செய்கின்றது. பிரித்தானிய மாதிரி பல்கலைக் கழக வடிவமைப்பு மேல்நாட்டிற்கு வேண்டிய மனித வள உற்பத்திச் சாலைகளாகவே பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்கிவிட்டுள்ளது. நீண்ட காலமாக விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப

கல்விக்கான தேவைகள் உணரப்பட்டபொழுதும் பல்கலைக்கழகங்கள் அவற்றை பூர்த்தி செய்யவில்லை. வடக்கில் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்ட பொழுது அதன் சமூகப் பயன்பாடும் பிரதேச வளங்கட்கு என்பதன் ஆய்வுப் பணியும் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பொழுதும் அதன் தேவைகள் இன்றும் அப்படியே இருப்பதை கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி

அறிவை மையப்படுத்திய பொருளாதாரமும் சமூக மேம்பாடும் என்ற அடிப்படையில் தொழில்நுட்பக் கல்வியின் தேவையும் புதிய தொழில்களையும் தொழில் வாய்ப்பையும் இணைய தலைமுறையினருக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பது சமகால முன்னெடுப்பு களாக உள்ளது. திறன்மிகு ஊழியப் படையுடன் கூடிய உள்நாட்டு வளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி சர்வதேச போட்டிகட்கு முகங்கொடுக்க கூடிய சமூகமென்பது தொழில் நுட்பக் கல்வியாலே எட்டப்பட முடியும். மாறாக வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கும் பாரிய கைத்தொழில் பல்தேசிய நிறுவனங்கட்கும் மனித வளத்தை வளங்கும் தொழிற்கல்வி புகட்டப்படல் நாட்டின் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகட்கும் வறுமை மேலும் வளர்ச்சியடையவும் உள்நாட்டு மனித வளம் சுரண்டப்படவும் வழிவகுக்கும் என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதனால் உள்நாட்டு வளங்கட்கு பொருத்தமான தொழில் நுட்பக் கல்வியுடன் புத்தாக்கத்துடன் கூடிய உள்நாட்டு வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது எதிர்பார்ப்பாகவுள்ளது.

பெண்களும்- கல்வியும்

ஒரே படித்தான சமூக கட்டமைப்பை பேணக்கூடிய துறைகளில் பெண்களை ஊழியப்படையில் சேர்க்கும் கல்வி முறைகட்கு மாறாக திறன் மிகு உற்பத்தியாளராக மாறக் கூடிய பெண்கட்குரிய கல்வி வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பெண்களின் உழைப்பு நாட்டின் பொது உழைப்புடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு தேசிய வளங்களை நாட்டிற்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய கல்வி முறைக்கு ஊடே அவர்கள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். வெளிநாட்டுப் பணிப் பெண்கள் மற்றும் மலிவான கூலி உழைப்பாளர் படையில் இருந்து பெண்களை மீட்டு உற்பத்தித் திறன் உடைய பொருத்தமான உள்நாட்டு வளர்ச்சிகளின் இணைக்கின்ற பொழுது சமூக மேம்பாடும் நாட்டின் ஆரோக்கியமான சூழலும் கட்டியெழுப்பப்படும்.

விழுமியம்-மற்றும் ஒழுக்கக்கல்வி

விழுமியங்களையும் ஒழுக்க நெறிகளையும் மாணவர்கட்கு புகட்டுகின்ற கல்வி முறையன்றி கல்வியின் பயனாக அவை மலருகின்ற கல்வி முறை வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். சமய மற்றும் மதக் கல்வியை வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஒழுக்கநெறி மனித நேயம் எனும் பாடப்பொருட்களை வழங்கும் கல்வித் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இது வாழ்க்கைக்கான கல்வி எனும் கல்வி சமூகவியற் பார்வையின் அடிப்படையில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.

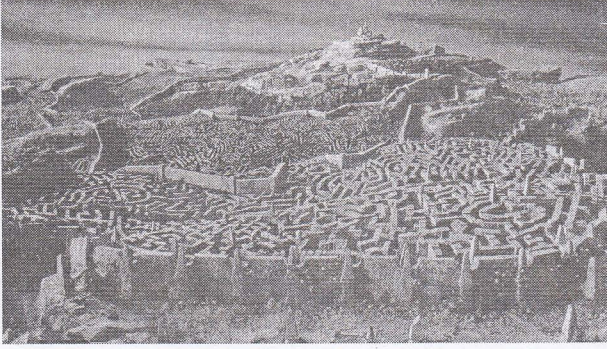
ஆசிரியரும்- சமூக மேம்பாடும்

கல்வி பற்றிப் பேசும் பொழுது ஆசிரியர் தொடர்பான அவதானம் மிகவும் வேண்டப்படுவதாகும். எமது பொதுக்கல்வித் துறையில் சேவையாற்றும் ஆசிரியர்களையே இங்கே குறிப்பிடுகின்றோம். எந்தவொரு கல்வித் திட்டத்தையும் மாற்றத்தையும் அதன் முற்போக்குத்தனங்களையும் வகுப்பறையில் பிரயோகிப்பவர்கள் ஆசிரியர்களேயாவார். எமது ஆசிரியர்களில் சமூக மேம்பாட்டு சிந்தனை, தூரநோக்கு, இவை நோக்கிய செயற்றிறன் கொண்டோர் உருவாக வேண்டிய தேவை இன்று பொதுவாக எல்லோராலும் உணரப்படுகின்றது.

இன்றைய ஆசிரியத்துவம் என்பது காணப்படும் சமூகத்தின் படைப்பாகவும் அதன் இருப்பை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றது. எத்தகைய புதிய சிந்தனைகளையும் சமத்துவம், சமநீதி, முற்போக்கு, சமத்துவ சமுதாயமாற்றம் என்பன பற்றி பேசப்பட்டாலும் லெனின் கூறியது போன்று “ஆசிரியர்களே சமத்துவ சமுதாயத்தின் பொறியாளர்கள்” எனும் சிந்தனை ஆசிரியர்களிடம் ஏற்பட வேண்டும் முயற்சிகள் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

கல்வியும் சமூக மேம்பாடும் எனும் அடிப்படையில் கல்விச் சமூகவியல் நோக்கில் ஏற்பட்ட சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிகள் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. உண்மையான சமூக மேம்பாட்டிற்கான கல்விச் செயன்முறை எதுவெனக் கண்டறியும் பார்வைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றிப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் சிந்திப்போரும் குறைவாகவேயுள்ளனர். இவை தொடர்பான ஆரோக்கியமான மேலதிக கலந்துரையாடல்களும் சிந்தனை கிளர்வுகளும் கல்விச் சமூகவியல் ஊடே முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இவையே திடமான திட்டங்கட்கும் செயற்பாடுகட்கும் என்ற முன்னேற்பாட்டு நடவடிக்கைகளாக அமையமுடியும்.

கவிதை



போகாத ஊரும் பொய்யான வாயும்

மு.மயூரன்

இதுவரை எவரும் போகாத ஊர்கள் குழந்தைகளுக்கு விருப்பமானவை. ஒரு வெள்ளைத் தாளையப்போல, கடற்கரை மணல் போல, எண்ணற்ற விளையாட்டுக்களைத் தம்முள் ஒளித்துவைத்திருப்பவை. அங்கே இராசாக்களும் முனிவர்களும் பூதங்களும் மகிழ்ச்சி கொண்ட ஏழைச் சிறுமிகளும் சிறுவர்களும் குழந்தைகளுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். மாயாவியின் மண்டையோட்டுக்குகைகளின் வாயிலில் அருவி கொட்டுகின்றது. வளர்ந்தவர்கள் கேட்டறிய முயல்வதில்லையாதலால் அவ்வூர்களுக்குப் போகும் வழிகளைப்பற்றிய தகவல் குழந்தைகளிடையே ஓர் இரகசியம்போல் இருந்துவருகிறது.

இதுவரை எவரும் போகாத ஊர்கள் வளர்ந்தவர்களாலும் அதிகம் விரும்பப்படுபவை. அவ்வூர்களில் கடவுளர் உலாவுவார்கள். பரந்த புல்வெளியும் அழகிய நடனப் பெண்களும் துன்பமே இல்லாத இன்ப நிலையும் இறப்பே இல்லாத இனிக்கும் வாழ்க்கையும் மதுவும் மகிழ்வும் நிறைந்திருக்கின்றன. வளர்ந்தவர்கள் போகாத வேறு சில ஊர்களில் அவர்களது மொழிக்கொடிகள் பறக்கின்றன. அவ்வூர்கள் அவர்களால் மட்டுமே ஆளப்படுகின்றன. அவர்களது இனங்களும் குழுமங்களும் அங்கே தூய்மையாய் இருக்கின்றன. இன்னும் சிலர் இன்னமும் போகாத ஊர்களிலோ செங்கொடிகள், கருங்கொடிகள், வானவிற்கொடிகள் பறக்கின்றன. சமத்துவமும் விடுதலையும் தோழமையும் நல்வாழ்வும் தோன்றி வளர்ந்துள்ளது. இன்னமும் போகாத ஊர்களுக்குப் போகும் வழிகளோ ஊர்களை விடவும் எண்ணிக்கையில் அதிகம்.

ஒடுக்குமுறையும் வலியும் வாழ்வும் துரத்த, வழிகளில் ஏறினர் மக்கள். வழிகளோ நினைத்தபடி நேர்கோடாய் இல்லை. ஒரு பொய்மானைப் போல அவற்றின் முடிவிடங்கள் துள்ளித் துள்ளி ஓடுகின்றன. நகர்ந்தால், வழியின் முடிவிடப் பொய்மாண்கள் நகர்கின்றன. ஓடினால் ஓடுகின்றன. உயர ஏறினால் துள்ளிப் பறக்கின்றன. பொய்மான் வழிமுடிவைப் பின்தொடர்ந்து புறப்பட்டு அலைமோதி நகரும் மனிதக் கூட்டத்தில் சிலரின் கைகளில் வரைபடங்கள் இருந்தன.

திட்டமான வரைபடங்களை முன்கூட்டியே வரைந்து கொண்டவர்கள் கண்ணுக்கெட்டிய வழிநுனிப் பொய்மாண்களை வழிகாட்டிகளாய்க் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் திசைகளையே நம்பியிருந்தனர். திசை மாறிப்போன வழிகளை இடைநடுவிற் கைவிட்டு வேறு வழிகளில் ஏறி நடக்க அவர்கள்

தயங்கவுமில்லை; வெட்கப்படவுமில்லை.

பொய்மான் வழி தொடர்ந்த போகாலூர்ப் பயணிகளின் தளபதிகள் வரைபடங்களை
எறியச்சொல்லி எரிந்து விழுந்தனர்.

வேகம் ஒன்றே தேவை என்று சாட்டையைச் சொடுக்கினர்.

திசை பற்றிக் கதைத்தவர்கள் வேகத்தைத் தடுக்கும் வீணர்கள் என வெட்டி வீசப்பட்டார்கள்.

எண்ணிக்கை! வேகம்! எழுச்சி! பாய்ச்சல்! என்ற அட்டாகாச முழக்கம் கேட்டு வழிமுடிவுப்
பொய்மானும் வெட்டி விரைந்து ஓடியது.

இவ்வளவு விரைந்தும் ஏன் வரவில்லை ஊர்?

பொய்மானை இயக்குவது யார்?

பொய்மானின் கால்களினின்று மேல்நோக்கிச் சென்ற பொம்மலாட்ட நூல்களைத்
தற்செயலாய்க் காணுமுன்னரே,

பாராளுமன்றச் சகதிக்குள்ளும் சகோதரரைக் கொல்லும் நரகிற்குள்ளும்

முள்ளுக் குழிகளுள்ளும்

முள்ளிவாய்க்காலிலும் முடிந்துபோயினர் போகாலூர்ப் பயணிகள்.

முடிந்து போயின பயணிகளின் நடைவழிகள்.

ஓரிடத்தில் நிதானித்து,

வரலாற்று மரத்தின் பட்டறிவுக் கொப்புகளைப் பிடித்து ஏறி

உயரத்தில் நின்று பார்த்தாள் ஒருத்தி.

வழிகள் போகும் திசைகள் எல்லாம் தெளிவாய்த் தெரிந்தன.

போகாதவர்கள் மங்கலாய்த் தெரிந்தன.

படுகுழிக்குள் போய்முடியும் வழிகளும் - அவ்வழியே

கேள்வியின்றித் தளபதியைத் தொடருகிற மனிதரும் தெரிந்தனர்.

வழிகளை வளர்த்துச்செல்லும் பொய்மான்களின் நூல்பிடித்து

வெளியிலிருந்து இயக்குவோரைக்

கண்டதும் கத்தினாள்!

"ஐயோ! அவ்வழி பொய்வழி!"

'பொட்'டென நெற்றிப் பொட்டைத் துளைத்துப்போனது

"துரோகி" எனும் ஒரு சொல்

"முட்டாள" எனும் ஒரு சொல் "எதிரி" எனும் ஒரு சொல்

சன்னம்.

வீழ்ந்த அந்த விசரியைத் தூக்கி வீசிவிட்டுப் போயினர்

பொய்வழி தொடர்ந்து

போகாத ஊர்போகும் வழிபோக்கர்.

அவளருகிற சாகாமற் கிடந்த சொற்களை அள்ளித் தமது திசைகாட்டிகளைத்

திருத்திக்கொண்டார்கள்;

வரைபடங்களை இற்றைப்படுத்திக்கொண்டார்கள்

இன்னும் சிலர்.

அவர்களது பயணமோ மெதுவானது; நிதானமானது.

அவர்களது பாதச் சுவடுகளோ அழுத்தமானவை.

அவர்கள்?

ஒன்றுக்குமுதவாத வரட்டுக் கொள்கைகொண்ட விசர்க்கூட்டம்!

என்றார்கள் தளபதிகள்.

கற்றதனாலாய பயன்

சி.சிவசேகரம்

கல்வியின் முக்கியம் காலத்திற்குக் காலம் கூறப்பட்டு வந்தாலும், கல்வி எல்லாக்காலத்தும் எல்லா விடத்தும் ஒரே தன்மையினதாக இருந்ததில்லை. அதை விட, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினுள்ளேனும் எல்லாருக்கும் எட்டும்விதமாகக் கல்வியை வழங்க எல்லாக் காலத்திலும் முயன்றதில்லை. ஒவ்வொரு சமூகமும் ஏற்றத்தாழ்வாயும் பிளவுண்டும் இருக்கையில் கல்வியின் தன்மையும் தரமும் மிக வேறுபடுவது இயல்பு.

பாடசாலைக் கல்வி முறை காலத்தாற்பிற்பட்டது. எல்லாருக்குமான பாடசாலைகளும் பொதுப் பாடத்திட்டங்களும் கல்வி வரலாற்றில் அண்மையன. எனினும், எப்போதும், சமூகத் தேவை கருதியே கல்வி வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கல்வியை யாருக்கு எந்த அளவிற்கு வழங்க வேண்டும் என்பதை ஒருவரது பிறப்புத் தீர்மானித்து வந்த சமூக அமைப்புக்களில், கல்வியின் நோக்கம் ஒவ்வொருவரதும் சமூக இருப்பால் முடிவாகியது. இவ்வாறான சமூக அமைப்புக்கள் மனிதரின் சிந்தனையாற்றலினதும் உழைப்பாற்றலினதும் முழுமையான பலனைப் பெறத் தவறி வந்துள்ளன.

முதலாளியத்தின் வருகை, மனிதரைக் கொத்தடிமைத் தனத்தினின்றும் நிலவுடைமைச் சமூக பண்ணையடிமைத் தனத்தினின்றும் விடுவித்து மனிதர் தமது உழைப்பாற்றலைத் தாம் விரும்பிய எவருக்கும் விற்பதற்கான உரிமையை வழங்கியபோதும், உழைப்பிற்குத் தேவையான அளவிற்கு மேலாக உழைப்போர்க்குக் கல்வியை

வழங்க விரும்பவில்லை. எனினும், தொழிற் புரட்சியையொட்டி உற்பத்தியில் இயந்திரப் பயன்பாடு பரவலாகிய நிலையில், இயந்திரங்களைச் செவ்வையாக இயக்கும் தொழில்நுட்ப ஆற்றலுடைய உழைப்பாளிகள் தேவைப்பட்டனர். எனவே எல்லாருக்குமான அடிப்படைக் கல்விக்கான தேவை ஏற்பட்டது. முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் கல்வியின் விருத்தியும் பரவலாக் கமும், சமுதாய உற்பத்தியின் தேவைகளாலும் தொழில் விருத்தியின் போக்கில் கல்வியை ஒரு அடிப்படைத் தேவையாகக் கொள்ளும் சமூகச் சூழலாலும் நிகழ்ந்தமை தொழில் விருத்தியும் தொழில் நுட்ப விருத்தியும் தொடர்வதற்குக், கல்வியின் தரத்திலும் அதன் உள்ளடக்கத்தின் தன்மையிலும் மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன.

அறிவுக்குத் தன்னளவிலேயே ஒரு பெறுமதி உண்டென்றால், மனிதர் தம்மைச் சூழவுள்ள உலகை அறியவும் தமது தேவைகட்கமைய உலகை மாற்றவுமான ஆற்றலை அது மனிதர்க்கு வழங்குமளவிலேயே அப்பெறுமதி தங்கியுள்ளது. முதலாளிய சமூகம் சந்தை விதிகளால் ஆளப்படுவது. எனினும், முதலாளிய வளர்ச்சியின் முக்கியமான கால கட்டங்களில் சமூக அளவில் கல்விக்கும் உடல் நலத்திற்குமான பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக் கொண்டமை நம் கவனத்திற்குரியது. ஆற்றல் மிக்க உழைப்பாளிகளை உருவாக்கி அவர்களை முதலாளிய உற்பத்திச் சந்தையில் விடும் பொறுப்பை முதலாளிய முறையின் காவலனான அரசு ஏற்றது. அதற்கான செலவின் ஒரு பகுதி முதலாளிகளின்

லாபத்திலிருந்தும் கறக்கப் பட்டது. மாறாக, இன்று, மேற்குலகில் இலவசக் கல்வி பலவாறான நெருக்கு வாரங்கட்குட்படுவதை நாம் காண்கிறோம். அதற்கான அரசியற் பொருளியற் காரணங்களை இங்கு ஆராய்வது என் நோக்கமல்ல. நான் நமது சூழலிற் கல்வியின் பயனைச் சுருக்கமாக விசாரிக்க முயல்கிறேன்.

நமது சூழலில் நவீன கல்வி எவ்வாறு அறிமுகமானது என்பதையும் அதன் நோக்கத்தையும் விளங்குவதற்கும் ஓரளவேனும் உதவுமென எண்ணுகிறேன். முதலாளியமும் நவீன கல்வியும் கொலனியச் சூழலிலேயே நம்மை வந்தடைந்தன. அதனால் அவை வேண்டாதனவாகவோ தீயனவாகவோ ஆகமாட்டா. கொலனிய நிருவாகத்தின் கீழ், இலங்கையின் பொருளாதாரம், சமூகத்தின் அடிப்படைத் தேவையான உணவு உற்பத்தியிலும் கொலனிய ஆதிக்கவாதிகட்குப் பெரும் இலாபம் ஈட்டிய தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையிலுமே தங்கியிருந்தது. எனவே கல்வியின் நோக்கம் கொலனிய நிருவாகத்தையும் தோட்டப் பயிர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதையும் சந்தைப் படுத்துவதையும் சார்ந்திருந்தது. கொலனியத் தேவைகளையொட்டியே நகரங்களின் விருத்தியும் தொழில்விருத்தியும் நிகழ்ந்தன. மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற உயர் தொழில் சார் துறைகள் முழுச்சமுதாயத்தினதும் விருத்திக்காகத் திட்டமிடப் படவில்லை. வசதி படைத்தோர் தமது பிள்ளைகளை வெளிநாடுகட்கு அனுப்பி உயர் கல்வி பயின்றனர். எனினும், நாட்டின் கல்விமுறை, கொலனிய நிருவாகத்தின் சீரான செயற்பாட்டுக்கு அமையக் கொலனிய நிருவாகத்தின் பலவேறு துறைகட்கும் தேவையான அறிவையும் ஆற்றலையும் உடையோரை உருவாக்குவதிற் கூடிய கவனங்காட்டியது.

நாடு நேரடிக் கொலனி ஆட்சியினின்று விடுபட்டபின், நாட்டின் பொருளாதாரத்தைத் தேசிய அடிப்படையில் கட்டி வளர்க்கும் தேவை இருந்தது. ஆயினும், நமது கல்வி முறை அதற்கமைய மீளமைக்கப் படவில்லை. ஏனென்றிற், கல்வி பற்றிய நமது பார்வை, கல்வியையும் உத்தியோகத்தையும்

தொடர்புபடுத்திய அளவுக்குக் கல்வியைச் சமூக உற்பத்தியுடன் தொடர்புபடுத்தியதாக இருக்கவில்லை. இன்னமும், உயர் கல்வியை நாடும் மாணவர்களிற் பெருவாரியானோர் தாம் தெரிந்தெடுக்கும் துறை பற்றிய ஆர்வத்தாலன்றி வேறு நிர்ப்பந்தங்களாலேயே பல்வேறு துறைகளிலும் இறங்குகின்றனர், அதற்கான காரணங்களில் முக்கியமானது பாடசாலைக் காலத்தில் ஒவ்வொரு கல்வித்துறை பற்றியும் அதன் சமூகப் பங்கு பற்றியும் அறிவதற்கான வாய்ப்புக்களும் இல்லாமை எனலாம். உயர் கல்வி என்பது உத்தியோகங்கட்கான போட்டியின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகிவிட்ட ஒரு சூழலே தரப்படுத்தல் உட்படப் பலவேறு அரசியற்பிரச்சனைகட்கும் காரணமாகியது என அறிவோம்,

பாடசாலைக் கல்வி எதற்கானது என்ற கேள்விக்குரிய பதிலைக் கல்வியாளர்கள் பலர் தனிப்பட்ட முறையில் தெளிவாகவே வழங்கக்கூடியோராவர். அவர்களின் நோக்குக்களிடையே பொதுவான உடன்பாடு இருப்பினும், அவர்கள் விரும்புமாறான கல்வியை வழங்க அவர்கட்கு இயன்ற தில்லை. நாட்டின் கல்விக் கொள்கையின் போதாமைகளும் கல்வியின் நோக்கம் பற்றிச் சமூகத்தில் நிலைகொண்டுள்ள தவறான சிந்தனைகளும் பாடசாலைக் கல்வியைத் தவறான திசைகளில் நெறிப்படுத்தியுள்ளன, அவற்றின் விளைவுகள் உயர்கல்வியையும் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளன,

இடைநிலைப் பாடசாலைக் கல்வியின் போதிருந்து, குறிப்பிட்ட துறைகள் சார்ந்த உயர் கல்விக்கான போட்டியை மனதிற் கொண்டே கல்வியைப் பயிலுமாறு மாணவர்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். அதன் பயனாக, அவர்களுடைய கல்விக் குறிக் கோள்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் ஒரு மாணவர் குழாம் என்ற முறையிலும் மிக வரையறைப்படுகின்றதால் அவர்களுடைய ஆளுமை விருத்தி குன்றுகிறது. இக்குறை பாடுகட்குப் பரீட்சைகள் ஒரு முக்கிய காரணமாகின்றன.

பரீட்சைகள் மாணவர்களின் சில ஆற்றல்களை அளக்கின்றன. ஆனால்,

தோடஞ்சினை இனிப்பு

கழிக்கரை நண்டுகள்
கரைதனில் உலாவி
எம்மைக் கண்டதும்
வளைதனில் நுழையும்
ஈச்சந் திட்டியில்
இனிய பழம் பிடுங்கி
திரிபோஷா பைக்கற்றில்
சேர்த்துத் திரும்புகையில்

ஆலமரம் நிழல் பரப்பும்
ஐயனார் கோவில்
வாத்தியார்
அடிக்கப்படாதெனும்
வரந்தனைக் கேட்டு
வீழ்தி அள்ளிப்பூசி
வீட்டுக்கு திரும்ப
காசுகள் இரண்டு
காலுக்குள் கிடந்து
கண்ணுக்குள் குத்தியது.

வீரசிங்கம் கடையில
வெளிப்பாக வைத்திருக்கும்
தோடஞ்சினை இனிப்பு
தோன்றிட மனதில்
முடிஞ்ச காற்சட்டை

கிழியாத பொக்கற்றில்
பத்துச் சத்ததையும்
பத்திரமாய் வைக்க
சிநேகிதன் சிவா
சேர்ந்தான் பங்குக்கு
கவனமாய் வைத்திரு
எனக்கொன்று
உனக்கொன்று

வயல்வெளி தாண்டி
வீடதை அடைந்து
வாய்தனில் ஏதோ
கிடப்பதை போட்டு
பள்ளிக்கூடத்து
படலைக்குள் நுழைகையில்
பன்னைக் கம்புடன்
தலைமை வாத்தியார்
நேரம் செண்டதற்கு
நீட்டு கையென்றார்.

ஒரு கரம் மாற்றி
இரு கரம் நீட்டி
அடி வலி தாங்காது
அழுதிடும் வேளையில்
தேம்பிக்கொண்டே சிவா

எனக்குச் சொன்னான்
காசு எடுத்ததிற்குதான்
கடவுள் தண்டிக்கிறார்
கவனமாய் வைத்திரு
எடுத்த இடத்திலயே
எறிவோம் நாளைக்கு.

பள்ளிக்கூடம் விட்டு
பயணிக்கும் போது
கடைதனில் போத்தலில்
கலர்கலராய் கிடந்த
தோடம் பழ சுளை இனிப்பு
தூண்டியது மனதை.

காற்சட்டை பொக்கற்றில்
கைதனை நுழைக்க
கிழிந்த பொக்கற்றால்
கீழிறங் கியது கை
என் ஏக்கம் கண்டு

நண்பனும் ஏங்கி
உந்தப் பொக்கற்றும்
கிழிஞ்சுதோ என்றான்.

எஸ். யாதவன்

மாணவர் எவரும் எவ்வளவு ஆழமாகத் தாம்
கற்றவற்றை விளங்கிப் பயன்படுத்த
வல்லோர் என அவை அளக்கின்றனவா
என்பது மிகக் கேள்விக்குரியது. பரீட்சைக்கு
வரக்கூடிய வினாக்கள் எவை என
ஊகிப்பதையும் கற்றதை இரை மீட்கும்
ஆற்றலையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே
மாணவர்கள் ந்யூட்டரிகளின் பயிற்றப்
படுகின்றனர். ஒரு பாடத்திற் கற்றதற்கும்
இன்னொரு பாடத்திற் கற்றதற்கு மிடை
யிலான உறவைப் பற்றியோ ஒரே பாடத்தின்

வெவ்வேறு பிரிவுகளிற் கற்றவற்றுக்கு
மிடையிலான உறவைப் பற்றியோ ஒரு
புரிதலும் இல்லாமற் பரீட்சையில் நல்ல
பெறுபேறுகளைப் பெற இயலுமானால்,
அப்பரீட்சை மிக குறைபாடாகவே அறி
வாற்றலை அளக்கிறது என்பேன்.

தமது பரீட்சை முறையும் வெறுமே
பரீட்சை முடிவுகளின் அடிப்படையில்
மாணவர்களின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்
கும் வழமையும் இளவயதினரது உள

வளர்ச்சியையும் சமூக உறவுகளையும் உலக நோக்கையும் மந்தமாக்குகின்றன. ந்யூட்டரி களின் எழுச்சி, சமூக நோய் ஒன்றின் தெளிவான அறிகுறி என்பேன். அந்த நோயின் விளைவாகப், பாடசாலைகள் முறையான கல்வி நிறுவனங்களாக மட்டுமன்றி சமூகத்தின் ஒரு முக்கியமான கூறாகவும் இருந்து வந்த நிலைமை மாறி விட்டது, இன்று, பொதுவாகவே ஆசிரியர்கள் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட கல்வி புகட்டற் பணிக்கு அப்பால் வேறெதிலும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. அது அவர்களுடைய சமூக அக்கறையின்மையாலோ பணிக்குப் புறம் பாண பொருளீட்டலில் பலருடைய காலம் செலவழிவதாலோ மட்டுமல்ல. அவர்கள் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளுக்கு நேரடியாக உதவாத எதிலும் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதைப் பெற்றோரும் விரும்புவதில்லை. சிறுவயதிலிருந்து பரீட்சை நோக்கில் மட்டுமே கற்றுவந்த மாணவர்களிற்பெரும்பாலோருக்கு வேறு அக்கறைகள் இருப்பது கடினம்.

இவ்வாறு, பாடசாலை எனப்படுவது வரையறுத்த பாடத்திட்டங்களுள் பரீட்சை கட்காக மாணவர்கட்குக் கல்வி வழங்கும் ஒரு நிறுவனமாயிருக்கையில், பரீட்சைக்கான பிரதான பயிற்றல் பாடசாலைக்கு வெளியே நிகழுமாயின் ஒரு பாடசாலையோ அதன் ஆசிரியர்களோ எந்த மாணவரின் ஆளுமை விருத்தியிலும் பங்களித்தல் கடிது. இலங்கை பாடசாலைகளில் கணிசமானவற்றில் மாணவர் தொகை ஐயாயிரத்திற்கும் அதிகமாக உள்ளது. உலகில் வேறெந்த நாட்டிலும் இத்தனை மாணவர்கள் ஒரே பாடசாலையில் கற்பதாக நான் எண்ணவில்லை, அத்துடன் வகுப்பறை மாணவ எண்ணிக்கையும் தரமான கல்விபுகட்டலுக்குப் பாதகமாகவே உள்ளது. இவற்றின் விளைவாகக், கல்வியின் நோக்கமென்ன என்பதை மேலுந்தவறாகவே மாணவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளும் விதமாகப், பாடசாலை ஒழுங்கும் ஏட்டுக் கல்விக்குப் புறம்பான பயனுள்ள செயற்பாடுகளின் புறக்கணிப்பும் அமைகின்றன.

1970களின் முற்பகுதி தொட்டு நிதிப் பற்றாக்குறைக் காரணங்காட்டிப் பாடசாலைகளின் விருத்தி தடைப்பட்டது.

1978க்குப் பின்பு திட்டமிட்ட முறையிலே அரசு பாடசாலைக் கல்வி புறக் கணிப்புக்குள்ளாகியது. கல்வி என்பது குறிப்பிட்ட பாடத்துறைகளைச் சார்ந்த அறிவையும் ஆற்றல்களையும் மட்டுமே விருத்தி செய்வதைப் பற்றியதாக இருக்க முடியாது. அந்த அறிவும் ஆற்றல்களும் மாணவர்களுடைய பிற ஆற்றல்களுடனும் அவர்கட்கு இருக்க உகந்த தனிப்பட்ட, சமூக அக்கறைகளுடனும் சேர்ந்து வளரவேண்டும். எனவே உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுக்கள், கலை இலக்கிய ஈடுபாடு, பல்வேறு மன்றங்கள் ஊடான கூட்டுச் செயற்பாடு போன்றவற்றுக்கு மாணவர்கள் அன்றாடம் கூடிய நேரத்தை ஒதுக்கவேண்டும்.

இது தகவல் யுகம் எனப்படுகிறது. ஏராளமான தகவல்கள் எட்டுந் தொலைவில் உள்ளன. ஆனால் தீர விசாரிக்கும் பழக்கமின்றிக் கைக்கெட்டிய தகவல்களை அப்படியே எடுத்தாள்வது ஆபத்தானது. மாணவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் வளரவேண்டும். பல்வேறு இடங்களிலிருந்து பெற்ற தகவல்களை ஒன்று கூடிக் கலந்துரையாடி ஒப்பிட்டும் விவாதித்தும் பெற்ற தகவல்களின் உண்மை பொய்களை அறியும் ஆற்றல் தேவை. பாடசாலைகள் மூலமே இளையோர் அதைப் பெற இயலும்.

போட்டி தேவையெனச் சிலர் கருதுவர். ஆனால் அதுவே மனிதரை வழிநடத்தும் சக்தியாக இருக்கலாகாது.

சாதனைகளைப் பற்றிப் பலர் பேசுவர். எனினும் மனிதரது மகிழ்ச்சிக்கும் சமூகத்தின் நலனுக்கும் தனிமனிதச் சாதனைகள் அளித்த பங்கு அற்பமானது. சாதனைகளைவிடச் சமூக அக்கறையுடன் கூடிய பங்களிப்புக்களே முக்கியமானவை.

கற்றதாலாய பயன் என்னவாயிருக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் கருத்து வேறுபடலாம். எனினும், கல்வி, ஒருவரை முழுமையான, ஒரு சமூகப் பயனுள்ள ஒருவராக வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் நமக்குட் கருத்து வேறபாடாது என நம்புகிறேன்.

கனவு துரத்தும் வாழ்வு: ஒரு காதற் கனவு

மீநிலங்கோ

பச்சை வயற்பரப்பில் தலையுயர்த்தும் வரம்புகளில்
கடற்கரையின் ஓரத்துப் பரந்த மணல்
வெளியதனில்
என் வீட்டில் நிற்கும் பனை வடலி ஓரத்தில்
உன் வீட்டில் விரிந்து நிற்கும் மாமரத்தின் விழு
நிழலில்
காற்று மட்டும் இருவரையும் உரசிக் கடந்திட்ட
அந்தப் பொழுதுகளை மீள நினைக்கின்றேன்

காதல் ததும்பும் அந்தக்
கட்டிளமைப் பருவத்தில்
கோடு தாண்டி வந்தெங்கள்
உறவுக்குக் கோடு கிழித்தாய் - நீ

கோடு தாண்டி வந்தாய்
என்பதற்காய் மட்டும் - நான்
எங்கள் உறவில்
கோடு கடப்பதில்லை என்று முடிவெடுத்தேன்

ஊரில் இன்று நீயுமில்லை
நானுமில்லை - அதைவிடவும்
இன்று
நாமிருந்த ஊருமில்லை

நகரப் பெருவெளியின்
பிரம்மாண்டத்தில்
அதன் அவசரத்தில்
எங்கள் காதல்
இன்னமும் உயிர்ப்புடன்
இருக்கிறதா என்றென்னை
நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

காலை 8 மணி தொட்டு
மாலை 5 மணிவரையும்
வேலைக்கு நான் போவேன்
மதியம் 1 மணி தொட்டு
இரவு மணி 10 வரை
பணிநேரம் உன்னுடையது

கண்கள் சொருகி - எனது
முதலாஞ் சாமம் அரைவாசி முடிகையில்
வீடு திரும்புகிறாய் நீ

கண்ணயர்ந்து
உனது இரண்டாஞ் சாமம்

தொடங்குகையில்
வேலைக்குக் கிளம்புகிறேன் நான்
உனது உணவு வேளையும்
எனது உணவு வேளையும் வேறு

உனது பொழுதுபோக்கு நேரங்களும்
எனது பொழுதுபோக்கு நேரங்களும் வேறு

உனது இரவு எனது பகல்
எனது இரவு உனது பகல்

சனிக்கிழமைகளில் பல சோலி எனக்கு
காலை புறப்பட்டு மாலையே வீடு மீள்வேன்
எனக்காய் மதிய உணவு சமைத்து
வழிமேல் விழி வைத்து வரும்வரை
சலிப்பில்லாமல் காத்திருப்பாய்

வீடு திரும்புகையில்
தெருவோரக் கடையில்
மதிய உணவை உண்டுவிட்டதாக
எந்தவித குற்றவுணர்வுமற்று
நான் சொல்வேன்

சமைத்துவைத்துக் காத்திருப்பதாக நீ சொல்ல
யார் காத்திருக்கச் சொன்னதாக நான் சொல்ல
கடைச் சாப்பாடு உடம்புக்கு ஆகாது என்று நீ
இடித்துரைக்க
பதில் இல்லாமல் தடுமாறித்;
தப்பிப்பதற்காய்
உனது சமையலிலும் கடைச்சாப்பாடு
பிழையில்லை என்று
பதிலுரைத்து சண்டைக்கு வழி சமைப்பேன்

இந்தச் சண்டையில் நன்மையடைபவன்
விரைவுணவுக் கடைக்காரன் தான்
எங்கள் இரவுணவு யாரோ ஒரு
விரைவுணவுக் கடைக்காரன் உபயம்

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் முன்தூங்கி பின்னெழும்
பழக்கமெனக்குண்டு - நீ
முன்னெழுந்து
வீட்டு வேலைகள் முடித்து
என் பங்கு வேலைகளை
எனக்கு நினைவூட்டுவதற்காய்
என்னை எழுப்புவாய்



சினத்தபடி கண்விழிப்பேன் நான்
ஆனால்
அன்றைய நாளே எனக்கு விடியாது

எங்கள் ஒவ்வொரு கிழமையும்
இவ்வாறே கழியும்
வீட்டில் உணவுசமைத்து
ஆற அமர இருந்து
கதை பேசிக் கதை பேசிக்
உணவுண்ட தருணங்கள்
அரியன
அதற்காய்
ஏங்கும் தருணங்கள் அதிகம்

பல சமயம்;
விடுமுறை எடுத்து வெளியே
செல்ல முடிவெடுப்போம்
எங்கே செல்வதென்று
நீள உரையாடி - இறுதியில்
எனக்கு விடுமுறை கிடைத்தால்
உனக்குக் கிடைக்காது
உனக்கு விடுமுறை கிடைத்தால்
எனக்குக் கிடைக்காது

விடுமுறை பற்றிய நீண்ட உரையாடலே
பல சமயங்களில் எங்கள்
விடுமுறையாகிறது

“எனக்காக ஒரு நாளேனும் நீங்கள்
விடுமுறை எடுத்ததுண்டா” - என
நீ கரித்துக் கொட்டுகிறாய்

வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை
சுழற்றிச் சுழற்றி முன்னெம்பி
நானும் ஓடுகிறேன்
நீயும் ஓடுகிறாய்
கையில் உள்ள பணத்தால் பயனேது
நீயும் மகிழ்வாயில்லை
நானும் மகிழ்வாயில்லை

ஊர் மீள்வதே ஒரே வழி என
முடிவு செய்தபோது
ஊரே இல்லாமல் போய்விட்டது.

பச்சை வயல்வெளிகளும்
என் வீட்டுப் பனை வடலி வளர்ந்தும்
உன் வீட்டு மாமரம் மேலும் சடைத்தும்
நிற்கின்றன
போரின் துயரவடுக்களைத் தாங்கியபடி

ஆனால்

என் அப்புலோ ஆச்சியோ
உன் மாமனோ மாமியோ
எங்கள் பள்ளித் தோழர்களோ
யாருமில்லை
ஊர் மட்டும்
பார ஊர்திகளைச் சுமக்கும்
பெருவீதிகளைச் சுமந்தபடி
அவர்களது வார்த்தைகளில்
“அபிவிருத்தி” காணும்.

ஆச்சியும் அப்புவும்
மாமாவும் மாமியும்
பனிபொழியும் கனத்த பொழுதுகளில்
வீட்டுக்குள் இருந்தபடி
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

பள்ளித் தோழர்கள்
புலம்பெயர் வாழ்வில்
18 மணிநேரம் ஓடி ஓடி உழைக்கிறார்கள்
மாடாய்த் தேய்கிறார்கள்

ஊர் திரும்பவும் முடியாது
புலம்பெயரவும் விரும்பாது
திரிசங்கு நிலையில்
வாழ்க்கை

நீண்ட உறக்கத்தின் முடிவில்
கண்விழித்து எழுந்தபோது
கண்டுகொண்டேன் - கண்டது
கனவென்று

இப்படியொரு வாழ்க்கை எனக்கு
அமையுமோவென்று அஞ்சிக்
கண்ட கனவை அப்பாவிடம் சொன்னேன்

அப்பா சொன்னார்:
“நடுஉச்சியில் நல்லா தேசிக்காய் தேய்ச்சுக் குளி
எல்லாஞ் சரியாகும்” என்று

ஆனால் நான் இன்னமும்
கனவுகளை அஞ்சுகிறேன்



ஒடுக்கும் கருவியாக பண்பாட்டுக் கருத்தியல்

க.தணிகாசலம்

உலகமய நுகர்வுப் பண்பாடும் அதனை நியாயப்படுத்தும் கருத்தியலும் இன்று மக்கள் மத்தியில் மிக வேகமாகப் பரவிவருகிறது. நவதாராளவாத உற்பத்தி முறைமையின் வெளிப்பாடான இந்நுகர்வுப் பொருட்களின் பெருக்கம் மக்களது தேவைகளுக்காகப் பொருட்கள் என்ற நிலையை மாற்றி பொருட்களுக்காக மக்களின் தேவைகள் என்பதாக மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. மிகவும் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்களுடன் சந்தைகளிலும் கடைகளிலும் மட்டுமல்ல வீட்டுப் படிக்கல் வரை தேடிவரும் நுகர்வுப் பொருட்களை வாங்கிக் குவிப்பதற்கான ஆவல் மக்களிடம் தூண்டப்படுகிறது. அவைகளைப் பெறுவதற்கான போட்டியில் பணத்தைத் தேடுவதற்கான முயற்சியில் குடும்ப, சமூக உறவுகளைத் தொலைத்தவர்களாக மனிதர்கள் மாறி வருகின்றனர். அடுத்தவர்கள் மீதான அன்பும், அக்கறையும் இன்று அருகி அந்நியமாதல் நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் உயர்ந்த குறிக்கோளான மனிதரை மனிதர் நேசிக்கும் 'ஒருவர் எல்லோருக்குமாக, எல்லோரும் ஒருவருக்காக' என்ற உயர்ந்த உணர்வும், வாழ்வும் இன்று திட்டமிட்டே அழிக்கப்படுகிறது. 'ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்காக, கடவுள் எல்லோருக்குமாக' என்ற முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் மூலதன மந்திர முழக்கத்தின் உணர்வோடு சுதந்திர போட்டிச் சந்தையில் அவரவர் வல்லமைக்கேற்ப போட்டியிட்டு மற்றவர்களை ஒடுக்கி மிதித்தாவது வேண்டியவற்றை அள்ளலாம் என்பதே - வாழ்வின் இலக்காக - உலகமய நுகர்வுப் பண்பாட்டுக் கருத்தியலாக மக்கள்மீது திணிக்கப்படுகிறது. 'வல்லது வாழும்' என்ற இயற்கையின் இயல்பான விலங்கினக் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டை மனித வாழ்வுக்கும் பொருத்தி இலகுவான தற்காலிக வெற்றியை ஏகாதிபத்திய உலகமயம் இன்று அடைந்துள்ளது.

உலகமயம் என்பது ஏகாதிபத்திய நாடுக

ளினதும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களினதும் சுரண்டலுக்காக நாடுகளைத் திறந்து விடுவதும், அதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக உள்நாட்டு அதிகார வர்க்கத்தினர் மக்கள் மீதான அதிகாரத்தை வலுவாக்கிக் கொள்ளலுமாகும். இலங்கையில்; அவற்றின் வீச்சுக்கான கதவுகள் 1977ல் ஜே. ஆர். அரசால் திறக்கப்பட்டது. அதனை எதிர்க்கக்கூடிய தொழிற்சங்க இயக்கங்களையும், இடதுசாரி இயக்கங்களையும் முதலில் ஒடுக்கியதுடன், 'போர் என்றால் போர்' என்று தேசிய இனங்களுக்கெதிரான யுத்தத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டதன் மூலம் சிங்கள மக்களின் கவனத்தையும் அவற்றிலிருந்து திசை திருப்பியது. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மக்கள்மீது திணிக்கப்பட்ட இப்பொருளாதார நுகர்வுப் பண்பாடு, யுத்தம் முடிந்த பின்னர் வடக்கு கிழக்கு மக்களிடமும் இன்று திணிக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக, நுகர்வுப் பொருட்களை இலகுவாக கொண்டு வருவதற்கான நெடுஞ்சாலைகளும், அவற்றை கடன் பெற்று வாங்குவதற்காக கிராமங்கள் தோறும் பல்வேறு வகையான அரசு, தனியார் வங்கிகள் பலவும் திறக்கப்பட்டுள்ளன. அவை 'கவர்ச்சிகரமான வட்டி'களுடன் மக்களுக்கு கடன்களை அள்ளி வழங்குகின்றன. இதனால் வங்கிக்கடன்களிலும், 'லீசிங்'கிலும் பெற்ற பொருட்கள், வாகனங்கள் வீடுகள் தோறும் நிறைகின்றன. மின்கட்டண உயர்வுடன் குளிர்சாதனப் பெட்டி, சலவையந்திரம் போன்ற பொருட்கள் பல பாவனைக் குரிய பொருட்களாக அன்றி வெறும் காட்சி பொருட்களாக வீடுகளில் மாறுகின்றன. இன்றைய விலைவாசி ஏற்றம் நாளாந்த வாழ்க்கைச் செலவுக்கே போதாதபோது வங்கிக்கடனையும் வட்டியையும் மீள்செலுத்த முடியாத நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். வங்கி ஊழியர்கள் வீடுகள் தோறும் சென்று வட்டியையும் முதலையும் தரும்படி கேட்கின்றனர், வாகனங்களைப்

பறிமுதல் செய்கின்றனர். அதனால் வீட்டிலுள்ள பொருட்களை விற்றும், வட்டிக்குமேல் அதிக வட்டிக்கு கடன்பெற்று (மீற்றர் வட்டி) மேலும் மேலும் கடனாளிகளாகும் நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இத்தகைய கடன்பழுவைத் தாங்கமுடியாமல் குறித்த காலப் பகுதிக்குள் மட்டும் இருபதுக்கு மேற்பட்ட வர்த்தகர்களும், பொது மக்கள் பலரும் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். உலகமயப் பொருளாதாரத்தின் கீழ் தமது பொருளாதார நலன்களுக்கு உட்பட்ட நாடுகள் திவலானால் தூக்கி விடுவதற்கு (டையடைழரவ) இதுவரை திவலாகாத நாடுகள் உண்டு. இவர்களால் சுரண்டப்படும் மக்களை கடன் பளுவில் இருந்து மீட்பதற்கு உதவ எவருமில்லை. அவர்களுக்கு தற்கொலைக்கான உணர்வையும் அறிவையும் மட்டுமே இவ்வுலகமயப் பொருளாதார நுகர்வுப் பண்பாட்டுக் கருத்தியல் அவர்களிடம் விட்டு வைத்துள்ளது. இதுபோன்றே இன்றைய இலத்திரனியல் தகவல் தொழில் நுட்ப யுகத்திலும் உலகெங்கும் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் வறுமையிலும், நோயிலும், யுத்தங்களிலும் செத்து மடிவது பற்றி இச்சமூக அமைப்பு அக்கறை கொள்வதில்லை. மக்களையும் இது போன்ற பிரச்சினைகளில் அக்கறை கொள்ள வைப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக நவீன ஊடகங்களின் துணையோடு மக்களின் கவனத்தை திசை திருப்பி பண்பாட்டுக் கருத்தியல் ஒடுக்குதல்களை மேற்கொள்கிறது. மக்களிடம் இலகுவாகச் சென்றடையக் கூடிய சினிமா, தொலைக்காட்சி, போன்ற தொடர்பு சாதனங்களுக்கூடாக வன்முறை, பாலுணர்வு, தனிமனித வக்கிர உணர்வுகள் என்பன முனைப்படுத்தப் படுவதுடன், அறியாமையையும், மூடத்தனங்களையும், பழமைவாதக் கருத்துக்களையும் வளர்த்துச் செல்லும் போக்கும் காணப்படுகிறது.

மக்களை ஒடுக்குகின்ற சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்த இவ்வமைப்பைக் கட்டிக் காப்பதில் அரசுகளும், ஆயுதப் படைகளும் மட்டுமல்ல அன்றோனியோ கிராம்சி குறிப்பிட்டுள்ளது போல பண்பாட்டு கருத்தியல் ஒடுக்குமுறையும் கூட பெரும் பங்கை ஆற்றுகின்றன என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. பண்பாட்டுக் கருத்தியல் ஒடுக்குமுறை என்பது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலான பிரபுத்துவ ஆணாதிக்க, வர்ணாச்சிரம தர்மக் கருத்தியலும் நடைமுறைகளும் மதச் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களாக பண்பாட்டின் பேரால் கேள்விக்குட்படுத்தப்படாமல் தொடர்வதாகும். சாதியமும், பெண்ணடிமையும் இன்று கேள்விக்கு உட்படுத்தப் பட்டாலும் இன்றுவரை அவை

தொடர்வதற்கான காரணம் இதுவே ஆகும். பண்பாடு என்பது வெறும் சடங்குகளும் வாழ்க்கை முறையுமாக மட்டும் நின்றுவிடாது உலகை எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உலகப் பார்வையையும் மக்களுக்கு வழங்குகிறது. அத்தகைய உலகப் பார்வை எப்பொழுதும் அதிகாரத்திலிருக்கும் வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பேணுவதாகவே இருக்கும். எனவே அதிகாரத்தில் உள்ள அரசுகள் மதத்தையும், பழமைவாதப் பண்பாட்டையும் பேணிப் பாதுகாப்பதுடன் மக்களின் விருப்புடன் மக்களது சிந்தனைக்கு இடப்படும் பொன் விலங்குகளாக எப்பொழுதும் அவற்றைப் பேணிக்கொள்கின்றன.

இலங்கையில் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பௌத்த மதம் அரச மதமாக உள்ளது. ஆணவத்தை - சுயநலத்தை - நீக்கவேண்டிய மலமாகக் கொண்ட சைவசமயத்தை தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் தமது மதமாகக் கொண்டுள்ளனர். சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்தும் இஸ்லாம் மதத்தையும், 'உன்னைப்போல பிறரையும் நேசி' என்று போதிக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்தையும் மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். இலங்கையில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தோர் தொகை தொண்ணூறு வீதத்தினருக்கு மேலாக உள்ளது. வயது வந்த எல்லோர் கைகளிலும் வாக்குச் சீட்டைத் தந்துள்ள 'தேர்தல் ஜனநாயகம்' இந்த நாட்டில் இருக்கிறது. இவை யாவும் இருந்தும் மக்கள் யாவரும் ஏன் தங்களது தலைகளில் தாங்களே மண்ணை அல்ல குண்டுகளையும், துப்பாக்கி ரவைகளையும் அள்ளிப்போட வைக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கு வழிகாட்டும் இருபக்கத் தலைவர்களும் ஏன் அடிக்கடி தங்களது தலைகளில் முடிசூடிக் கொள்கின்றனர். இச்சடங்குகளுக்குப் பின்னால் உள்ள கருத்தியல் மக்களின் சுதந்திரத்துக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் சார்பானதா? வரலாற்றை இவர்கள் பின் தள்ளுகிறார்களா? அல்லது முன்கொண்டு செல்கிறார்களா?

இங்கு மக்களுக்கான பண்பாட்டுக் கருத்தியல் தளம் மக்களிடம் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. அதிகார வர்க்க நலன்களுக்கான பண்பாடும் கருத்தியலுமே பேணப்படுகின்றன என்ற உண்மை வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. மனிதகுல வரலாறு தோறும் இதுவே நடந்து வந்துள்ளது. எகிப்திய, கிரேக்க, ரோமானிய, இந்திய, சீன நாகரிகங்கள் அனைத்துக்கும் அடி உரமானவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையான அடிமைகள்தான். எண்ணிக்கையில் குறைந்த அதிகார வர்க்கம் அவர்களை ஆயுதப் படைகளின் பலத்தால் மட்டுமல்ல 'கடவுள் விதித்த விதி' என்ற கருத்தியல் பலத்தாலும் தான் அடக்கி ஆள

அமைதியின் திசைக்கு

மு.கீர்த்தியன்

இன்னும் பல நூறு
நோவாக்களே! வருக.

சமுத்திரங்களின் மீது
உயிரை சுமந்து திரியும்
அகதிகளுக்காக.

அவர்களின் தாய்நாட்டிலிருந்து
பெருந் தொலைவிற்கு
அவர்களின் கனவுகளை
சுமந்து செல்ல
படகுகள் கொணர்சுக.

தூரியனுக்கு கீழாக
அமைதியை விழித்திருக்கும்
புதிய தேசமொன்றை நோக்கி
அவர்களை அழைத்துச் செல்க.

முடிந்தது. அதற்காகவே மோட்சம், வீடுபேறு, பரலோகம், சுவர்க்கம், நரகம் என்ற புனைவுகள் பொருள் உற்பத்தியிலிருந்து பிரிந்த ஆளும் வர்க்க அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டன. இயற்கை வழிபாட்டை மட்டுமே கொண்டிருந்த அடித்தள மக்களிடம் அதிகார வர்க்கக் கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய சடங்குகளும் வழிபாடுகளும் திணிக்கப்பட்டன.

'மக்களுக்கு மறு உலகில் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் அரசுக்கும் அரசனுக்கும் பாதுகாப்பில்லை' என அர்த்த சாத்திரத்தில் சொல்லி வைத்ததுடன் அரசைப் பாதுகாக்க எவ்வாறெல்லாம் மக்களை அறியாமைக்குள் தள்ளவேண்டும் என்பதையும் விளக்கி வைத்துள்ளது சாணக்கியரின் அர்த்த சாத்திரம்.

பதிநான்காம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியில் வாழ்ந்த மாக்கியவல்லியும் அரசு எனும் நூலில் அரசன் தனது ஆட்சியை நிலை நிறுத்த எப்படியெல்லாம் மக்களை அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும் என எழுதிச் சென்றார். 'பண்ணை அடிமைகளும் கடவுளின் குழந்தைகள்தான். ஆனால் கடவுளின் சித்தத்தால் அவர்கள் அந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்' என ஏற்றத் தாழ்வுகள், ஒடுக்குமுறைகளை மதங்களின் தத்துவங்கள் நியாயப்படுத்தின. இவற்றிலிருந்து அரசின் கட்டமைப்பு தனது ஆரம்ப நிலையிலிருந்தே தனக்கு எதிராக மக்கள் விழிப்புற்று எழாதபடி பண்பாட்டுக் கருத்தியலை வல்லமை

வாய்ந்த ஒரு கருவியாகப் பாவித்து வந்துள்ளமை தெளிவாகிறது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நிலப்பிரபுத்துவ மன்னராட்சிகளுக்கு அரணாக விளங்கிய கத்தோலிக்க மதபீடம் உலகம் உருண்டை என கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானி கலிலியோவை சிறையிலிட்டு சித்திரவதை செய்தது. (அதற்காக நான்கு நூற்றாண்டின் பின் 1987ல் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டது). மதக் கருத்தியலுக்கெதிராக விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர்கள் ஜீயிலிட்டு எரிக்கப்பட்டனர். ஐரோப்பிய கைத்தாழில் புரட்சியின் பின்னர் வளர்ச்சியடைந்த புதிய முதலாளித்துவ வர்க்கத் தினரின் வளர்ச்சிக்கு பிரபுத்துவ மன்னராட்சி முறையும் அது மக்கள் மீது திணித்திருந்த பண்பாட்டு மதக்கருத்தியலும் தடையாக இருந்தது. எனவே வோல்ரேர், ரூஸோ, மொன்ரிஸ்கியூ, தீரோ போன்ற பல அறிஞர்கள் தமது எழுத்துக்களால் இதுவரை விண்ணுலகை நோக்கியிருந்த மனித சித்தத்தை மண்ணுலகை நோக்கி இழுக்க முயன்றனர். அதுவரை இறைவன் மீது வைக்கப்பட்டு வந்த நம்பிக்கையை மனிதர்கள் மீது திருப்ப முயன்றனர். பிரான்ஸ் நாட்டில் பிரபுத்துவ மன்னராட்சியின் கீழ் பெருங் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட விவசாயிகள், புதிதாக உருவாகிய தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் யாவரையும் இணைத்துக் கொண்டு 1789ல் பிரெஞ்சுப் புரட்சியை முதலாளித்துவ வர்க்கம் தலைமை தாங்கி நடத்தியது. 'சுதந்திரம்,

சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' என்ற முழக்கத்துடன் எழுந்த அந்தப் புரட்சி ஐரோப்பிய நாடுகளில் மட்டுமல்ல உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் மறு மலர்ச்சிக்கான அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியது. இருந்தும் முதலாளித்துவம் ஒடுக்கும் வர்க்கம் என்ற வகையில் சில ஆண்டுகளின் பின் மீண்டும் முடியாட்சியுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு அதே பண்பாட்டு மதக் கருத்தியலை சாதமாகக் கொண்டு ஏனைய வர்க்கங்களை ஒடுக்க ஆரம்பித்தது. இத்தகைய முதலாளித்துவ ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக பிரான்சியப் புரட்சி நடைபெற்ற அதேமண்ணில் 1871ல் பரிஸ் கம்யூன் புரட்சியை பிரன்சின் தொழிலாளர்கள் ஒன்று திரண்டு நடத்தினர். எழுபத்தி இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே அது நீடித்தாலும் அவற்றின் படிப்பினைகளை, பிரெஞ்சுப் புரட்சி உட்பட வரலாறுதோறும் நடந்த மக்கள் எழுச்சிகளின் அருபவங்களை கால் மாக்ஸ் தொகுத்து அளித்ததன் மூலம் பின்னர் நடந்த புரட்சிகளுக்கு அவை வலுவூட்டுவனவாக அமைந்தன.

ருஷ்யாவில் 1917ல் லெனின் தலைமையில் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி ஏற்பட்டது. வரலாற்றில் முதன் முதலாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கம் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய அரசு உருவாகியது. அதன் எழுச்சியால் உந்தப்பட்டு சீனா, வியட்னாம், கொரியா, கியூபா உட்பட ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் தொழிலாளி வர்க்க அரசுகள் உருவாகின. உலகெங்கும் காலனித்துவத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டிருந்த நாடுகளின் விடுதலைக்கு இப்புரட்சிகளின் எழுச்சி பெரும் உந்துதலை அளித்தது. 1917ல் இருந்து 70கள் வரை பழமைவாதக் கருத்தியல்கள், அறியாமை, முடத்தனங்களுக்கு எதிராகவும், சாதி, இன, மத, பால், வர்க்க ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும் ஒரு புதிய மாணுட விடுதலை நோக்கிய பண்பாட்டு மாற்றத்தை நோக்கி உலக நாடுகள் பயணித்தன.

80களில் சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியுடன் மீண்டும் முதலாளித்துவக் கருத்தியல்களையும், புதிய தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் பலத்தோடு ஏகாதிபத்திய பொருளாதார நுகர்வுப் பண்பாட்டையும் உலகெங்கும் திணிப்பதில் அமெரிக்கா மிகவும் முனைப்பாக உள்ளது. அத்துடன் தனக்கு எதிராக இல்லாதவரை உலக நாடுகளின் பழமைவாதப் பண்பாடுகளை தனக்கு சாதகமாக பாதுகாப்பதற்கும் தயாராக உள்ளது. 80களில் ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் சார்பு அரசை வீழ்த்துவதற்கு முஸ்லிம் அடிப்படையான அமைப்பான தலிபானையும் அதன் தலைவர் பின்லாடனையும் அமெரிக்கா ஊக்கிவித்து வளர்த்தமையை இங்கு உதாரணமாகக் கொள்

ளலாம்.

ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் சார்பு அரசு இருந்தபோது பர்தா அணியாமல் பல்கலைக் கழகம் வரை சென்று பெண்கள் கல்விகற்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. 'அமெரிக்க விடுவிப்பின் பின்னர் பெண்கள் பாடசாலைகளை குண்டு வைத்து தகர்க்கும் நிலை அங்கு தொடர்கிறது. இங்கு மட்டுமல்ல திபெத்திலும், சீனாவிலும் இந்தியாவிலும் கூட பழமைவாத மதவாத அமைப்புகளுடனான அமெரிக்காவின் தொடர்புகள் வெளிப்படையானவை.

எமது நாட்டிலும் உலகமய நுகர்வுப் பண்பாடும் மதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பழமைவாதப் பண்பாடுகளும் கைகோர்த்து நிற்கின்றன. சாதி, இன, மத, வர்க்க வேறுபாடுகளையும் ஒடுக்குமுறைகளையும் பாதுகாக்கும் பழமைவாத ஆதிக்கக் கருத்தியலே அரசின் துணையோடு சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதக் கருத்தியலாகவும் அதற்கு எதிரான குறுகிய தேசிய இன மதப் பண்பாட்டுக் கருத்தியலாகவும் மக்களிடம் தொடர்ந்தும் திணிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இப்பண்பாட்டுக் கருத்தியலுக்கு எதிராகவே இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் 'பலநூற்றாண்டு செய்த பாவம் பெருஞ் சமையாய், நமதாண்மையை நசுக்கி நம் அறிவை மயக்கி விட்டது. அவற்றின் பெருஞ் சமையை தள்ளி எறிய ஒரு பெருமுயற்சி செய்யக் காலம் இதுவேயாம். நாம் முன்னே போகவொட்டமல் இந்தச் சமையின்னே இழுக்கிறது. சென்றகாலப் புழுதியும் சருகும் புதிய உதயத்தை மறைக்கின்றன.. மனிதசாதி எப்போதும் முன்னோக்கிச் செல்கிறது. இந்த மனிதசாதியுடன் நாம் சமநடையாகச் செல்ல விரும்பினால் இந்த முதுகுச் சுமைமையைக் கூசாமல் வீசி எறிந்து விடவேண்டும்'. என வங்கக்கவி ரவீந்திரநாத் தாகூர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதனையே 'இரண்டாயிரமாண்டுப் பழைய சமைய' என குறிப்பிட்ட கவிஞர் முருகையன் 'குப்பை விலக்கி மணி பொறுக்கி அப்பாலே செல்லும் அறிவு விழிப்பு' வேண்டும் என பழமையிலும்; மக்கள் நலன் சார்ந்தவற்றை தேடிப் பெற்று முன் செல்ல வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறார். எனவே இன்றும் மக்கள்மீது தொடரும் பல்வேறு ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் கருவியாக அமையும் இப்பழமைவாதப் பண்பாட்டுக் கருத்தியலின் ஒடுக்குதலில் இருந்து விடுபட வேண்டுமானால் மக்கள் விடுதலை சார்ந்த புதிய பண்பாட்டுக் கருத்தியலை முன்னெடுப்பதுடன் மதசார்பற்ற ஒரு அரசை

வெந்நீர்நீர்

சிறுகதை

வேட்டை நாய்களும்



சு. தவச்செல்வன்

“சூரியாக ஆறு மணி”

சூரியன் அந்த மலைகளின் இடுக்கில் இன்னும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். என்பது போல அவ்விடமெங்கும் மங்கலான இருட்டு கவ்வியிருந்தது. சிறிய சத்தங்களை கூட தொலைந்துபோன அந்தக் காலைப் பொழுதில் இருட்டை கிழித்துக் கொண்டு செல்லும் இருசோடி பாதச்சுவடுகளின் அரவம் விடியலை துரிதப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

“வெரசா வாடி! கலியாணத்துக்கு போறமாரிதான் ஒவுட்டு நட” என்று கடுகடுத்துக் கொண்டு எட்டி எட்டி நடந்தான் கந்தசாமி.

பத்தடிக்குப் பின்னால் சாரியை தூக்கி பிடித்துக்கொண்டு தொங்கு தொங்கு நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தாள் காமாட்சி, கந்தசாமி வெள்ளையு சொள்ளையுமாக உடுத்தியிருந்தான். கையில் பெரிய கருப்பு குடை காமாட்சியும் காலத்துக்கேத்தாற் போல சீக்குயின் சாரியொன்றை சுருட்டிக் கொண்டுதான் மினுக் மினுக்கென்று ஓடியோடிப் போகிறாள். எப்படியாச்சும் “ஆரர மணிக்கு எடுக்கிற அந்த பஸ்ஸ புடிச்சி

புடனும்” என்ற கந்தசாமியின் நோக்கம் நிறைவேறினாற் போல பஸ் ஸ்டாண்டரில் பஸ் நின்று கொண்டிருந்தது. அதுக்கு முன்னுக்குள்ள மொடக்கில் தண்ணிகானு பக்கத்தில் உள்ள கருப்புசாமி கோயிலை பார்த்து ஒரு கும்புடு போட்டுவிட்டு ரெண்டுபேரும் பஸ்ஸில் ஏறினார்கள்.

கந்தசாமியைக் கண்டதும், “வாடா கந்தா! வா” நேரத்துக்கு வந்துட்டயே. சீட்ல ஒக்காந்துக்க” என்று அவனது தோட்டத்து நண்பன் சுந்தரம் கந்தசாமியோடு குலாவிக்கொண்டான்.

காமாட்சி ஒரு ஜன்னலோரம் பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டதும் அவளருகில் வந்து அமர்ந்தாள் சுந்தரத்தின் மனைவி அன்னம்மா. காமாட்சி கையில் வைத்திருந்த பாக்குத் தோலை எடுத்து பற்களைத் தேய்த்துக் கொண்டே, “இன்னிக்கிதா வீட வளிக்க லாம்பு இருந்தே அடுப்பு மொழுவனும்னு இருந்தே! எங்க ஒங்கண்ணேதா இங்க கூப்பீட்டு வந்துட்டதே” என்று அங்கலாய்த்தாள்.

“நா மட்டு என்னா வீட்ல உடுப்பு துணிமணி அவளோ குமிஞ்சி கெடக்கு தொவைக்க; இந்த மனுசனுக்கெங்க அது

தெரியப் போவது” என்று சகட்டுமேனியாய் பேசினாள் அன்னம்மா. தமது கணவன் மார்களை ஒருவர் பேச்சில் ஒருவர் நொந்து கொண்டனர்.

ஒரு தாளை வைத்து ஆட்களின் பெயர்களை சரிபார்த்துக்கொண்டிருந்த கண்ணாயிரம் தலைவர், “இந்தா கந்தா!... ஒனக்கு , இது காமாட்சிவுட்டு...” என்று இருநூற்றைம்பது வீதம் ஐநூறு ரூபாவை எண்ணி கையில் கொடுத்தார். கந்தசாமி இருநூற்றைம்பதை எடுத்துக்கொண்டு இருநூற்றைம்பதை காமாட்சியின் கையிலேயே கொடுத்தான். பஸ் முழுதும் வெறும் கறுப்பு மனிதர்களும் அவர்களின் வெற்றிலை சிவந்த சிரிப்பொலிகளும் கூச்சலும் கும்மாளமும் பரவின.

“எல்லா வந்தாச்சா எடுங்கப்பா பஸ்ஸ.” என்று தலைவர் கண்ணாயிரம் சத்தம் போட்டார்.

அந்த பஸ் ஒரு மேதின கூட்டத்துக்கு சென்று கொண்டிருந்தது. இடையிடையே ஒவ்வொரு ஸ்டாண்டிலும் ஆட்கள் ஏறி பஸ்ஸை நிரப்பினர், கண்ணாயிரம் தலைவரிடம் பணத்தை வாங்கியவர்கள் பல வாறு கதையளக்கத் தொடங்கினார்கள். “கண்ணாயிரண்ணே ஒனக்கு நல்ல வாசி! இல்லையாண்ணே” என்றவர்கள் தான் அதிகம்.

“தலவரே இன்னொரு ஏரணுத்தம்பது சேத்து குடுத்தா என்ன” என்றான் முனுசாமி.

“சேத்து தாரே... ஓவுட்டு இன்னொரு பொண்டாட்டியும் சேத்து கூப்பீட்டு வாரியா?” என்ற தலைவரின் வார்த்தையை கேட்டு பஸ் முழுதும் பயங்கர சிரிப்பொலி பரவியது.

“போன மாசோ திருவுலாவுக்கு கண்டது அப்பறோ இன்னிக்கிதா ஒன்னிய காங்குரே” என்றான் முனுசாமி கந்தசாமியைப் பார்த்து. பக்கத்து தோட்டத்து ஆளுகளும் கல்கந்தை தோட்டத்தவர்களுக்கு அறிமுகமானவர்களாக இருந்ததால் பஸ் கலகலப்பாகவே இருந்தது. கண்டக்டரும் டிரைவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து அலுத்துக் கொண்டார்கள்.

பேருந்து வேகமாக மல்கெலியா, நோர்வூட், டிக்கோயா ஆகிய நகரங்களை கடந்து பறந்து கொண்டிருந்தது. இடையே தலைவர் கண்ணாயிரம் வாங்கி வைத்திருந்த மூன்று போத்தல்களை உடைத்து கொஞ்சமாக பரிமாறினார். நாய்க்கு உசி காட்டுவது போல, கந்தசாமியும் வாங்கி மடக்கென்று வாயில் ஊத்திவிட்டு காமாட்சியின் முகத்தை சாடையாக கவனித்தான். அவள் வீட்டுக்கு வா ஒனக்கு வச்சிக்கிறேன்.” என்றதை கேட்டதும் வெடுக்கென்று திரும்பிக் கொண்டான்.

இப்போது காளை மாட்டின் வாலை முறுக்கிவிட்டது போல் பஸ் இன்னும் களை கட்டத் தொடங்கியது. தோட்டத்திலுள்ள பல பிரச்சினைகளை அவர்களது வாய் அவிழ்க்கத் தொடங்கியது.

“வரவரவேலநாள் கொறையது”

“சம்பளத்த இப்படி கூட்டி வச்சிருக்க காணுங்க”

“தேல தோட்டத்த மூடப் போறாங்களாம்”

“வெலவாசிகண்டவாக்குல ஏறுது”

என்றவாறெல்லாம் பல குரலொலிகள் பேருந்தின் நான்கு சக்கரங்களுக்குள் சமுன்றன.

தலைவரின் பதாகையுடன் கட்சிக் கொடியையும் தொண்டர்களையும் தாங்கிச் சென்ற பேருந்து மேதின கூட்டத்திற்குள் ஊர்ந்து ஓரமாகி நின்றது. எல்லோரும் அடிச்சி பிடிச்சிக் கொண்டு இறங்கினார்கள். முதல் நாள் கந்தசாமி முதலியோர் தேடிக் கட்டிக்கொடுத்த மாலையுடன் கண்ணாயிரம் அந்த இடத்திலிருந்து மாறினார். கந்தசாமி காமாட்சியுடன் ஒரு ஓரத்தில் போய் நின்றான். தூரத்தே மேடையில் தலைவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“தொழிலாளிய யாராலய ஏமாத்த முடியாது.”, “தோட்ட தொரயோ கம்பனி காரணங்களோ யாரும் எனிய மீறி மயிர கொட புடுங்க முடியாது”, “நாங்க எப்போது உங்களுக்கு பக்கபலமா இருப்போம்” என்று ஆவேசம் பொங்கும் அவரது பேச்சை கேட்டு ஒவ்வொரு வசன முடிவிலும் கைத்தட்டலும்

சிறு பிழைகள்

சி.சிவசேகரம்

ஆலின் விதை
கடுகின் நுணிதாய்
மண்ணுட் புதையும்.
ஆலின் விழுது
நூலின் மெலிதாய்
மண்ணிற் பதியும்.
ஆல்
கிளை பரப்பி
விரிந்து பரவி
நிழல்வீசி நிற்கும்.

ஆலின் நிழலிற்
பயிரெதுவும் உயிர்ப்பதில்லை.
உயிர்த்திருந்த எதுவும்
தொடர்ந்து நிலைப்பதில்லை.

தவறானதும் தீதும்
நம் கண்கள் காணாமல்
நம் மண்ணில் வேர்கொண்டு
நம்மையும் மூடி
நிழல்வீசி நிற்கலாம்

விசில் சத்தமும் அந்த நகரமெங்கும்
எதிரொலித்தது.

தலைவரின் பேச்சை கேட்டு உணர்ச்சி
விசுப்பட்டு கந்தசாமியும் கைதட்டி... “ச்சா
எப்புடி பேசுறாரு” என்று புல்லரித்துக்
கொண்டான். தலைவர் பேச்சு முடிய, அவர்கள்
சென்ற பஸ்ஸுக்கு சாப்பாட்டு பார்சல்களை
கொண்டு வந்தார்கள். பார்சல்கள் வழங்
குவதற்கு தலைவர் கண்ணாயிரம் வந்தார்.

“தலைவரே நம்ம கட்டுன மாலய
போட்டாச்சா?” என்றான் கந்தசாமி.

“எங்கப்பா போடுறது ஒன்னா ரெண்டா
அங்கத்தா குமிஞ்சி கெடக்கே வாங்கி
வச்சிக்கிட்டாங்க” என்று சொல்லி கந்த
சாமியின் கைகளில் ரெண்டு பார்சல்களை
கொடுத்தான். சாப்பாட்டு பார்சல்களை ஒரு
பஸ் சீட்டில் வைத்தவாறே சாப்பிட்டுவிட்டு
“இன்னயே ஒக்காந்துரு சட்டுன வாரேன்”
என்றவன் பொசுக்கென்று பஸ்ஸைவிட்டு
இறங்கி சுந்தரத்துடன் ஓடினான். காலையில்
கொடுத்த இருநூத்தைப்பதை போட்டு
இருவரும் கொஞ்சம் ஏற்றிக் கொண்டார்கள்.

கூட்டம் முடிந்து பேருந்து புறப்படத்
தொடங்கியது. கூட்டத்துக்கு சென்ற ஆட்கள்
எல்லோரும் பதமாகி விட்டனர்.

“முனுசாமியும், ராஜீம் எங்க
போனாய்ங்க?”

“இந்தப் பயலுங்கல இன்னும்
கானோமே?” என்று தலைவரும் எரைவரும்
கண்டெக்டரும் பேருந்தை ஸ்டார்ட்
பண்ணிவைத்தவாறு காத்திருந்தார்கள்.

“அவிங்க இப்போ வரமாட்டானுங்க
நம்ம போவோ எடுங்க பஸ்ஸ” என்றார்
தலைவர்கண்ணாயிரம்.

டிரைவர் வேகமாக மிதிக்கத்
தொடங்கினான், கிரகணம் தோன்றியதைப்
போல திடீரென்று இருட்டத் தொடங்கியது.
கந்தசாமி காமாட்சியின் தோளில் கையைப்
போட்டுக் கொண்டான். சாப்பிட்டதும்
போட்ட வெற்றிலையை மென்றுகொண்டே
வந்த காமாட்சி இப்போதுதான் ஜன்னலைத்
திறந்து அதைத் துப்பினாள். கந்தசாமியின்
எண்ணெய்மெல்லாம் இப்போது காமாட்சி
யிடமுள்ள இருநூற்றைம்பது ரூபாவின்
மேலாக இருந்தாலும் அவளது மார்புகளுக்கு
கிடையில் கையைப்போட்டு எடுக்கவும்
முடியாது. அவளும் அதை கொடுக்க மாட்
டாள் என்பது அவனை இன்னும் தூங்கச்
செய்தது. பேருந்து ஏழரை மணியளவில்
நோர்வூட்டை வந்தடைந்தது. தலைவர்
கண்ணாயிரம் பேருந்தை கொஞ்சம் நிறுத்தி
வீட்டிற்கு ஏதெதோ வாங்கிக் கொண்டார்.

அதற்குள்ளாக சுந்தரம் கந்தசாமியைக்
கூட்டிக்கொண்டு எங்கோ போய்
வந்தான். பஸ் மறுபடியும் புறப்படத்

தொடங்கியது. பஸ்ஸும் சோபையிழக்கத் தொடங்கியது. ஆண்கள் எல்லோரும் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டனர். சிலர் அவரவர்களது பெண்டாட்டிகளின் மடியிலும் தோளிலும் சாய்ந்து கொண்டனர். அந்த பேருந்தில் பெண்கள் மட்டுமே இப்போது நிதானத்துடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். மருண்ட அவர்களது விழிகள் ஜன்னலில் தெரியும் இருட்டில் தொலைதூர வெளிச் சத்தை மட்டுமே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தது. பேருந்து காற்றை கிழித்துக்கொண்டு சென்று மஸ்கெலியா நகரையும் தாண்டி மல்லியப்பு சந்தியை அடைந்தது.

திடீரென்று பரவிய கூச்சல், ஒலிகளால் உறங்கிக்கொண்டிருந்த அனைவரும் திடுக்கிட்டு எழுந்து பார்த்தனர். எதிரே குறுக்காக இன்னொரு பேருந்து! அது வேறொரு மேதின கூட்டத்திற்கு போய் வந்திருந்தது. தலவர் கண்ணாயிரம் முன்னுக்கு வந்து கதவு வழியே பார்த்தார். எதிரேயுள்ள பேருந்திலிருந்து “சலங்குடத்து தப்பு வாங்குனே டனட டன்டன்” என்று தம்மையும் தமது கட்சித் தலவரையும் நக்கல் பாட்டு பாடுவதாகவும் கூச்சல் போடு வதாகவும் உணர்ந்த கண்ணாயிரத்துக்கு கோபம் கண்களை பொத்துக்கொண்டு வந்தது.

உடனே தமது ஆட்களை ஏவிவிட்டார். “ஆம்பளைகளா இருந்தா பஸ்வுட்டு ஏறங்கி வந்துபாருங்கடா?” என்று கூக்குரலிட்டார். வாய்த்தர்க்கம் முற்றியதை பார்த்த டிரைவரும் கண்டெக்டரும் பஸ்ஸில் உள்ளோரை சமாதானப்படுத்தி பேருந்தை எடுக்க முயன்றனர். “உம்ப பஸ்ஸெக்க கனிங்கொல்லா” என்று அந்த வயதான கண்டக்டர் டிரைவரை பார்த்து ஏசினார். அதற்குள் கல்லொன்று வந்து பேருந்தின் கண்ணாடியொன்றை பதம்பார்த்தது. அமர்ந்திருந்த பெண்கள் நரிகளைப் போல் கூச்சலிட்டனர். 1

வெறுந்தேயிலைக்குள் கல்லெறிந்ததும் பாய்ந்நோடும் வேட்டை நாய்களைப்போல உடனடியாக வெளியே பாய்ந்த ஆட்கள் எதிரேயுள்ள பேருந்தையும் ஆட்களையும் தாக்கத்தொடங்கினர். சாராயவெறி அவர்களின் குருதியை உசுப்பிவிட்டிருந்ததால் அந்த நடுநிசியில் எதை செய்வதென்று தெரியாமல் மிருகங்களாய் மாறினர், தாறு

மாறாக குடித்திருந்ததால் வாந்தி யெடுத்த சுந்தரம் ஒரு மூலையில் கிடந்தான். எகிறிக்கொண்டு பாய்ந்த கந்தசாமியை இருக்க பிடித்த காமாட்சி, “நீ பேசாம இரு மனுசெ அவிங்கதா கண்ணு முண்ணு தெரியாம ஆடுறானுங்கனா, நீ வேற எங்க பாயுற” என்று மல்லுக்கட்டிய காமாட்சியை ஒரு சீட்டில் தள்ளிவிட்ட கந்தசாமி வெளியே பாய, தலவர் கண்ணாயிரம் ஏற்கனவே தயார் செய்து வைத்திருந்த விக்केட் பொல் கந்தசாமியின் கைகளுக்குள் அகப்பட்டது. எதிர் பஸ்ஸின் உள்ளே அமர்ந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த தலவரின் மண்டையை கண்ணாடியுடன் சேர்த்துத் தாக்கினான் கந்தசாமி.

சண்டையும் சத்தமும் கும்மிருட்டில் உடனே தொலைந்து நிசப்தமானது. ஐய்யோ...! ஐயையோ என்ற அலறல் ஒலி அப்பக்கம் எங்கும் எதிரொலித்தது. இவ்வாறான காலங்களில் ரோந்துவரும் பொலிஸ் உடனே அவ்விடம் விரைந்தது. நடந்த சம்பவங்களை விசாரிக்காத பொலிஸ் முன்னிலையில் கந்தசாமி பெரும் குற்றவாளியாய் முன்னிறுத்தப்பட்டதை தாங்கிக் கொள்ள முடியாத காமாட்சி பொங்கி எழுந்தாள். கந்தசாமியையும் இன்னும் சிலரையும் ஏற்றிக்கொண்டு பொலிஸ் வண்டி பறந்தது.

“வருசம் வருசம் இதே அக்கப்போறா இருக்கு”

“ஏ கண்ணாயிரோ ஓ மாரி கூட்டி குடுத்த பயலுக இருக்குற வரைக்கு இதேமாதி தாண்டா நடக்கும்” என்று சீறினாள். கூட இருந்த ஏனைய பெண்களும், “ஆமாண்டி காமாச்சி இவிங்கல காலங்காலமாக நம்பி ஏமாந்துட்டோண்டி” என்று எல்லாப் பெண்களும் சேர்ந்து கொண்டனர்.

“இந்த மாதிரி சாப்பாட்டுக்கும் சாராயத்துக்கும் நம்பமாறி ஆலுகள ஈடு வைக்கிற பயலுகல சும்மா வுடக்கூடாதடி இவனுங்களுக்கு நல்ல பாடம் படிச்சி கொடுக்கலும்.” என்று சாரியை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு வரும் பெண்கள் நிச்சயம் நம்மை தொலைத்து கட்டிவிடுவார்கள் என்று திகிலடைந்த தலவர் கண்ணாயிரம் ஓடத்தொடங்கினார்.

இந்தியத் தத்துவம்: ஓர் அறிமுகம்



தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்யாயா

LDக்களுக்கான ஓர் அறிமுக நூலானது, இயன்ற வரையில் சுருக்கமானதாகவும், எளிதில் வாசிக்கத்தக்கதாகவும், நுட்பமான சொற்களைக் கொண்டிராதனவாகவும் இருக்க வேண்டும். நுட்பமான பல அம்சங்களையும் பனுவல் சார்ந்த பல விவரங்களையும் கைவிடும் பட்சத்தில் மட்டும்தான் மேற்கண்ட தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியும். இதனால், இந்தியத் தத்துவம் பற்றிய மேலோட்டமான சித்திரம் மட்டுமே நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. என்னால் இதைவிட மேலான எதையும் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். நூற்புலமை பற்றி அலட்டிக் கொள்வது போன்ற தோற்றம் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக, குறிப்புகளும், சுட்டுநூல்கள் பற்றிய விவரங்களும் நூலின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. என்னுடைய விவாதங்களில் காணப்படும் குறைபாடுகளை ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியவையாக இவ் விவரங்களை மிகவும் தாராள உள்ளம் படைத்த வாசகர்கள் கருதுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்தியத் தத்துவத்தின் மிகச்சிறந்த படைப்புகளில் ஒரு சிலவற்றையாவது குறிப்பிடுவதற்கு எனக்கு இது வாய்ப்பளித்தது. ஆனால், வாசகருக்கு எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய நூல்கள் இருந்தே மேற்கோள்களைத் தர வேண்டும் என்ற எனது கவலையின் விளைவாக, மிகச்சிறந்த படைப்புகள் அனைத்தையும் பற்றி என்னால் குறிப்பிட முடியவில்லை. குறிப்பாக, இந்தியத்தத்துவம் பற்றி இந்தியாவின் பிராந்திய

மொழிகளில் நமது தத்துவ அறிஞர்கள் எழுதிய மிகச்சிறந்த நூல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட முடியாமற் போனதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். வங்கமொழியே எனது தாய்மொழி என்பதால், மகாமகோபாத்யாய சந்திரகாந்த தர்க்காலங்காரர், பாணிபூஷண தர்க்கவாஃசர் ஆகியோரின் பெயர்களையாவது என்னால் குறிப்பிட முடிந்தது. சுக்லால்ஜி சங்கவி, ராகுல சாங்கி ருத்யாயன் ஆகியோரின் இந்தி நூல்கள் பற்றித் துண்டு துக்காணியாகத்தான் என்னால் குறிப்பிட முடிந்தது. மற்ற இந்திய மொழிகளிலும் முக்கியமான நூல்கள் ஏராளமாக உள்ளன என்பது எனக்குத் தெரியும். எனவே, நமது தேசிய மொழிகளின் கௌரவத்திற்கான அங்கீகாரம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பதால் இதுவரையில் உள்ளதை விடவும் அதிகமான அளவுக்கு நாம் அந்நூல்களின் மீது எதிர்காலத்தின் அக்கறை காட்டுவோம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

இருப்பினும், நமது நாட்டின் மரபார்ந்த தத்துவ அறிஞர்களின் முக்கியத்துவம் இவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுவதைப் பற்றித் தவறான புரிதல் ஏதும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. வழக்கமாக இந்தத் தத்துவ அறிஞர்கள் வெளியிட்டு வந்த, மரபான மதிப்பீடுகளை ஆதரிக்கும் ஒரு போக்கு என்று இதனை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. தத்துவக் கருத்துகளைக் காலந்தோறும் புதிய தலைமுறையிடம் கையளிப்பதற்கான மிகவும் முக்கியமான வழிமுறையாக ஆசிரியர்-மாணவர் உறவு என்ற மரபே பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்து

வந்ததால், நமது நாட்டின் மரபான தத்துவ அறிஞர்கள் பொதுவாகவே நமது மரபார்ந்த கருத்துகளின் மிகச்சிறந்த பாதுகாவலர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறுவிதமாகக் கூறுவதெனில், நமது பண்டைக்கால மற்றும் மத்திய காலத் தத்துவ அறிஞர்கள் உண்மையில் எவற்றைச் சிந்தித்தார்களோ, அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகின்ற சிறந்த வழிகாட்டிகள் இவர்கள்தான். எனினும், இந்தச் சிந்தனைகளைக் குறித்தும் கூட ஒரு விமர்சன மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்வது இன்று நமக்கு முக்கியமானதாகும். குறிப்பிட்ட சில மரபார்ந்த மதிப்பீடுகளின் விரிவான கட்டமைப்புக்குள் அடக்கி விட முடியாத விமர்சன மனப்பான்மையை நமது மரபார்ந்த தத்துவ அறிஞர்கள் பொதுவாகவே எதிர்த்து வருகிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதெனில், இவர்கள் குறிப்பிட்ட சில மரபார்ந்த மதிப்பீடுகளைப் புனிதப்படுத்தும் போக்கின் காவலர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே செல்வாக்கு வகித்து வரும் உணர்வுகள் எந்த அளவுக்குப் புண்படக்கூடும் என்ற போதிலும், இந்தப் புனிதப்படுத்தும் போக்கை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டியது இன்று நமக்கு முக்கியமானதாகும்.

மக்களுக்கான அறிமுகம் என்பதை நான் எவ்வாறு புரிந்து கொண்டேன் என்பதை இன்னும் முழுமையாக விளக்கும்படி இது என்னை நிர்ப்பந்திக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், மக்களுக்கான அறிமுகம் என்பது நூலின் உள்ளுறையை எளிய முறையில் முன்வைப்பதாகவும், நுட்பம் சார்ந்ததாக இருாத அணுகுமுறையைக் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். தத்துவத்தை மக்களுக்கு எளிய முறையில் அறிமுகப்படுத்துவது என்பது மக்களின் தத்துவ ரீதியான தேவைகளையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, உண்மையில் இந்தப் பணியானது எளிதில் வாசிக்கத்தக்க நூலை எழுதுவது என்பதைவிடக் கடினமானதாகும். ஒரு நூலில், நமது பண்டைக்காலத் தத்துவ அறிஞர்கள் உண்மையில் என்ன சிந்தித்தார்கள், போதித்தார்கள் என்று விளக்கமளிப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல; இவையனைத்திலும் நிலைத்திருப்பவை எவை, மடிந்து போனவை எவை என்பதை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் அவசியமாகும். ஏனெனில், நமது தத்துவ மரபில் மதிப்பில்லாதவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளுவதைப் போலவே, மதிப்பு வாய்ந்தவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதும் மிகமிக அவசியமாகும். கடந்த காலத்தின் தத்துவச் சிந்தனைகள் நம்மைப் பொறுத்த வரை ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிற விசித்திரப் பொருட்கள் மட்டுமல்ல என்பதே இதற்குக் காரணம். இந்தத்

தத்துவச் சிந்தனைகள் நமது தற்கால முன்னேற்றத்திற்கு உதவக்கூடும், அல்லது தடைக்கற்களாக இருக்கக்கூடும். எனவே, நமது முன்னோர்களின் தத்துவக் கருத்துக்களில் நமது முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையானவற்றுக்கு எதிரானவையாக விளங்குகின்ற கருத்துகள் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கைவிடப்பட வேண்டும்; நாம் அடையவிரும்புகின்ற எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இன்னும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக விளங்குகின்ற கருத்துகள் சிறப்பான கவனத்தைப் பெற வேண்டும்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி பார்க்கும்போது, நம் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் இருந்த நிலைமையில் இன்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை நினைவிற் கொள்வது நல்லது. நாட்டு விடுதலைக்கு முன்பு, கடந்த காலத்தைப் பற்றிய குருட்டுத்தனமான புனிதப்படுத்தல் கூட நமது தேசபக்தியின் ஆற்றல் மிக்க ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டது. திலகர் போன்றவர்களின் எழுத்துக்களில் நாம் காண்கின்ற, நமது மரபார்ந்த தத்துவத்தை முரட்டுத்தனமாக ஆதரிக்கும் போக்கானது, அந்த தத்துவத்தின் உள்ளார்ந்த மதிப்பைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாமலே நமக்கு 'ஒருவிதமான நம்பிக்கை மனப்பான்மையைக்' கொடுத்திருக்கிறது. அப்போது ஏகாதிபத்திய வாதிகள் நமது சுயமரியாதைக்கு ஊறு விளைவிக்க முயன்றார்கள்; உடலியல் ரீதியாகவும் அறிவுரீதியாகவும் உள்ளார்ந்த விதத்தில் கீழானவர்களான இந்தியர்களுக்குத் தங்களைத் தாங்களே அரசாளும் தகுதி கிடையாது என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள். இதற்கு எதிராக, நமது தத்துவத்தை நியாயப் படுத்துவதற்குப் போர்க்குணத்துடன் மேற் கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் நம்மைச் சிறந்த விடுதலை வீரர்களாக ஆக்கின என்பது ஒரு புறமிருக்க, வருங்காலத் தத்துவ வளர்ச்சிக்கு அவை மிகப்பெரிய தீங்கையே செய்தன. மேற்கத்திய நாடுகளின் மாபெரும் தத்துவ அறிஞரை விட நமது சங்கரர் மகோன்னதமானவர் என்று நிறுவுவதற்காக அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளை இதற்கான உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். பகவத் கீதையின் ஒரு பிரதி தனது கையில் இருந்தால் போதும், ஒரு தேசபக்தனால் அச்சம் சிறிது மின்றித் தூக்கு மூலையை நோக்கி அன்றைக்கு நடந்து செல்லமுடிந்தது என்பது அவைவருக்கும் தெரிந்ததுதான்.

ஆனால் இன்று நிலைமை வெகுவாக மாறிவிட்டது. நமது நாட்டின் விடுதலையை நாம் உறுதியாக நிலைநாட்டிவிட்டதால், நமது நம்பிக்கையை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எந்த

வொரு போலி நம்பிக்கையும் இப்போது நமக்குத் தேவையில்லை. மாறாக, நமது நாட்டின் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நாம் அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் உழைப்பதற்குத் தேவையான நம்பிக்கை நம்மிடம் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறது. எனவே, 'மோட்சம்' - அதாவது 'மண்ணுலக பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவது' - என்பது பற்றிய நமது கருத்துத்தான் தத்துவத் துறையின் ஆகவுயர்ந்த இலட்சியம் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இனியும் நமக்குக் கிடையாது. நாகார்ஜூனரும், சங்கரரும் தத்துவஞானிகள் அனைவரிலும் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டு நம்மைநாமே ஏமாற்றிக் கொள்வது நமது இன்றைய இலட்சியத்திற்கே எதிரானதாகும். ஏனென்றால், இந்த உலகத்தை உண்மையானது எனக் கருதக்கூடாது என்றும், உண்மையான அறிவைப் பெறுவதற்குப் பகுத்தறிவையும், அனுபவத்தையும் நம்பத் தேவையில்லை என்றும் நமக்குப் போதித்தவர்கள் அவர்கள். நம் முன்னாலோ, நாம் உடனடியாக ஆற்றவேண்டிய பணிகள் காத்துக்கிடக்கின்றன. இயற்கையைச் சிறந்த முறையில் வெல்லுகின்ற, ஆகவே இயற்கையினுள்ளும் அதன் விதிகளுக்குள்ளும் ஊடுருவிப் பாயக் கூடிய தெளிந்த தொலைநோக்கைக் கோருகின்ற, பணிகள் அவை. எனவே, அறிவியலை வளர்த்தெடுப்பதற்கு உதவக்கூடிய கருத்துகள் எவையேனும் நமது மரபார்ந்த சிந்தனையில் இருந்தால், அவற்றை வளர்ப்பது அவசியமாகும்; அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கு எதிரானவை என்று உறுதியாகத் தெரிந்து விட்ட கருத்துகளைப் புறந்தள்ளுதலும் அதே அளவுக்கு அவசியமானதாகும்.

மிகத்தெளிவான எடுத்துக்காட்டு ஒன்றை இங்கே காணலாம். நமது விவசாயிகள் நிலச்சீர்திருத்தங்களின் மீதும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற, வளர்ச்சியடைந்த விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தின் மீதும் முழுமையான ஆர்வங்கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நம்மால் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய துன்பங்கள் அனைத்திற்கும் காரணம் அவர்களின் பின்தங்கிய தொழில்நுட்பமும், அதே அளவுக்குப் பிற்போக்கான (நம்மால் நிலப்பிரபுத்துவம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற) சமூக அமைப்பும் தான் என்று எடுத்துக் கூறுவதற்குப் பதிலாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் செய்த தவறுகளின் விளைவாகவே அவர்களுக்கு அத்தகைய துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று காலந்தோறும் அவர்களை நம்பவைக்கின்ற கண்மவினைக் கோட்பாடு அவர்களுடைய தலையில் நிறைந்திருக்கிறது. அண்மையில் நிகழ்ந்த சுதந்திர தின விழாவின் போது குடியரசுத் தலைவர் இராதா கிருஷ்ணன் நாட்டு மக்களுக்கு

விடுத்த செய்தியில், நம்நாட்டில் நிலப்பிரபுத்துவம் முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்தார். ஆனால், நிலப்பிரபுத்துவக் கருத்துகளின் வடிவத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம் இன்னும் நமது உணர்வில் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது; பழங்காலத்துச் சிந்தனைகள் சிலவும் அதில் அடங்கும் என்பதை மறுக்க முடியாது. இவற்றைக் குறித்து மென்மையான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தவாறே நிலப்பிரபுத்துவத்தை முற்றிலுமாக ஒழித்துக் கட்டுவது என்பது சாத்தியமில்லை, நிலப்பிரபுத்துவச் சிந்தனைகளை ஒழிப்பதற்கான மிகவும் முக்கியமான முன்நிபந்தனையானது, இச்சிந்தனைகள் உருவாகக் காரணமான பொருளாயத் நிலைமைகள் ஒழிக்கப்படுவதுதான் என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இத்தகைய சிந்தனைகளும் கூடப் பொருளாயத் நிலைமைகளின்மீது வினை புரிந்து, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தித் தளையிட முயல்கின்றன என்பதால், இத்தகைய பொருளாயத் நிலைமைகளுக்கு எதிரான திறன் மிக்கப் போராட்டமானது, அவற்றின் மறுபக்கமாகிய கருத்தியல் நிலைமைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

மோட்சம் மற்றும் அவித்யை, கர்மம் மற்றும் யோகம் ஆகிய கருத்துகள் இந்தியத் தத்துவத்தின் தலையாய முக்கியத்துவத்திற்கான ஆதாரங்களாகும் என்று நம்மிடம் சொல்வதன் மூலம் தங்கள் தனிச்சிறப்பான பெருமையுணர்வை நமது ஆசிரியர்கள் அனுபவித்து வந்த ஒரு சூழலில் வளர்ந்தவர்கள் நாம். இந்தக் கருத்துகள் எந்த அளவுக்குப் புனிதமானவையாகக் கருதப்பட்டுள்ளன என்பது குறித்து நமக்கு மாய எதுவும் கிடையாது. இந்தக் கருத்துகளைப் பற்றிய விமர்சனப் பார்வையைக் கொண்டிருப்பது என்பது, மிகப்பெரும் துன்பத்தை வலியச் சென்று தேடிக்கொள்வதாகவும், தேசவிரோத உணர்வுடையவர் என்று சந்தேகப்படுவதற்கு இடம் கொடுப்பதாகவும் கூட இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால், பல நூற்றாண்டு காலமாக நாம் உண்மை என்று எதை நம்பிக் கொண்டிருந்தோமோ, அது உண்மையாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; குறிப்பிட்டதொரு காலத்தில் செல்வாக்கு வகித்தது என்பதற்காகவே அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் அவசியமில்லை. உடன் கட்டையேறுதல் (சதி), விதவைத்திருமண எதிர்ப்பு, தீண்டாமை ஆகியவையும் கூட நமது நாட்டில் இதே அளவுக்குச் செல்வாக்கு வகித்தவை அல்லவா? இருப்பினும், இவற்றை எதிர்த்து ஓய்வொழிச்சலற்ற போராட்டத்தை நடத்திய சூழல்தான் ராம் மோகன், வித்யாசாகர், காந்தி ஆகியோரை நமது சமூகச் சீர்திருத்தவாதி

களிலேயே மகோன்னதமானவர்களாக மாற்றியது.

இதே அளவுக்குப் புகழ் வாய்ந்த ஒரு சிந்தனைச் சீர்திருத்தவாதியைப் பெறுவதற்கு இன்னும் சிறிதுகாலம் நாம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கலாம். எனினும் அதுவரையில் நாம் ஒரு பணிவுமிக்க பணியை மேற் கொள்ளலாம். இந்தப் பணியை நாம் செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் நமது தத்துவ மரபின் ஒரு மகிழ்ச்சியான சூழலினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப்பணியை நாம் ஏன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றால், இன்றைக்கு அறிவியலின் வளர்ச்சிக்காகவும், நமது முன்னேற்றத்திற்காகவும் எந்தெந்தச் சிந்தனைப் போக்குகளை எதிர்த்து நாம் போராடுகின்றோமோ, அந்தச் சிந்தனைகளை நம்மைப் போன்றே கடுமையாக எதிர்த்துள்ளவர்களையும் மரபார்ந்த தத்துவ அறிஞர்களின் மத்தியில் நாம் காண முடியும். இங்கே ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டும் காண்போம். உபநிடதங்களுடனும் அவ்வை வேதாந்தத்துடனும் பிணைந்துள்ள கருத்து முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் நமது மரபார்ந்த தத்துவ அறிஞர்கள் மத்தியில் மிகப்பெரிய கௌரவத்தைப் பெற்றிருந்தது. எனினும் இந்தக் கருத்துமுதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தை உறுதியுடன் கண்டனம் செய்து வந்தவர்களும் அந்த மரபார்ந்த தத்துவ அறிஞர்களின் மத்தியில் இருந்தார்கள். அறிவு மறுப்புவாதத்தை ஆதரிக்குமாறும், தர்க்கவியலைக் கைவிட்டு விடுமாறும் கருத்து முதல்வாதிகள் வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, அறிவு மறுப்பு வாதத்தை எதிர்த்துப் போராடி வென்றதுடன், தர்க்கவியலைக் காத்துநின்ற மற்ற தத்துவ அறிஞர்களும் இருந்தார்கள். கன்மவினைக் கொள்கை நமது தத்துவ அறிஞர்களில் பெரும்பாலானோரால் எந்த மறுப்புமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்ற போதிலும், இந்தக் கன்மவினைக் கொள்கையைப் பரிசோதனையின் அடிப்படையில் நிராகரிக்கும் முயற்சியில் பாயாசியைப் போன்ற தத்துவ அறிஞர்கள் கி. மு. ஆறாம் நூற்றாண்டிலேயே ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவிற்கொள்வது நல்லது. அதேபோன்று, இந்தியத் தத்துவத்தில் யோகானுபவம் மிகப் பெரிய செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்த போதிலும், குமாரிலரைப்போன்ற தத்துவ அறிஞர்கள் அதனை நகைப்புக்குரியதாகக் கருதியதுடன், அதனை அகவயக் கற்பனையின் மிகச்சிறந்த எடுத்துக் காட்டு என்று விமர்சித்தார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதெனில், கருத்துமுதல் வாதமும் அதற்கு ஆதரவான அனைத்துக் கருத்துகளும் இந்தியத் தத்துவத்தில் வலிமை வாய்ந்தவையாக இருந்தன என்றாலும், இவ்வனைத்தையும்

எதிர்த்துப் போராடிய தத்துவப் போக்குகள் பலவீனமாக இருந்தன என்று இதற்குப் பொருளல்ல. இன்றுவரையில் கருத்துமுதல்வாதச் சிந்தனைப் போக்கிற்கு அளிக்கப்பட்டுவரும் முக்கியத்துவம் ஒருதலைப் பட்சமானது என்பதே இதன் பொருள். எடுத்துக்காட்டாக, அவ்வை வேதாந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது தத்துவார்த்தப் பொறுப்புணர்வின் ஓர் அடையாளமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இத்தகைய சூழல் அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் உகந்ததல்ல. கருத்துமுதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தையும், அதனால் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட அனைத்துவிதமான மூட நம்பிக்கைகளையும் குறித்து ஒரு புறவயமான அணுகுமுறையை வளர்த்தெடுப்பது இச்சூழலை மாற்றுவதற்கான ஒரு வழியாகும். இந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால், பின்வரும் கேள்வியை நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்: இது எங்கிருந்து வந்தது? இது நம்மை எங்கே அழைத்துச் செல்லப்போகிறது? இந்தக் கேள்விக்குத் திருப்திகரமான பதில் நமக்குத் தேவை என்றால், இந்தியத் தத்துவ மரபின் விவரங்களை மட்டுமே கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டால் போதாது. நமது தத்துவ மரபில் கருத்துமுதல்வாதத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்துக் காணக்கிடைக்கும் 'ஊதிப் பெருக்கப்பட்ட' கருத்துகளிலிருந்து இந்திய வாசகரை விடுபட வைப்பதற்கு மற்றொரு வழியும் இருக்கிறது. கருத்துமுதல்வாதத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான தீவிரமான முயற்சிகளும் நமது தத்துவ மரபிலேயே இருந்திருக்கின்றன என்பதை அந்த வாசகருக்குத் தெரிய வைப்பதுவே அந்த வழி ஆகும். வேறு சொற்களில் கூறுவதெனில், கருத்துமுதல்வாதப் போக்கிற்கு ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டு வரும் முக்கியத்துவத்திற்கு எதிராக, அக்கருத்துமுதல்வாதத்தை எதிர்த்து வந்த மரபுகளுக்கு நாம் அழுத்தம் கொடுப்பதானது. ஒருகுறிப்பிட்ட அளவுக்காவது, நமது உண்மையான தத்துவரீதியான தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள உதவக்கூடும்.

இந்த விஷயத்தை இன்னும் அதிகமாகத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கருத்து முதல்வாதத்திற்கு எதிரான பல்வேறு தத்துவப் போக்குகளின் ஆரோக்கியமான அம்சங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒட்டவைப்பதன் மூலம், அறிவியல் பூர்வமாகத் திருப்தியளிக்கக்கூடிய, ஒருங்கிணைந்த கண்ணோட்டத்தை உருவாக்க முடியும் என்று நான் கூறவில்லை. இவ்வாறு ஒட்டவைப்பது என்ற கருத்தே தான்தோன்றித் தனமானது. நமது நாட்டின் கருத்து முதல்வாதிகள், தங்கள் மத்தியில் நிலவி வருகின்ற குறுங்குழுவாத



கிடைக்கப்பெற்றோம்

நூல் : 'இவன் தான் மனிதன்'
 நூலாசிரியர் : சூசை எட்வேட்
 விடயம் : சிறுகதைத் தொகுப்பு
 விலை : ரூபா 250/=
 வெளியிட்டோர்:
 இந்திரா எட்வேட்
 1004, அன்புவழிபுரம்
 திருகோணமலை

வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் மீறி, ஒருபடித் தான தத்துவ அமைப்பு ஒன்றிற்குப் பங்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை. ஆனால், அவர்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகள் பல்வேறு நிலைகளிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டவை: அடிப்படையில் பொருந்திப் போகாத நிலைப்பாடுகளிலிருந்து தோன்றியவை. இவை அனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒட்டவைக்கும் முயற்சியால் எந்த ஒத்திசைவையும் ஏற்படுத்த முடியாது. இரண்டாவதாக, இந்தக் கருத்து முதல்வாதப் போக்குகளைப் போலவே வரலாற்று ரீதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டவை; அதாவது பண்டைக்கால மற்றும் மத்தியக்கால இந்தியாவின் சமூக- பொருளாதார நிலைமைகளில் அவை வேர்கொண்டிருந்தன. எனவே அவை தவிர்க்க இயலாத வகையில் தங்களுக்கே உரித்தான வரம்புகளைக் கொண்டிருந்தன. அறிவியல் ரீதியாகத் திருப்தியளிக்கின்ற ஒரு தத்துவத்தை உருவாக்கும் அளவுக்கு இந்த நாட்டில் அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் போதுமான முன்னேற்றத்தை அடையவில்லை. இருப்பினும், கருத்துமுதல் வாத எதிர்ப்புத் தத்துவப் போக்கைப் பற்றிய ஒரு பார்வையும், அவற்றுக்கு அளிக்கப்படும் புதிய முக்கியத்துவமும் மதிப்பு மிக்கவையே. கருத்துமுதல்வாத மரபுக்கு அளிக்கப்பட்ட (தவறான) மரியாதையைப் பற்றிய மாயைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. அறிவியல் ரீதியாகத் திருப்தியளிக்கக்கூடிய தத்துவத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்வதற்கு, இத்தகைய மாயைகளிலிருந்து விடுபடுவது ஒரு முக்கியமான முன்நிபந்தனையாகும். மேலும் புறவய மான வரம்புகள் பல இருந்த போதிலும் கருத்துமுதல்வாத- எதிர்ப்புத் தத்துவப் போக்கு கொண்டுள்ள நேர்மறையான முக்கியத்துவத்தைப் புறக்கணிப்பது தவறாக ஆகிவிடும். ஹெராக் லிட்டஸின் தத்துவக் கருத்துகள் அறிவியல் ரீதியான வரம்புகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதற்காகவே கிரேக்கத் தத்துவத்தில்

ஹெராக் லிட்டஸ் பெற்றுள்ள நேர்மறையான முக்கியத்துவத்தைப் புறக் கணிப்பதற்கு ஒப்பான தவறு இது.

இந்த நூல் மற்றொரு விதத்திலும் வரம்புக்குட்பட்டது என்பதையும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், நமது தத்துவத்தின் மரபான போக்குகளை/ அமைப்புகளை ஆய்வு செய்ய மட்டுமே நான் முயன்றுள்ளேன். இவையே இந்தியத் தத்துவம் என்று அழைக்கப்படுவதன் அடிப்படையாகவும் பெரும்பகுதியாகவும் உள்ளன. எனினும், நூற்புலமை வாதிகளின் வட்டத்திற்கு வெளியே, உண்மையில், இந்த நூற் புலமைவாதிகளுக்கு எதிரான வெளிப்படையான கலகம் என்ற வடிவத்தில், மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல நிகழ்வுகள் இந்தியாவின் தத்துவப் போர்க்களத்தில் மத்திய காலத்திலேயே நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவற்றின் உண்மையான உள்ளடக்கமானது சாராம்சத்தில் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான கலகமே என்ற போதிலும், குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிலைமைகளின் கீழ், இவை மதச்சீர்திருத்தங்கள் என்னும் வடிவத்தையே எடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனவேதான் சைதன்யர், கபீர்தாசர், குருநானக் ஆகியோருடன் சம்பந்தப்பட்ட மாபெரும் வெகுமக்களியக்கங்கள் (இவை மிகச்சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே) அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வைத்துப் பகுத்தாராயப்படும்போது, 'நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மீதான புரட்சிகர எதிர்ப்பின்' சில முக்கியமான கூறுகள் அவற்றில் பொதிந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. தாமஸ் முன்ஸருடன் தொடர் புடைய ஜெர்மானிய இயக்கத்துடன் பெரிதும் ஒத்திருப்பது இது. மத்தியகால ஐரோப்பாவில் 'நிலப்பிரபுத்துவத்தின் எதிர்ப்பானது, மதரீதியான நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மீதான எதிர்ப்பு என்ற வடிவத்தில் மட்டுமே தோன்றியது' ஏன் என்பதை ஏங்கெல்லப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார்;

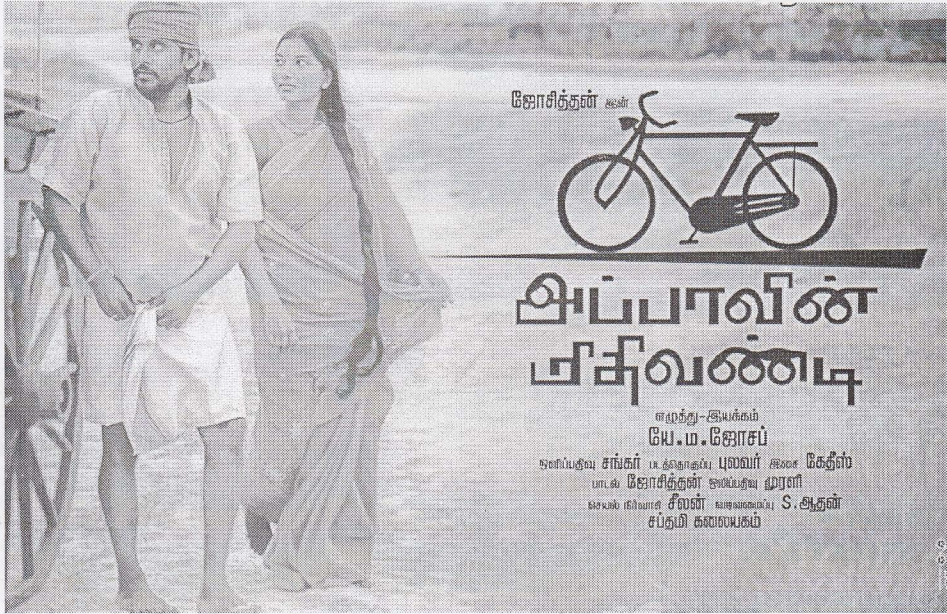
பதினோராம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற, மதரீதியான போர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட போர்களும் கூட நேர் மறையான பொருளாயத, வர்க்க நலன்களைக் கொண்டு இருந்தன. பிற்காலத்தில் இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போர்களைப் போலவே இவையும் வர்க்கப் போர்களே. அந்தக் காலத்தில் நடைபெற்ற வர்க்கப் போராட்டங்கள் மதரீதியான முழக்கங்களை ஆடையாகத் தரித்திருந்த போதிலும், பல்வேறு வர்க்கங்களின் நலன்களும், தேவைகளும், கோரிக்கைகளும் ஒரு மதத்திரையின் பின்னால் ஒளிந்திருந்த போதிலும், இதனாலெல்லாம், இப்போராட்டங்களின் உள்ளடக்கம் மாறிவிடவில்லை என்பதுடன், அவ்வக்காலச் சூழல்களின் அடிப்படையில் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதும் எளிதாகவே இருக்கிறது... மதபோதகர்களின் கைகளில் இருந்த அரசியலும் நீதி நிர்வாக முறையும் அறிவியலின் மற்ற பல பிரிவுகளையும் போலவே இறையியலின் வெறும் கிளைகளாகவே நீடித்தன; இறையியலில் மேலோங்கியிருந்த கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே அவை கையாளப்பட்டன. திருச்சபையின் வறட்டுக் கோட்பாடுகள் அரசியற் பொன்மொழி களாகவும் இருந்தன; விவிலியத்தின் மேற்கோள் வாசகங்கள் எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் மதிக்கப்படக்கூடிய சட்டங்களாக இருந்தன... அறிவுத்துறை சார்ந்த செயல்பாடுகளின் வட்டாரத்தில் இறையியல் செலுத்தி வந்த இந்த சர்வ வல்லமையானது, அதே நேரத்தில், நடப்பிலிருந்து வந்த நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்தின் சர்வாம்சமான கூட்டிணைவு என்ற முறையிலும், மிகவும் பொதுவான அங்கீகாரம் என்ற முறையிலும், திருச்சபை வகித்த இடத்தினுடைய தவிர்க்க இயலாத பின்விளைவேயாகும், இத்தகைய சூழல்களில், நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான பொதுவான எதிர்ப்புக்குரல்கள் அனைத்தும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, திருச்சபைக்கு எதிரான அனைத்துத் தாக்குதல்களும் அத்துடன் புரட்சிகரமான அனைத்துச் சமூக அரசியற் கோட்பாடுகளும் அதே நேரத்தில் இறையியல் ரீதியான புறச் சமயக் கருத்துகளாகவும் இருக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தன என்பது தெளிவு. நடப்பிலுள்ள சமூக நிலைமைகளைத் தாக்குவதற்கு முன்னால், அவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள புனிதமான அங்கீகாரம் என்னும் ஒளிவட்டத்தை அகற்ற வேண்டும். நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மீதான புரட்சிகர எதிர்ப்பு மத்தியக்காலம் முழு வதிலும் உயிரோடிருந்தது. அது அவ்வக்

காலத்து நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இயல் கடந்த வாதமாகவோ, வெளிப்படையான புறச் சமயக் கருத்தாகவோ, ஆயுத எழுச்சி யாகவோ வடிவமெடுத்தது. இயல் கடந்த வாதத்தை (அனுபூதி வாத்தத்தை) பொறுத்தவரையில், பதினாறாம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்தவாதிகள் அதை எந்த அளவுக்குச் சார்ந்திருந்தார்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்ததுதான். முன் ஸரே பெருமளவிற்கு அதற்குக் கடன்பட்டிருந்தார். (The Peasant War in Germany, Moscow, 1956, pp 54-5)

மத்தியகால ஐரோப்பாவின் நிறுவன மயமாக்கப்பட்ட திருச்சபைக்கு இணையான எதுவும் 'அறிவுத்துறை சார்ந்த செயல்பாடுகளின் வட்டாரத்தில் இறையியலின் சர்வ வல்லமையை நேரடியாக ஆதரிப்பவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை இந்நூலில் காணப் போகிறோம். மத்தியகால இந்தியாவில் நடைபெற்ற வெகுமக்களின் இயக்கங்கள் தவிர்க்க இயலாதவாறு மதச்சீருடை தரித் திருந்த போதிலும் மக்களின் கலகங்களாக இருந்தன என்று நாம் கூறுவது இந்த அர்த்தத்தில் தான். ராம்மோகன், வித்யாசாகர், விவேகானந்தர், தாகூர், காந்தி போன்ற நவீனக்காலச் சீர்திருத்த வாதிகளுக்கும், கூட இந்த மதச்சீருடை மிகவும் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது என்பது உண்மை. புது நியாயத்தத்துவம் (Neo Nyaya) என்று அறியப்பட்ட மிகவும் சூழ்ச்சியான நூற்புலமைவாதம் மிகப் பெரிய நடைமுறைப் பாணியாக இருந்த போது நடைபெற்றதைப் போன்று, மேற் குறிப்பிடப்பட்ட மாபெரும் சீர்திருத்த வாதிகள் அனைவரும், இந்தியத் தத்துவ முறைகளின் இறுகிப்போன வடிவங்களின் மீது புதிய உயிராற்றலைச் செலுத்திப் புத்துயிருட்டினார்கள். இந்தியத் தத்துவத்தின் மரபார்ந்த அமைப்புகள் என்று கறாராக அழைக்கப் படுகின்றவற்றுக்கு வெளியே, மத்தியகால மற்றும் நவீனகால இந்தியாவில் நடைபெற்ற இந்த மாபெரும் மக்களியக்கங்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இந்தியத் தத்துவம் பற்றிப் பேசும் ஒரு நூல் முழுமையற்றதாகவே இருக்க முடியும். இதை நான் நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன் என்ற போதிலும், இதை ஒருவர் முறையாகச் செய்ய வேண்டுமெனில், மத்தியகால மற்றும் நவீனக்கால இந்தியாவின் சமூக பொருளாதார வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய, ஏராளமான சர்ச்சைக்குரிய ஆதாரங்களை முழுமையாக வழங்க வேண்டியிருக்கும். முற்றிலும் வேறானதோர் ஆய்வில் இதைச் செய்வதே சிறந்த தாக இருக்கும்.

தமிழில்: எஸ். பாலச்சந்திரன்

யே.ம.ஜோசப் இயக்கியுள்ள "அப்பாவின் மிதிவண்டி" குறும்பட வெளியீட்டு நிகழ்வு அண்மையில் நாச்சிமாநகர் கோவிலடியில் அமைந்துள்ள செல்வா மஹாலில் நடைபெற்றது. எமது மண்வாசனையை சொல்லும், யே.ம. ஜோசப் இயக்கியுள்ள இந்த குறும்படத்தின் ஒளிப்பதிவினை சங்கரும், படத்தொகுப்பினை புலவரும், இசை கேதீஸ், பாடல் ஜோசித்தன், ஒலிப்பதிவு முரளி ஆகியோர் செய்துள்ளார்கள்.



தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை இராகலையில் நடத்திய நூல் அறிமுக விழாவில் பி.மரியதாஸ், மைபன்னீர், சட்டதரணி மோகனராஜன், செல்வகுமார், மகேந்திரன் ஆகியோர் உரைநிகழ்த்துகின்றனர்.



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் புத்தூர் கலைமதி சனசமூக நிலையமும் இணைந்து நடாத்திய உழவர் பெருவிழா



மத்திய மாகாணத்தின் எல்கடுவ தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மாணவர்களுக்கான நாடக அரங்க களப் பயிற்சி



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பனை அபிவிருத்தி சபையின் அனுசரணையுடன் நடத்தும் "மனங்களில் ஓர் மரம்" தெருவெளி நாடக ஆற்றுகை



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை யாழ் நாவலர் மண்டபத்தில் நடாத்திய பேராசிரியர் கைலாசபதியின் முப்பத்தோராம் ஆண்டு நினைவு நாள் நிகழ்வு

